

KOŠICKÁ HUDOBNÁ JAR 64.

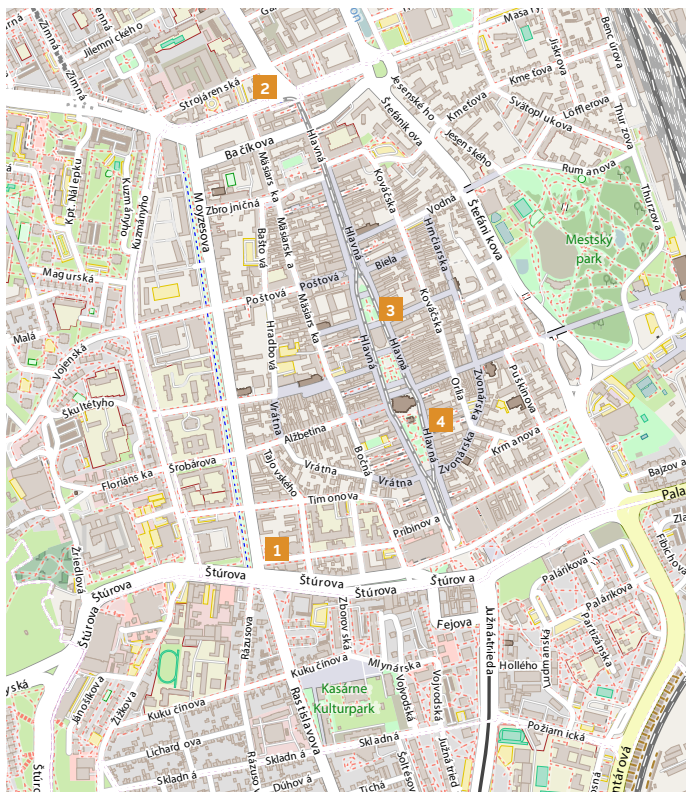

Medzinárodný hudobný festival
02. 05. – 30. 05. 2019

64. KOŠICKÁ HUDOBNÁ JAR

Medzinárodný hudobný festival sa koná pod záštitou Ministerky kultúry Slovenskej republiky, s finančnou podporou Košického samosprávneho kraja a Mesta Košice.

Festival je prioritným projektom MK SR.

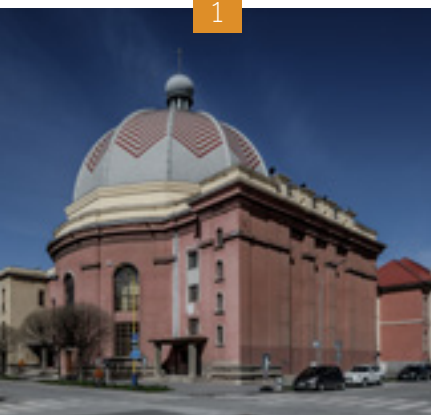
Obsah

2. 5.	Otvárací koncert festivalu
6. 5.	Chopinove nálady
10. 5.	SMO & Dalibor Karvaj
12. 5.	Janoska Symphony
14. 5.	Zemlinsky Quartet
16. 5.	Májová noc
19. 5.	Nedelná romantika
21. 5.	Klára Bábel & Juraj Kukura
23. 5.	Taliansky klenot
28. 5.	Musica Aeterna
30. 5.	Záverečný koncert festivalu

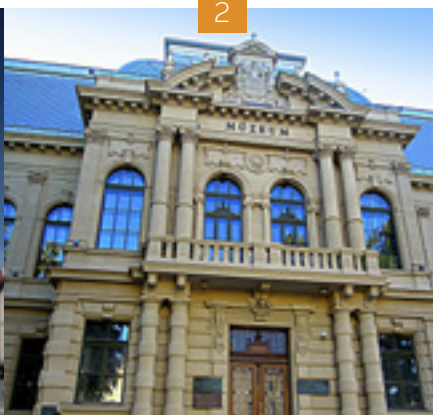
Spríevodné podujatie
English translations

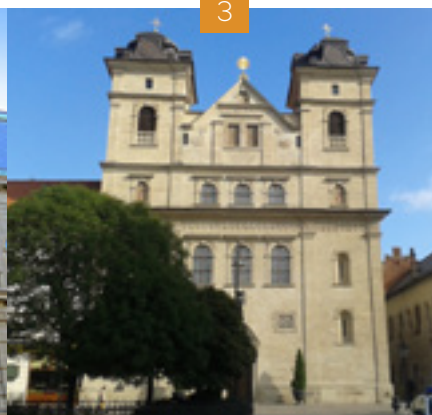
Miesta konania festivalu

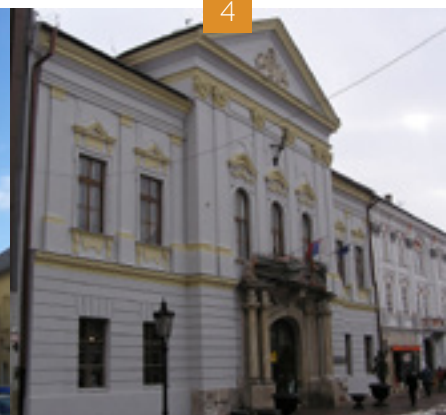
DOM UMENIA
Moyzesova 66

VÝCHODOSLOVENSKÉ MÚZEUM
Námestie maratónu mieru 2

KOSTOL NAJSVÄTEJŠEJ TROJICE
(PREMONSTRÁTI)
Hlavná 90/67

VÝCHODOSLOVENSKÁ
GALÉRIA
Hlavná 110/27

Ľubica Laššáková
ministerka
kultúry SRP 33, 013 21 Bratislava

Bratislava 8. marca 2019
Číslo listu: MK-CPA/1009-mo/1009

Vážený pán riaditeľ,

s potešením som prijala informáciu o príprave 64. ročníka medzinárodného festivalu Košická hudobná jar organizovaného Štátnou filharmóniou Košice.

Príjemam záštitu nad podujatím, ktoré svojou kvalitou a dramaturgiou prispieva k posilovaniu svojej významnej pozície v slovenskom kultúrnom živote a je dôstojným vyvrcholením jubilejnej 50. umeleckej sezóny Štátnej filharmónie Košice. Želám Vám veľa úspechov pri organizácii festivalu, ktorý finančne podporilo Ministerstvo kultúry Slovenskej republiky. Návltníkom koncertov želám hlbokú umeleckú zážitosť.

S pozdravom

Vážený pán
PaedDr. Mgr. art. Ján Kľos
riaditeľ
Štátnej filharmónie Košice
Majakovská 66
041 23 Košice

Vážení priaznivci hudobného umenia,

medzi množstvom kvalitných a rôznorodých kultúrnych podujatí, ktoré som navštívila v rôznych regiónoch Slovenska i v zahraničí, si v mojich zážitkoch Košická hudobná jar uchováva výnimočné postavenie. Jedna z mojich prvých oficiálnych ciest viedla na Otvárací koncert minuloročného festivalu. Získala si ma nielen hudba, ale aj podmanivá atmosféra kultúrnej metropoly východného Slovenska, nadšenie organizátorov a vďačnosť publika.

Program 64. ročníka festivalu je dôstojným vyvrcholením jubilejnej 50. umeleckej sezóny Štátnej filharmónie Košice. Priťažlivá a objavná dramaturgia zahŕňajúca diela viacerých hudobných žánrov, hostovanie mimoriadne kvalitných domácich i zahraničných sólistov, dirigentov a súborov potvrdzujú, že Košická hudobná jar je podujatím, ktoré má nezastupiteľné miesto v našom kultúrnom živote a že finančná podpora zo strany štátu na jeho realizáciu je dobrou investíciou. Som presvedčená, že tohoročný festival dokáže osloviť široké publikum a bude dôstojným pendantom športovo naladeného májového života Košíc. Umelecké a športové výkony nie je možné porovnávať, hoci je možné medzi nimi nájsť zjavné paralely – nevyhnutnosť talentu, nároky na prípravu, odriekanie a túžbu prinášať radosť a potešenie. Umelecké dielo, ako výsledok tvorivých duševných schopností človeka, je cestou k sebapoznaniu a vnútornému obohateniu. Športovou terminológiou povedané „aktéri“, ktorí sa na sprostredkovaní umeleckého zážitku podieľajú, nebojujú proti sebe. „Víťazstvo“ a úspech tkvie práve v tesnom súzvuку všetkých zúčastnených – autorov, interpretujúcich umelcov i vnímavých divákov. Želám publiku, účinkujúcim umelcom i organizátorom podujatia naplnenie ich očakávaní a veľa hlbokých umeleckých zážitkov.

Ľubica Laššáková
ministerka kultúry Slovenskej republiky

Dámy a páni,

som veľmi rád, že naša spoločnosť U. S. Steel Košice sa opäť stala partnerom najvýznamnejšieho sviatku vážnej hudby v meste - Košickej hudobnej jari. Už 64 rokov má toto podujatie vynikajúce meno nielen na Slovensku, ale svoje pevné miesto má tiež v kalendári fanúšikov vážnej hudby v Európe. Je pre mňa ctou, že môžem byť ako člen čestného predsedníctva KHJ, jeho súčasťou. Tento ročník bude výnimočný aj preto, že sa koná v období, keď celé mesto žije hokejom počas Majstrovstiev sveta a Košice budú plné návštevníkov z rôznych krajín. Zaujímavý program, známi účinkujúci, ako aj vynikajúci orchestri Štátnej filharmónie Košice sú zárukou, že Košičanov a návštevníkov mesta čakajú nezabudnuteľné hudobné zážitky.

Všetkým umelcom a hosťom festivalu prajem pekné dojmy z pobytu a účinkovania v Košiciach.

Miroslav Kiraľvarga
viceprezident pre vonkajšie vzťahy, riadenie a rozvoj podnikania
U. S. Steel Košice, s.r.o.

FESTIVALOVÝ VÝBOR

Július Klein
Riaditeľ ŠfK a predseda festivalového výboru

Lucia Potokárová
Námestníčka umeleckej prevádzky ŠfK, dramaturgička festivalu

Hana Bonková
Tajomníčka umeleckej prevádzky ŠfK

Zbyněk Müller
Šéfdirigent ŠfK

Júlia Bukovinská
Muzikologička

Karol Petróczi
Konzultant dramaturgie ŠfK

Jozef Podprocký
Hudobný skladateľ

ČESTNÉ PREDSEDNÍCTVO FESTIVALU

Bartolomej Buráš
Riaditeľ Konzervatória v Košiciach

Igor Cap
Generálny riaditeľ Wagon Slovakia, w. s.

Peter Himič
Generálny riaditeľ Štátneho divadla Košice

Miroslav Kiraľvarga
*Viceprezident pre vonkajšie vzťahy, riadenie a rozvoj podnikania
U. S. Steel Košice*

Jozef Puchala
Výkonný riaditeľ RTVS Košice

OTVÁRACÍ KONCERT 64. KOŠICKEJ HUDOBNEJ JARI

19:00 | Dom umenia

Štátna filharmónia Košice

Finnegan Downie Dear (UK), dirigent

Felix Klieser (DE), lesný roh

Richard Strauss (1864 – 1949)

Don Juan, symfonická báseň, op. 20

Koncert pre lesný roh a orchester č. 1 Es dur, op. 11

Allegro

Andante

Allegro

— prestávka —

Ludwig van Beethoven (1770 – 1827)

Symfónia č. 6 F dur, op. 68 „Pastorálna“

Allegro ma non troppo

Andante molto moto

Allegro

Allegro

Allegretto

Život nemeckého skladateľa **Richarda Straussa** plynul v búrlivých premenách času – zažil rozkvet romantických ideí, prekonal hrôzy dvoch svetových vojen, nacisti mu zverili predsedníctvo Ríšskej hudobnej komory a prekonal i odklon priazne hitlerovskej mašinérie. Dejiny ho radia medzi autorov tzv. tristanovskej generácie, pre ktorú sa východiskom stala zvuková krása a harmónia Wagnerovej opery *Tristan a Izolda*. Hudbou sa snažil poslucháčom skôr priblížiť, než vzdialiť. Plejádu úspechov jeho symfonických básní otvára **Don Juan, op. 20** (1888) – mladické dielo plné sily a vzletu lásky. Tematiku nevyjadruje popisne, skôr sa orientuje na myšlienku kontrastu života na pozadí príbehu Dona Juana, ktorý ho zasiahol v podobe veršovanej drámy nemeckého básnika Nicolasa Lenaua. Vybral si tri citáty, v ktorých je Don Juan znázornený ako skutočný hrdina, nie len dobrodruh. Krása ženy je pre neho naozajstnou inšpiráciou, láska napomáha rozvinúť mladú fantáziu a napnúť všetky sily v človeku. V protiklade k mladosti sa v epilógu života ocitá v pochmúrnom a pustom svete, v ktorom ho čaká už len posledné dobrodružstvo – smrť. Hudobná tematika diela je prevažne strhujúco výbušná a plná vášni, samotného Dona Juana symbolizuje po úvodnom motive prvá téma huslí. V čarovných tónoch lyrického huslového sóla ilustruje krásnu ženu, o lásku ktorej sa hrdina príbehu všemožne usiluje. Nasledujú mnohé ľúbostné dobrodružstvá, až po hranicu extázy a všetko ukončí duševný zlom hrdinu, príznačne zhudobnený v tichu – po ňom nasleduje už len disonancia konca a utichajúci tep života.

V koncertnej tvorbe Richarda Straussa sa vynímajú dva koncerty venované lesnému rohu, čím výrazne obohatil sólový repertoár tohto zamatového nástroja. **Prvý koncert pre lesný roh a orchester Es dur, op. 11** venoval svojmu otcovi Franzovi, ktorý bol prvým hornistom bavorského dvorného orchestra v Mníchove. Dielo 17-ročného začínajúceho skladateľa vychádza prirodzene z čistej zvukovej krásy romantickej hudby podľa vzoru Mendelssohna–Bartholdyho, nezasiahnutej ešte wagnerovskými vplyvmi. Svieže concertino, pôvodne určené prirodzenému rohu, obľúbenému nástroju otca, sa zrodilo práve v čase premeny vývoja nástroja a po technickej stránke je pomerne náročným kúskom aj pre skúsených hráčov (čo podnietilo úvahy o možnom humorne ladenom zúčtovaní syn – otec). V jeho finálnej časti vykresľuje populárny dávný typ ronda tzv. *chasse* v kolorite poľovačky.

K najpoetickejšim dielam gigantického **Beethovenovského** génia sa zaradila jeho **Symfónia č. 6 F dur, op. 68. „Pastorálna“**. Premiéroval ju v ten istý deň spolu s piatou symfóniou v roku 1808. Venoval jej programový názov a podnázvy priradil i k jej piatim častiam, v ktorých smelo posúva formovú štruktúru symfónie, pričom posledné tri časti koncipuje *attaca*, čiže bez prerušenia. Z jeho vlastnoručných poznámok sa dozvedáme, že mu v tomto prípade šlo skôr o vyjadrenie vlastných citových predstáv, než o vernú maľbu vidieckeho života. Akákoľvek zvukomaľba je u Beethovena vysoko štylizovaná, pretavená odhmotnená spomienka na dojmy zvukov prírody, ľudí a ostatného tvorstva. Prvú časť nazval *Prebudenie radosných pocitov pri príchode na vidiek*. V jej sonátovom pôdoryse dominuje vstupná téma, ku ktorej sa pripája skôr podružný figuratívny útvar, ktorý má pôvod v nej samotnej. Započúť tu i vtáčí spev, ktorý sa vznáša nad zvukomaľbou

pokoja prenikajúceho z Božej prírody k unavenému človeku. V druhej časti je zachytená *Scéna pri potoku* podobne vo forme sonáty, kde v trojhlas drevených dychových nástrojov ožívajú motívy spevu slávičky, prepelice a kukučky. Tretia časť vo forme tanečného scherza nesie podnázov *Veselá zábava vidiečanov*. Veselá nálada zhromaždených sa stupňuje v idylickom tanečnom pohybe, trio je ťažkopádnejšie a búrlivejšie – vo svojej jednoduchej radosť si tancujúci takmer nevšimnú prichádzajúci *Nečas a búrku*, ktoré nastúpia bez prerušenia hudobného toku ako štvrtá časť symfónie. Grandiózne zvukové vyjadrenie svišťania víchrice a lejaku, klukaté iskrenie blesku a mohutné dunenie hromu má pripomenúť čosi viac – hrozbu a vzdor prírody napriek bezstarostnej zábave ľudí. Postupné slabnutie búrky plynule prechádza do zrodu novej podmanivej témy poslednej časti nazvanej *Pastiersky spev. Šťastné a vďačné pocity po búrke*. Obdivuhodná vrúcnosť melódie sa vo forme sonátového ronda stáva modlitbou vďaky, ktorá dokázala zažehnať prívät prírodnej a symbolicky i tej životnej búrky. Zloba a zúrivosť živlov mizne a pokoj, ktorý zavládne, spája prírodu a ľudí k spevu v sladkej harmónii. Beethovenovou poznanou múdrosťou je načúvať prírodnému poriadku, v ktorom dočasné životné búrky pominajú a napokon prinášajú ľuďom zmier s prírodou a väčšiu pokoru, vďačnosť za pocit šťastia a radosť.

Felix Klieser je výnimočný umelec vo viacerých ohľadoch. Vo veku štyroch rokov vyjadril pranie hrať na lesnom rohu. Keď mal 17 rokov, začal študovať v triede profesora Markusa Maskuniittyho na Hochschule für Musik und Theater v Hannoveri. V roku 2013 predstavil svoj debutový album „*Reveries*“ (Rozjímania), ktorý vydal Berlin Classics. Nahrávka demonštruje jeho neuveriteľné hudobné nadanie ako aj jeho brilantnú techniku a ovládanie jeho hudobného nástroja. Felix Klieser účinkoval tiež spolu s Christiane Kargovou a Malcolmom Martineauom na albume „*Heimliche Aufforderung*“ (Tajná výzva), ktorú vydal Berlin Classics v roku 2014. V tom istom roku dostal ocenenie Mladý umelec roka od ECHO Klassik. Tento úspech bol impulzom na vydanie autobiografie o jeho fascinujúcom životnom príbehu.

Felix Klieser získal prestížnu cenu Leonarda Bernsteina na festivale Schleswig-Holstein Musik Festival v roku 2016. V sezóne 2017/2018 účinkoval ako sólista s Komorným orchestrom, s filharmóniou Robert Schumann Philharmonie Chemnitz, s l'arte del mondo, s komorným orchestrom Kurpfälzisches Kammerorchester a so Slovenskou filharmóniou. Účinkoval v komorných zoskupeniach na festivaloch ako Schleswig-Holstein Musik Festival a Schubertiade Hohenems a tiež na popredných miestach ako sú Elbphilharmonie Hamburg a Konzert Theater Coesfeld. V septembri 2017 vyšlo jeho tretie CD „*Horn Trios*“ (Triá pre lesný roh), ktoré nahral v Bavorskom rozhlas v Mníchove pod značkou Berlin Classics spolu s violončelistom Andrejom Bielowom a klaviristom Herbertom Schuchom. Okrem slávneho Tria pre lesný roh op. 40 od Johannesa Brahmsa nahrali menej známe diela od autorov F. Duvernoy, C. Koechlin a R. Kahn. V apríli 2015 vydala spoločnosť Berlin Classics CD s Komorným orchestrom Heilbronn a Rubinom Gazarianom, ktoré uvádza Felixa Kliesera s koncertami pre lesný roh od Michaela a Josepha Haydna ako aj W. A. Mozarta. Na tomto CD predviedol svoju zriedkavú schopnosť hrať „hlboké“ a „vysoké“ diela komponované pre lesný roh. Od roku 2008 až po 2011 bol členom Národného mládežníckeho orchestra Bundesjugendorchester v Nemecku, kde často vystupoval na popredných miestach ako sú Philharmonie Berlin, Beethovenhalle Bonn, Köln Philharmonie v Kolíne a Philharmonie am Gasteig München v Mníchove. Zúčastil sa tiež mnohých produkcií vedených rozhlasom Westdeutscher Rundfunk a bol na turné v Rakúsku, Taliansku, Švajčiarsku, Južnej Afrike a inde. Je ambasádorom nadácie One-Hand Musical Instrument podporujúcej hráčov s jednou rukou.

Finnegan Downie Dear je mladý dirigent a klavirista, rodák z Londýna. Napriek mladému veku je čoraz viac uznávaný pre zrelosť a intenzitu svojich vystúpení a zároveň prináša jasnosť a vitalitu aj do najkomplikovanejších partitúr. Po ukončení štúdia s vyznamenaním na univerzite v Cambridge a na Kráľovskej hudobnej akadémii pracoval ako pomocný dirigent a kouč pre niektoré z najprestížnejších opier

na svete, ako napríklad Royal Opera House, Covent Garden, Opernhaus Zürich, Bayerische Staatsoper a Salzburger Festspiele. V sezóne 2017/18 debutoval v Poľskej národnej opere, kde dirigoval *Die tote Stadt* (Mŕtve mesto) od Korngolda v réžii Mariusza Trelinskiho, ktorého produkcia získala ocenenie. A následne debutoval so Škótskou operou, kde dirigoval Gréka od Marka-Anthoniho Turnageho v koprodukcii Joe-Hilla Gibbonsa oceneného kritikou v Kráľovskom divadle Theatre Royal, Glasgow. Ako hudobný riaditeľ oceňovanej spoločnosti Shadwell Opera spolupracuje s najlepšimi mladými spevákmi a inštrumentalistami Veľkej Británie, pričom novým divákom predstavuje pôvodné diela dvadsiateho storočia a súčasnosti. Jeho účinkovania s operou Shadwell Opera majú trvalý ohlas v národných a medzinárodných médiách – Opera Magazine chváli jeho „prikladnú jasnosť a skutočné dramatické nadšenie“, The Independent jeho schopnosť „nájsť špecifický zvukový svet každej partitúry... pričom publiku prináša brutálne precíznu a expresívnu hru“. Na koncertných pódioch účinkoval s orchestrami RTÉ Concert Orchestra, the Dartington Festival Orchestra a so Shadwell Ensemble. Zúčastnil sa tiež na projektoch s orchestrami Orchestre Radio France, Berner Symphonieorchester a BBC Symphony Orchestra. V sezóne 2018/19 plánuje debut v Kórejскеj národnej opere, kde diriguje novú produkciu *Hänsel und Gretel* (Janko a Marienka), debutuje s Nemeckou operou Deutsche Oper am Rhein, kde uvedie to isté dielo a predstaví sa tiež po prvýkrát s orchestrami BBC Concert Orchestra a RTÉ Symphony Orchestra. Vracia sa do Poľskej národnej opery, aby uviedol návrat *Die tote Stadt* (Mŕtve mesto) a zúčastní sa projektov s Deutsche Staatsoper Berlin, Bayerische Staatsoper, Opera North a Royal Opera House, Covent Garden. Do budúcnosti plánuje pôsobiť ako pomocný dirigent Thomasa Adésa v Royal Opera House, Covent Garden a spolupracovať na produkcii Barryho Aliciných dobrodružstiev v podzemí, kde bude tiež po prvýkrát dirigovať predstavenia na hlavnom javisku. V roku 2017 bol Finnegan Downie Dear zvolený za mimoriadneho člena Kráľovskej hudobnej akadémie.

Štátna filharmónia Košice (ŠfK) bola založená v roku 1968 ako druhý profesionálny symfonický orchester koncertného typu na Slovensku. Prvý koncert novovzniknutého telesa sa uskutočnil v apríli 1969 na Otváracom koncerte KHJ pod vedením vtedajšieho šéfdirigenta Bystrika Režucha. ŠfK v krátkom čase dosiahla uznanie odborníkov i verejnosti a stala sa jedným z popredných reprezentantov slovenského interpretačného umenia doma i v zahraničí. Orchester koncertoval na významných medzinárodných hudobných festivaloch a v dôležitých kultúrnych centrách (Viedeň, Salzburg, Berlín, Budapešť, Praha, Antverpy, Lisabon, Barcelona, Atény, Remeš, Hong-Kong, Luxemburg, New York...). V roku 1994 ŠfK absolvovala mesačné turné po USA, kde sa predstavila ako prvý slovenský symfonický orchester na americkom kontinente. Filharmónia počas svojej histórie zaznamenala významné úspechy na koncertných pódioch nielen európskych krajín, ale aj v Severnej Amerike a v Ázii. Na prelome rokov 2014/2015 absolvovala ŠfK prvýkrát vo svojej histórii turné v Čínskej ľudovej republike, ktoré po mimoriadnom úspechu zopakovala aj v rokoch 2016/2017. Štátna filharmónia Košice predstavuje svoje umenie okrem aktívnej koncertnej činnosti aj prostredníctvom nahrávok pre rozhlasové, televízne a gramofónové spoločnosti (160 CD). Nahrávky pre vydavateľstvá Naxos, Marco Polo predstavujú často unikáty – premiérové nahrávky ojedinele uvádzaných diel. Orchester spolupracoval s mnohými svetoznámymi umelcami, akými sú Igor Oistrach, Gidon Kremer, Giora Feidman, Ivan Moravec, Josef Suk, Luciano Pavarotti, Plácido Domingo, Dietrich Fischer-Dieskau, Júlia Fischer, Sergej Kopčák, Peter Mikuláš, Peter Dvorský, Viktor Fedotov, Valerij Gergiev, Edita Gruberová, Emin Chačaturjan, Natan Rachlin, Thomas Sanderling, Alexander Rahbari, Tadeusz Strugala, Jiří Bělohlávek, Libor Pešek, Václav Smetáček, Ľudovít Rajter, Ladislav Slovák, Ondrej Lenárd, Antoni Wit atď. Repertoárové spektrum orchestra obsahuje všetky frekvencované diela od baroka po hudbu 21. storočia. Štátna filharmónia Košice je ako jediný orchester na Slovensku hlavným organizátorom dvoch medzinárodných festivalov – Košickej hudobnej jari a Medzinárodného organového festivalu Ivana Sokola a spoluorganizátorom festivalu súčasnej hudby ARS NOVA. Od sezóny 2008/2009 je na poste šéfdirigenta Štátnej filharmónie Košice dirigent Zbyněk Müller. Počnúc sezónou 2014/2015 je hlavným hosťujúcim dirigentom filharmónie Leoš Svárovský.

19:00 | Východoslovenská galéria

Kun Woo Paik (KR), klavír

Fryderyk Chopin (1810 – 1849)

Impromptu č. 2 Fis dur, op. 36

Nokturno č. 5 Fis dur, op. 15/2

Nokturno č. 7 cis mol, op. 27/1

Polonéza-Fantázia As dur, op. 61

Nokturno č. 4 F dur, op. 15/1

Nokturno č. 13 c mol, op. 48

Valčík F dur, op. 34 č. 3

Valčík Ges dur, op. 70 č. 1

Valčík Es dur „Grande Valse brillante“, op. 18

Nokturno č. 16 Es dur, op. 55/2

Nokturno č. 10 As dur, op. 32/2

Balada č. 1 g mol, op. 23

Pre vyjadrenie rozmanitých odtieňov vnútorného sveta skladateľov romantizmu sa najvhodnejším nástrojom často stával klavír. Poľský rodák – **Fryderyk Chopin** sa v klavírnej hudbe vyníma ako veľký poet. Jeho štýl je odlišný od ostatných práve vďaka národnému koloritu a pozoruhodná je i pestrosť foriem, prostredníctvom ktorých sa tento básnik klavíra dokázal vysloviť hudbou. Žáner impromptu bol do Chopinovej tvorby prevzatý od Schuberta. Charakterovo pripomína vzletné arabesky, plné svetla a ľahkosti. Svoje druhé **Impromptu Fis dur op. 3** skomponoval v roku 1839, v čase svojho umeleckého vzletu a v intenzívnom citovom prežívaní počiatkov vzťahu s George Sandovou. Pre svoje **nokturná** našiel Chopin vzor v rovnomenných dielach írskoho hudobného skladateľa a klaviristu Johna Fielda. Celkovo ich skomponoval 21 a práve v nich sa Chopin prepracoval k silnému výrazu mnohých často protichodných emócií, akými sú napríklad netrpezlivosť, zmätok, vášne či vzbura. Táto protichodnosť plne vyjadruje jeho vnútorný konflikt svedomia, morálky a okolností, v ktorých plynul jeho život, či už v oblasti vzťahov, zdravia, vlastenectva, alebo exilu. Navonok pokojné a bezstarostné vystupovanie v spoločnosti sa v pravdivosti prejavilo len v hudbe, ktorú zložil. Formovo sa v nokturnách striedajú lyrické a dramatické diely, spevný hlas sa vinie nad rôzne obmieňanými akordmi v sprievode ľavej ruky.

K náročným vrcholom Chopinovej tvorby sa radí tanečná **Polonéza-fantázia As dur, op. 61** z roku 1846. Je to dielo dramatického, až hraničného obdobia osamotenosti jej tvorcu. Vážne chorý skladateľ po rozchode s George vytvoril len pomenej diel, ale svojou závažnosťou sú skutočným odrazom skladateľovej ubolenej duše i tela.

Tancom európskych salónov 19. storočia bol **valčík**. Tie chopinovské sú hudbou vyžarujúcou vôňu aristokratickej vznešenosti parížskych salónov a opäť – Chopinovo srdce v tepe tanečného viru, vášne a diskretnéj erotiky. Je známe, že sám bol vášnivým tanečníkom, ktorý neraz pretancoval noc, ale rovnako rád hrával do tanca iným. K vydaným tanečným skladbám v brilantnom štýle z čias jeho príchodu do Paríža sa radí jeho v poradí prvý publikovaný **Valčík Es dur „Grande Valse brillante“, op. 18**. Jeho žiarivý lesk očaril mnohých obdivovateľov salónnej hudby a dopomohol mu k prijatiu v neľahkých prvých okamihoch udomáčovania sa vo veľkom parížskom svete.

K závažnejším kompozíciám F. Chopina patrí **Balada č. 1 g mol, op. 23**. Vznikla o čosi skôr, ale publikovaná bola až v roku 1836. Priniesla nový spôsob Chopinovho vyjadrovania, nateraz už vzdialeného od brilantného štýlu salónnych skladieb. Explózia čistej romantiky, naliehavá výpoveď vnútorného sveta spomienok a snov v spojení s vlastneckým prežívaním. V balade sa rozvíja neznámy príbeh, stávame sa svedkami mimoriadnych udalostí na pozadí večných premien Života. Podľa svedectva George Sandovej sa duševný život Chopina nikdy a v ničom neprejavil navonok, v skutočnosti sa zdôveroval iba klavíru.

Kun Woo Paik je považovaný za jedného z najdôležitejších klaviristov svojej generácie. Narodil sa v Soule, Južnej Kórei. Svoj prvý koncert mal vo veku desať rokov, kedy spolu s Kórejským národným orchestrom uviedol koncert pre klavír od Griega. Vo veku pätnásť

Witom a Varšavskou filharmóniou pred nedávnom vydal kompletnú Chopinovu tvorbu pre klavír a orchester. Pre vydavateľstvo Decca Kun Woo Paik nahral všetkých tridsať dva Beethovenových sonát. „Paikov zmysel pre drámu, jeho dôvtip, dokonalý zmysel pre stvárnenie jemných rozdielov, premyslene vyvážené akordy a virtuóznosť rýchlych prstov, to všetko je pozoruhodné.“ (Rob Cowan, The Independent) Kun Woo Paik žije v Paríži a bol umeleckým riaditeľom hudobného festivalu na pobreží Emerald vo francúzskom Dinarde a francúzska vláda ho v roku 2000 menovala za „Chevalier de l'ordre des arts et des lettres“.

rokov sa presťahoval do New Yorku, aby študoval u Rosiny Lhevinovej na Juilliard School a s Ilonou Kabosovou v Londýne. Kun Woo Paik je držiteľom ocenenia Naumburg a držiteľom zlatej medaily na medzinárodných klavírných súťažiach Busoni. Jeho medzinárodnú kariéru odštartovalo jeho prvé predstavenie v New Yorku, kde uviedol kompletnú klavírnú tvorbu od Maurice Ravela v Lincoln Center a jeho orchestrálny debut v Carnegie Hall. V roku 1974 mal Paik svoj európsky debut s tromi za sebou idúcimi recitálmi v Londýne vo Wigmore Hall, po ktorých nasledoval recitál v Berlínskej filharmónii v roku 1975. Od tej doby úzko spolupracuje s dirigentmi ako Lorin Maazel, Mariss Jansons, Long Yu, Sir. Neville Marriner, Wolfgang Sawallisch, Jiří Bělohlávek, Dmitri Kitaenko, James Conlon, John Nelson, Eliahu Inbal a Antoni Wit a účinkoval s orchestrami ako New York Philharmonic, Filharmónia v Petrohrade, London Symphony, BBC Symphony, Orchestre de Paris, Berlin Symphony, Hungarian National, Filharmónia v Osle, Rotterdame a Varšave. Pravidelne hostuje na festivaloch ako sú napríklad Berliner Festwochen, Aix-en-Provence, La Roque d'Anthéron, Ravinia, Mostly Mozart, Colmar, Montreux, Dubrovnik, Aldeburgh a Veľkonočný festival v Moskve. Bol prvým kórejským umelcom, ktorý dostal oficiálne pozvanie od čínskej vlády v októbri 2000. K jeho početným nahrávkam patria Scriabin, Liszt, kompletná tvorba pre sólový klavír od Mussorgského, kompletná tvorba klavírných koncertov od Rachmaninova a Rapsódia na Paganiniho tému (pod taktovkou Vladimira Fedoseyeva pre BMG). Jeho nahrávka kompletnej tvorby Prokofievových klavírných koncertov získala ocenenia Diapason d'Or roka a Nouvelle Académie du disque vo Francúzsku. Ako exkluzívny umelec vydavateľstva Decca a pri príležitosti osláv Bachovho roka v roku 2000 nahral Busoniniho transkripcie Bachových organových koncertov a následne album s klavírnou tvorbou od Faurého, ktorý získal všetky hlavné ceny vo Francúzsku. Spolu s Antonim

19:00 | Dom umenia

Slovenský mládežnícky orchester**Igor Karško** (SR), umelecký vedúci, husle**Dalibor Karvay** (SR), husle**Henryk Mikołaj Górecki** (1933 – 2010)

Tri tance v starom štýle pre sláčikový orchester

Johann Sebastian Bach (1685 – 1750)

Koncert pre husle a sláčiky a mol, BWV 1041

*Allegro moderato**Andante**Allegro assai***Leó Weiner** (1885 – 1960)

Divertimento I – staré uhorské tance pre sláčiky, op. 20

*Tempo di csárdás**Vivace**Allegro moderato**Tempo di Marcia**Presto*

— prestávka —

Johann Sebastian Bach

Koncert pre dvojce huslí a sláčiky d mol, BWV 1043

*Vivace**Largo ma non troppo**Allegro***Eugen Suchoň** (1908 – 1993)

Serenáda pre sláčikový orchester, op. 5, ESD 50b

*Pochod**Uspávanka**Scherzo**Nocturno**Finale*

Poľský skladateľ avantgardných čias 20. storočia **Henryk Mikołaj Górecki** mal od detstva šťastie na výnimočných pedagógov a postupne sa zaradil medzi vedúce osobnosti tzv. Novej poľskej školy. V polovici 60. rokov sa postupne odklonil od radikálne modernistických tendencií a začal písať v tradičnejšom a harmonickejšom duchu. Do obdobia tejto premeny spadá cyklus nazvaný **Tri tance v starom štýle**, ktorý vytvoril v roku 1963. Označil ho ako malý protielik na prekonanie dobovo módnjej estetiky sonorizmu a postserializmu. Tanečný cyklus troch miniatúrnych tancov pre sláčikový orchester v dávnom štýle prináša závan neofolkloristickej a dobovej tanečnej hudby. Napokon tanec v zložitom 20. storočí zväčša nebýval určený k úžitkovej masovosti, ale patril medzi často volené formy veľkých majstrov práve na vyjadrenie ťažko pomenovateľného.

Forma koncertu v tvorbe **Johanna Sebastiana Bacha** predstavuje zväčša očarenie talianskymi zvyklosťami a čiastočné splnutie s nemeckým prejavom. V prípade sólového **Koncertu pre husle a sláčiky a mol** i Dvojkoncertu d mol ide o jeho rané diela v koncertantnej literatúre, vytvorené približne v roku 1720 v Köthene. Vzorom bol preňho Vivaldi, a to vo forme i v štruktúre. V Koncerte a mol môžeme obdivovať spevnosť huslí nad stíšeným registrom *tutti* v hlbavej strednej časti, či záverečný tanec v podobe sviežeho gigue. Neskôr tento koncert Bach prepísal pre sólové čembalo s orchestrom a transponoval ho do g mol. V prípade známeho **Koncertu pre dvojce huslí a sláčiky d mol** Bach výrazne uplatnil imitáciu sólových nástrojov i sóla oproti *tutti*. Je nádherné sledovať ako sa v druhej, opäť výrazne lyrickej časti, rozospievajú najskôr druhé husle a keď sa vyspievajú, nastúpia husle prvé. Stanú sa rovnocennými partnermi s občasným dialógom, súťaživosťou, či v spojenom paralelnom dvojspeve plnom nehy.

K zaujímavým maďarským skladateľom židovského pôvodu patril na prelome 19. a 20. storočia **Leó Weiner**. Celý život prežil v Budapešti, kde hudbu vyštudoval a neskôr celý život vyučoval, vo voľnom čase i komponoval. Jeho skladateľský štýl ostal konzervatívny – vychádzal z romantickej tradície, len neskôr sa i vďaka vplyvu B. Bartóka prepracoval k folklórnym vplyvom. V diele **Divertimento I – staré uhorské tance** prejavil zmysel pre humor, či nadnesenú atmosféru starého sveta v novej demonštrácii vtedy módného uhorského štýlu.

Jedným z pôvabných raných diel nášho veľikána **Eugena Suchoňa** je **Serenáda pre sláčikový orchester op. 5** skomponovaná v rokoch 1932-33. Pôvodne ju napísal pre dychové kvinteto a neskôr preinštrumentoval. Jej vznik podnietil ešte počas Suchoňových štúdií na Majstrovskej škole v Prahe jeho pedagóg V. Novák. V serenáde sa skladateľ inšpiruje staršími stupnicami, charakteristickými rytmami v pravidelných taktotoch, v rýchlych častiach je citeľný autorov zmysel pre vtip a pestrosť, akordy sa nesú v duchu nového suchoňovského štýlu.

Slovenský mládežnícky orchester vznikol v roku 2016 z iniciatívy Hudobného centra v nadväznosti na niekdajšiu Hudobnú mládež Slovenska. Cieľom orchestra je podporiť prípravu mladej generácie hudobníkov na pôsobenie v profesionálnej praxi, ako aj prispieť k pozdvihnutiu úrovne slovenského mládežníckeho interpretačného

umenia. Redaktor časopisu Hudobný život R. Kolář opisal orchester v reportáži z letného sústreďenia nasledovne: „Projekt unikátnym spôsobom spojil študentov konzervatórií a hudobných akademii z viacerých regiónov Slovenska, ktorí by inak pravdepodobne nemali príležitosť, spoznať sa a pracovať na spoločnom diele.“ Orchester združuje najperspektívnejších mladých orchesterálnych hudobníkov z celého Slovenska a poskytuje im možnosť, prostredníctvom štýlovo rôznorodej dramaturgie nadobudnúť cenné skúsenosti v oblasti orchesterálnej a komornej hry, práce s dirigentom, či sólovými hráčmi. V súčasnosti tvorí orchester viac než 80 hudobníkov vo veku 16 až 28 rokov, vybraných na základe konkurzov na pôde štátnych konzervatórií v Banskej Bystrici, Žiline, Košiciach a Bratislave. Koncertným vystúpeniam telesa predchádzajú intenzívne pracovné sústreďenia, na ktorých členovia Slovenského mládežníckeho orchestra pracujú pod vedením členov renomovaných hudobných telies, medzinárodne aktívnych dirigentov a po boku uznávaných sólistov. Orchester je od mája 2017 členom Európskej federácie národných mládežníckych orchestrov (EFNYO), vďaka čomu dostali viacerí mladí hudobníci príležitosť zúčastniť sa na významných domácich i medzinárodných podujatiach: Medzinárodná akadémia Ensemble Modern, Wiener Jeunesse Orchester, festival Konvergenzie, koncerty Slovenskej filharmónie.

Prešovský rodák **Igor Karško** je absolventom pražskej AMU a Menuhinovej akadémie vo švajčiarskom Gstaade. Bol členom Camerata Lysy a Gustav Mahler Jugendsinfonieorchester pod vedením Claudia Abbada, pôsobil aj ako koncertný majster Štátnej filharmónie Košice. Od roku 1991 je členom The Serenade Strings Trio, ktoré o. i. získalo prvé ceny na medzinárodných súťažiach komornej hudby v Caltanissette (1991) a Trapani. V rokoch 1993 až 2012 bol Igor Karško prvým koncertným majstrom Luzernského symfonického orchestra. Ako koncertný majster barokového orchestra La Scintilla absolvoval v roku 2005 americké turné s Ceciliou Bartoli, s ktorou nahral CD Maria Malibran. Je hosťujúcim koncertným majstrom Zürcher Kammerorchester, stál pri zrode zoskupení La Banda Antix a La Gioconda, s ktorými absolvoval viaceré úspešné operné produkcie. Tiež je členom Les Musiciens du Louvre Marca Minkowského s ktorým nahral Haydnove a Schubertove symfónie pre label naïve. Igor Karško je pravidelným hosťom festivalu Konvergenzie, od roku 2010 vedie s Thomasom Demengom súbor Camerata Zürich, pôsobí ako profesor na Musikhochschule v Luzerne a intenzívne sa zaoberá hrou na barokových husliach a historickou interpretačnou praxou. Hrá na nástroji Il Viotti z dielne Lorenza Storioniho (Cremona 1768) a na barokových husliach od Nicolu Gagliana.

Dalibor Karvay preukazoval pozoruhodný hudobný talent od detstva a na husliach začal hrať vo veku troch rokov pod vedením svojho otca. Už počas štúdia na Základnej umeleckej škole vo Vrútkach realizoval niekoľko nahrávok pre Slovenský rozhlas v Bratislave. Po absolvovaní mimoriadneho štúdia na Konzervatóriu v Žiline u Bohumila Urbana pokračoval od roku 1999 na Viedenskom konzervatóriu pod vedením svetoznámeho Borisa Kuschnira. Zúčastnil sa taktiež viacerých majstrovských kurzov u uznávaných pedagógov ako Eduard Grač, Minčo Minčev, Herman Krebbers. Medzi jeho najvýznamnejšie úspechy patrí

víťazstvo na stretnutí mladých hudobníkov v Córdobe (1996), cena Eurovizie – Grand Prix Mladý hudobník roka (2002), 1. miesto na súťaži Tibora Vargu (2003), cena Medzinárodnej tribúny mladých interpretov New Talent (2005), víťazstvo na súťaži Davida Oistracha v Moskve (2008). Pozoruhodný bol aj koncert pre princa Charlesa z Walesu v roku 2003 vo Windsor Castle za spoluúčasti Mstislava Rostropoviča. Opakovane prijal pozvanie na Seiji Ozawa International Academy vo Švajčiarsku. V roku 2009 získal Cenu ministra kultúry Slovenskej republiky za vynikajúce umelecké výsledky a úspešnú medzinárodnú reprezentáciu slovenského interpretačného umenia. Nadácia Tatra banky mu v roku 2011 udelila cenu „Mladý tvorca“ v kategórii hudba. V roku 2016 sa stal Dalibor Karvay laureátom Ceny Ľudovíta Rajtera, ktorej súčasťou bolo nahrávanie profilového CD v produkcii Hudobného centra. Ako sólista spolupracoval s renomovanými dirigentmi ako Leif Segerstam, Ion Marin, Hiroyuki Iwaki, Jaap van Zweden, Marek Janowski, Alexander Rahbari, Roman Kofman, Benjamin Wallfisch, Ondrej Lenárd, Oliver Dohnányi, Leoš Svárovský a ďalší. Sólovo účinkoval s poprednými orchestrami ako Rundfunk-Sinfonie Orchester Berlin, English Chamber Orchestra, Camerata Salzburg, Orchestra Ensemble Kanazawa, Česká filharmónia, Nationaltheater-Orchester Mannheim, Radio-Symphonie Orchester Wien, Wiener Kammerorchester, Het Gelders Orkest, Solistes Européens Luxembourg, Slovenská filharmónia, Symfonický orchester Slovenského rozhlasu, Štátna filharmónia Košice, Štátny komorný orchester Žilina a mnohé ďalšie. Intenzívne sa venuje aj komornej hre, pričom spolupracuje so špičkovými umelcami, ako Radek Baborák, Julian Rachlin, Wenzel Fuchs, Boris Kuschnir, Daniel Buranovský a iní. Od roku 2014 pôsobí pedagogicky na Musik und Kunst Privatuniversität der Stadt Wien, kde je od roku 2017 univerzitným profesorom. Dalibor Karvay hrá na husliach vyrobených viedenskou husliarkou Juliou Mariou Pasch.

JANOSKA SYMPHONY

19:00 | Dom umenia

Štátna filharmónia Košice

Julian Rachlin (AU), *dirigent*

JANOSKA ENSEMBLE (AU)

Ondrej Janoska, *husle*

Roman Janoska, *husle, gitara*

Julius Darvas, *kontrabas*

František Janoska, *klavír*

Peter Iljič Čajkovskij (1840 – 1893)

Romeo a Júlia, predohra-fantázia

Johann Strauss ml. (1825 – 1899)

Netopier, predohra k operete à la Janoska

František Janoska (*1986)

Janoska Symphony, op. 1 „Variations along the Danube“

(„Variácie pozdĺž Dunaja“ Bratislava – Viedeň – Budapešť)

Pablo de Sarasate (1844 – 1908)

Serbian Traditional Tarantella vs. Niška Banja

František Janoska

Rumba for Amadeus (Homage à W. A. Mozart)

Nicoló Paganini (1782 – 1840)

Caprice č. 24 (Paganinoska)

Janoska Ensemble – nové smery v hudbe sú v súčasnosti trendom pod dômyselnými názvami, zlúčené a prelinajúce kategórie sa konštantne rozširujú. Ale zoskupenie Janoska ensemble s klasickým hudobným vzdelaním prekračuje všetky hranice so svojim rozmanitým hudobným jazykom. Svoje debutové CD, ktoré sa v priebehu niekoľkých mesiacov vyšplhalo na vrchol, nesie náležitý názov „Janoska Style“ (Janoska štýl) (Deutsche Grammophon 2016). Zhrnúť špeciálnu kvalitu aranžmánov zoskupenia Janoska do niekoľkých slov nie je jednoduchou úlohou: paralelne prenikajú na klasické územie ako aj do vzdialenej ríše hudobného repertoáru, v ktorej hudobníci spontánne tvoria modernú, prvotriednu, inovatívnu, uchvacujúcu hudbu, ktorá žije a dýcha. Tieto transformácie, ktoré neporovnateľným spôsobom vychádzajú v ústrety poslucháčov, sú výsledkom práce troch bratov z Bratislavy – Ondreja a Romana Jánoškovcov, ktoré hrajú na husliach a Františka Jánošku, klaviristu – spolu s ich švagrom, rodákom z Konstanze – Júliusom Darvasom, ktorý hrá na kontrabas. Obe rodiny majú jednu vec spoločnú, a to svoju aktívnu muzikantskú tradíciu. Každý zo štyroch hudobníkov priniesol svoj individuálny štýl a spájajú sa, aby vyjadrili svoju lásku k improvizácii s oduševnenou nenútenosťou a dokonale virtuozitou. Za svoj výkon na predstaveniach naživo na štyroch kontinentoch sú odmeňovaní neutechajúcim potleskom od národného publika. Ich Janoska štýl, ich virtuozita, ktorá nikdy nie je len povrchná a schopnosť zatiahnuť jeden druhého a svoje publikum do rýchlo vzplanúceho hudobného dialógu priniesli umelcom pozvania od takých javiskových osobností veľkého mena, ako sú Anna Netrebko, Al Jarreau, Bobby McFerrin, Juan Diego Florez, Brian McKnight, Julian Rachlin, Randy Newman, Bireli Lagrene a Lalo Schiffrin. Janoska Ensemble prenáša nevyčerpatelnú vášň pre tvorbu hudby a napriek ich plnému kalendáru angažmánov a turné tito štyria hudobníci neustále pracujú na nových programoch a projektoch. Ich jedinečný „Janoska štýl“ tvorí základ pre všetko, čo ešte pride a predstavuje odsúhlasenie jedného z najvzrušujúcejšieho a najuniverzálnejšieho hudobného zoskupenia súčasnosti. Táto sústredená všestrannosť skupiny Janoska Ensemble teraz umožňuje pripraviť novú pôdu vo výbere svojho hudobného materiálu na albume REVOLUTION, ktoré do celého sveta vydal Deutsche Grammophon 15. marca 2019. Ako prejav úcty štyrom geniálnym Liverpoolčanom naaranžoval Janoska Ensemble na svojom albume štyri najväčšie hity Beatlesu v Janoska štýle.

Huslista, violista a dirigent **Julian Rachlin** je jedným z najohromujúcejších a najrešpektovanejších hudobníkov súčasnosti. V prvých tridsiatich rokoch svojej kariéry účinkoval ako sólista so svetovými poprednými dirigentmi a orchestrami. Je hosťujúcim šéfdirigentom orchestra Royal Northern Sinfonia, Filharmonického orchestra Turku a Symfonického orchestra v Kristiansande. K vrcholom sezóny 2018/19 Juliana Rachlina patria účinkovania s Filharmóniou v Petrohrade a s Marissom Jansonsom, s orchestrom Mariinsky a Valeryom Gergievom, orchestrom Montreal Symphony Orchestra a Christophom Eschenbachom, orchestrom Boston Symphony Orchestra a Julianom Menom, s orchestrom Pittsburgh Symphony Orchestra a Manfredom Honeckom, Bavorským symfonickým orchestrom a Marissom Jansonsom ako aj so Symfonickým orchestrom KBS a Myung-Whun Chungom. Po boku sólistky Sarah McElravyovej a orchestra Royal

Northern Sinfonia uviedol britskú premiéru koncertu pre husle a violu od Pendereckeho, ktorý mu je venovaný. Okrem toho Julian Rachlin diriguje medzi inými aj Viedenských filharmonikov, orchester Berlin Konzerthaus, orchester Chicago Symphony, Filharmóniu v Neapole, Ruský národný orchester, Moskovskú filharmóniu, Symfonický orchester v Petrohrade, Filharmóniu v Essene, Štrasburskú filharmóniu, Slovinskú filharmóniu v Ľublane a Symfonický orchester v Trondheime. Medzi Julianove nedávne vrcholy patria stále pôsobenie na festivale Pražská jar a jeho vlastný cyklus vo viedenskom Musikverein. Účinkoval tiež s Filharmóniou v Petrohrade a Yuriom Temirkanovom, Filarmonica della Scala a Riccardom Chaillyom, Mnichovskou filharmóniou a Zubinom Mehtom, s londýnskym orchestrom Philharmonia Orchestra a Jakubom Hrůšom, s orchestrom Orchestra del Maggio Musicale a Vladimirom Ashkenazym ako aj s Viedenskými filharmonikmi a Lahavom Shanim. Ako dirigent podnikol turné po Európe s komorným orchestrom English Chamber Orchestra, viedol orchester Royal Northern Sinfonia po Južnej Amerike a po Japonsku. Okrem toho dirigoval Štátny akademický symfonický orchester v Rusku, Maďarskú národnú filharmóniu, orchester Royal Liverpool Philharmonic Orchestra, orchester Orchestra della Svizzera Italiana, Národný symfonický orchester v Taiwane, Pražskú komornú filharmóniu a svoj dirigentský debut v USA uviedol na festivale Grand Teton Music Festival. V oblasti recitálovej a komornej hudby J.Rachlin pravidelne účinkuje s osobnosťami ako Itamar Golan, Denis Kozhukhin, Denis Matsuev, Mischa Maisky, Sarah McElravyová, Vilde Frangová a Janine Jansenová. Julian Rachlin je rodák z Litvy, emigroval do Viedne v roku 1978.

Hru na husliach študoval u Borisa Kuschnira a Pinchasa Zukermana na konzervatóriu vo Viedni. Po víťazstve na Eurovízii v roku 1988, kde mu bola udelená cena „Mladý hudobník roka“, sa stal najmladším sólistom, ktorý kedy hral s Viedenskou filharmóniou a debutoval pod taktovkou Riccarda Mutiho. Na odporúčanie Marissa Jansonsa študoval dirigovanie u Sophie Rachlinovej. Od septembra 1999 je na študijnom odbore huslí na Univerzite hudby a umení vo Viedni. Jeho nahrávky pre Sony Classical, Warner Classics a Deutsche Grammophon mali veľký ohlas. Julian Rachlin ako Vyslanec dobrej vôle UNICEF sa zasaďuje za vzdelanostnú osvetu a charitatívnu prácu.

ZEMLINSKY QUARTET

19:00 | Východoslovenské múzeum

ZEMLINSKY QUARTET (CZ)

František Souček, 1. husle

Petr Strížek, 2. husle

Petr Holman, viola

Vladimír Fortin, violončelo

Ludwig van Beethoven (1770 – 1827)

Sláčikové kvarteto Es dur, op. 74 „Harfové“

Poco adagio - Allegro

Adagio ma non troppo

Presto

Allegretto con Variazioni

Joseph Haydn (1732 – 1809)

Sláčikové kvarteto č. 64 D dur, op. 76/5 „Largo“

Allegretto

Largo. Cantabile e mesto

Menuetto. Allegro

Finale. Presto

Alexander von Zemlinsky (1871 – 1942)

Sláčikové kvarteto č. 1 A dur, op. 4

Allegro con fuoco

Allegretto

Breit und kräftig

Vivace e con fuoco

Podujatie sa koná v priestore
Ostrova kultúry – Otvorenej zóny
1 – Historická účelová budova
Východoslovenského múzea Košice,
ktoré bolo realizované s podporou
Európskej únie z Európskeho
fondu regionálneho rozvoja v rámci
Regionálneho operačného programu.
Spoluorganizátor koncertu.

Jednou z dôležitých foriem, ktoré vykryštalizovali majstri klasicizmu, sa stalo sláčikové kvarteto. **Beethoven** mal v tomto smere skvelé vzory a mohol tak rozvíjať svoju invenčnosť na poli zvukovosti a hľadať možnosti ozvláštnenia, či porušovania zaužívanej formy. **Sláčikové kvarteto Es dur, op. 74 „Harfové“** vzniklo v roku 1809, v úzkej paralele s jeho piatou symfóniou. Svoju prezývku dostalo od vydavateľa, a nie od autora, na základe zvukovej alúzie harfovej hry v pizzicate huslí jeho prvej časti. Heroický pátos diela prežrádza neutichajúci Beethovenov zápas a zároveň načerpanie nových tvorivých síl. Záverečná časť, ktorú koncipoval ako tému s variáciami, zas očari jeho nápaditosťou.

Sláčikové kvarteto č. 64, op. 76 „Largo“ je predposledným, v poradí piatym kvartetom úplne posledného kvartetového cyklu **Josepha Haydna**. Cyklus venoval grófovi Erdödyemu v rokoch 1797-98, v poslednom období svojho dlhoročného pôsobenia na dvore kniežaťa Mikuláša Esterházyho. Dlhú vývojovú cestu svojich kvartet Haydn korunoval majstrovskými kúskami, v ktorých sa rôznymi spôsobmi snažil sonátový cyklus posunúť za hranice ustálených spôsobov. Prvú časť možno označiť za „nepravé variácie“, druhá je vo forme pomalej sonáty, tretia je riešená ako dobový menuet s triom a finále je sonátou nepravidelných proporcií v rýchлом tempe. Práve dominantné Largo z druhej časti sa často hrávalo na pohreboch, a tak sa kvarteto začalo neskôr označovať podľa neho. Označili ho za rozlúčku v tónoch, či krásny melancholický nárek. Haydn tu neváhal uplatniť aj pre kvarteto nezvyčajnú formu kánonu, či fantázie. Svoju nápaditosťou tieto kvarteta očarili i hudobného cestovateľa Charlesa Burneyho, ktorý o nich napísal: „...sú plné invencie, ohňa, dobrého vkusu a nových efektov a zdajú sa byť výtvorom nie vznešeného génia, ktorý toho už tak veľa a dobre napísal, ale jedného z najkultivovanejších mladých talentov, ktorý doteraz ešte neukázal svoju žiaru.“

Meno **Alexandra von Zemlinského** sa v dejinách takmer jedným dychom vyslovuje s menom jeho kolegu, či žiaka Arnolda Schönberga. Jeho **Prvé sláčikové kvarteto A dur, op. 4** pochádza z roku 1896 a tvorí jeden z najdôležitejších medzníkov medzi doznievajúcim romantizmom a novou dvanásttónovou hudbou. Prvá časť pracuje s dvoma kontrastnými témami, v druhej je citelný vplyv ľudovej melodiky až po náznaky ohnivého cigánskeho tanca. Tretia časť presne podľa výrazového označenia vyznieva široko a silne a vzrušujúce finále je plné hravosti a farieb romantických predstáv.

Zemlinsky Quartet už od svojho založenia v roku 1994 nadväzuje na bohatú tradíciu školy českého kvarteta. V roku 2010 sa teleso stalo víťazom medzinárodnej súťaže sláčikových kvartet vo francúzskom Bordeaux, je tiež laureátom medzinárodných súťaží sláčikových kvartet v kanadskom Banffe (2007), Prahe (Pražská jar 2005) a Londýne (2006), kde zároveň získalo Cenu publika. Súbor tiež zvíťazil na ďalších súťažiach v Českej republike a na Slovensku (1999 – Beethovenov Hradec, 2003 – New Talent Bratislava, 2004 – Cena hudobnej kritiky Žilina a Mezinárodná súťaž Nadácie B. Martinů, Praha). V roku 2005 bola kvartetu udelená Cena Českého spolku pre komornú hudbu a v roku 2009 cena Nadácie Alexandra Zemlinského vo Viedni.

Zemlinsky Quartet pravidelne koncertuje doma i v zahraničí (Nemec-ko, Rakúsko, Francúzsko, Taliansko, Švajčiarsko, Belgicko, Španielsko, Veľká Británia, Írsko, Bulharsko, Maďarsko, Slovensko, Kanada, USA, Brazília, Južná Kórea). Kvarteto vystúpilo napríklad vo Wigmore Hall v Londýne, Cité de la Musique v Paríži, Library of Congress vo Washin-gtone, Seoul Arts Center v Južnej Kórei, alebo opakovane na Pražskej jari. Jeho repertoár tvorí viac ako 200 diel popredných českých i sve-tových skladateľov, zahŕňa tiež nové kompozície súčasných autorov. Súbor vytvoril množstvo nahrávok pre Český rozhlas, vrátane kom-pletného kvartetného diela F. X. Richtera. Prvý profilový kompaktný disk súboru (2003) obsahuje skladby českých majstrov A. Dvořáka, L. Janáčka, J. Suka a F. X. Richtera. Druhé CD s dielom Jozefa Suka bolo dôležitým impulzom ku koncertu kvarteta na medzinárodnom hudobnom festivale Pražská jar 2005. Od roku 2007 nahráva Zemlin-sky Quartet exkluzívne pre francúzsku firmu Praga Digital, odvtedy má na svojom konte vrámci tejto spolupráce už sedemnásť titulov. Hneď prvý spoločný projekt, súbor štyroch CD s ranou tvorbou pre

kvartetá od A. Dvořáka, získal prestížne francúzske ocenenie Diapa-son d'Or. V roku 2008 vyšiel ich komplet raných kvartet F. Schuberta. Súbor tiež nahral kompletne komorné dielo A. Zemlinského (2006, 2010, 2011). V rokoch 2012 – 2014 Zemlinsky Quartet predstavil štyri CD so sláčikovými kvartetami A. Dvořáka, čím ako štvrtý súbor v his-tórii dokončil kompletnú nahrávku Dvořákovskej tvorby pre kvartetá. Sláčikové kvarteto nesie meno rakúskeho skladateľa, dirigenta a pe-dagóga Alexandra von Zemlinského (1871 – 1942), ktorého významný prínos českej, nemeckej a židovskej kultúre bol po dlhých desaťročiach podceňovaný. Jeho štyri sláčikové kvartetá patria, samozrejme, do základného repertoáru súboru. Od roku 2005 kvarteto úzko spolu-pracuje s Nadáciou A. Zemlinského vo Viedni.

19:00 | Dom umenia

Štátna filharmónia Košice

Robert Jindra (CZ), dirigent

Luis Chapa (MX), tenor

Robert Schumann (1810 – 1856)

Symfónia č. 1 B dur „Jarná“

*Andante un poco maestoso – Allegro molto vivace**Larghetto**Scherzo. Molto vivace**Allegro animato e grazioso*

— prestávka —

Ruggiero Leoncavallo (1857 – 1919)

La Nuit de mai (Májová noc), kantáta pre tenor a orchester

*Sostenuto assai**Lagamente**Vivo**Assai agitato**Sostenuto**Largo tranquillo**Allegro con fuoco**Assai sostenuto**Andante sostenuto assai**Andante agitato assai**Lagamente quasi recitativo**Andante mosso e solenne*

Po skladateľských počiatkoch **Roberta Schumanna** na poli klavírnej hudby sa jeho cesty postupne uberali k ďalším žánrom. Svoju **Prvú symfóniu B dur** s podtitulom „**Jarná**“ vytvoril v čase šťastného životného obdobia. Po dlhých útrapách v zápase o svoju lásku mohol v roku 1840 konečne uzavrieť manželstvo s Clarou, výnimočnou ženou, klavíristkou a skladateľkou. Po explózii piesňovej lyriky sa odhodlávala k napísaniu symfónie. Napokon, symfónia bola pre nemeckého skladateľa i v čase po Beethovenovi jednou z najpodstatnejších foriem nemeckej tradície. Silným impulzom sa mu stalo aj vypočutie Schubertovej Symfónie C dur – Veľkej. U Schumanna sa po celý život vynárala ešte jedna veľká vášeň – poézia. Jarnú symfóniu napísal počas februárových dní roku 1841, keď čítal básne Adolfa Böttgera. Do vstupnej fanfáry vložil motto: „*Ó, obráť, obráť svoj let – v údolí oživa jar*“. *Sám skladateľ napísal: „Chcel by som, aby sa prvý nástup trúbok ozval ako hlas z nebies, ako výzva k prebudeniu – a všetkým, čo v introdukcii nasleduje, som chcel vyjadriť, ako sa všetko začne zelenáť, ako vzlietne motýl“*. Táto životom prekypujúca symfónia sa od svojho prvého predvedenia pod taktovkou F. Mendelssohna-Bartholdyho dočkala v najbližšom desaťročí vyše 40 predvedení a ako stálica žiari i na koncertných pódiah súčasnosti.

Do romantického jarného repertoáru prispel aj neapolský tvorca veristických oper **Ruggiero Leoncavallo** svojou kantátou **La Nuit de mai**, čiže Májová noc. Vytvoril ju počas pobytu v Paríži v roku 1886 podľa rovnomennej básne Alfreda de Musseta, ktorý napísal túto báseň na sklonku svojho ľúbostného vzťahu so spisovateľkou George Sandovou ešte v roku 1835. Jej text je poznačený rozorvanosťou a vnútorným utrpením mladého spisovateľa. Hudobný príbeh sa odvíja ako dialóg medzi básnikom a jeho Múzou, čo je znázornené striedaním piatich častí tenorového sóla ktoré symbolizujú básnika a siedmimi inštrumentálnymi časťami v roli samotnej Múzy. Hudobne sa Leoncavallo inšpiruje francúzskou farebnosťou, zmyslom pre zvukovo lahodnú inštrumentáciu a jeho zvukomalba neskorého romantizmu evokujúca impresionistický kolorit Debussyho, či Masseneta.

Mexický tenorista **Luis Chapa** debutoval v metropolitnej opere ako Pinkerton v inscenácii Anthonyho Minghellu *Madama Butterfly* v sezóne 2017-18. Chapa študoval na Royal Northern College of Music v Spojenom Kráľovstve a je chválený za jeho „medový, ohromne silný“ hlas. Medzi jeho vrcholy v sezóne 2018/19 patrí titulná úloha v opere *Stiffelio* v Palacio de Bellas Artes v Mexiku, titulná úloha v opere *Andrea Chénier* a úloha Radamesa v *Aide* v Chorvátsku, Cania v opere *Pagliacci* v Deutsche Oper am Rhein, Dona Josého v *Carmen* v Prahe a Radamesa v *Aide* v Teatro Wielki v Poľsku. V budúcnosti plánuje Luis Chapa debut aj s portlandskou a izraelskou operou. Okrem role Pinkertona spieval v sezóne 2017-18 titulnú úlohu v opere *Andrea Chénier* v Prahe, titulnú úlohu *Otella* v Chorvátskej národnej opere a Radamesa v *Aide* v Teatro Wielki Poznaň. Ďalšie nedávne úspechy zahŕňajú titulnú úlohu *Otella* v produkcii Calixa Bietoho v Theater Basel, debut v USA ako Don José v *Carmen* a návrat ako Calaf v *Turandotovi* pre operu v Seattli, Des Grieux v opere *Manon Lescaut* v talianskej Katánii, Don José v *Carmen* v Hong Kongu a Radames v *Aide* v Teatro Wielki Poznaň. Chapa vystupoval tiež v *Tannhäuser* pre Tíroler Festspiele Erl

v Rakúsku, Karlsruhe a Manaus, ako Erik v *Lietajúcom Holandanovi* v Rakúsku, v titulnej úlohe *Otella* v divadle Freiburg, v ktorom bol chválený ako „hrdinský tenor prvej triedy“ (Badische Zeitung); a aj ako *Otello* v Bonne. Vo Freiburgu Chapa debutoval ako Hermann v *Pikovej dáme*. Okrem toho sa objavil ako Pinkerton v *Madama Butterfly* v Essene, Calaf v *Turandotovi* s Poľskou národnou operou vo Varšave; Pollione v *Norme* v novej inscenácii Christophera Aldena pre Opera North v Anglicku, Turiddu v *Sedliak gavalier* a Canio v *Pagliacci*, v hlavnej úlohe v opere *Don Carlos*, ako Manrico v *Trubadúrovi* a Radames v *Aide*, všetko pre Welšskú národnú operu. Samson v *Samson a Dalila* v Darmstadte, *Trubadúr* v Hong Kongu, *Pagliacci* a *Aida* v Poľsku, v novej produkcii *Trubadúra* vo Wiesbadene a Cavaradossioho *Tosce* v švajčiarskom Berne. S Chorvátskou národnou operou vystúpili v novej inscenácii opery *Il tabarro* ako Luigi, Alvaro v *Sile osudu*, Don José v novej inscenácii *Carmen* Philippa Himmelmana, Maurizio v *Adriana Lecouvreur* a Andrey v *Mazeppa*. Chapa spolupracoval s mnohými významnými dirigentmi a režisérmi, medzi ktorými boli Alexander Joel, Christoph von Dohnányi, John Copley, Christopher Alden, Calixto Bieito, Mariusz Trelinski a David McVicar. Koncertné skúsenosti Luisa Chapu zahŕňajú Verdiho *Requiem* so Stuttgartskou filharmóniou, Verdiho galavečer s Liverpoolskou filharmóniou, Koncert Pucciniho diel s koncertným orchestrom BBC, Verdiho gala s Filharmóniou v Pamplone, Mahlerovu symfóniu č. 8 s Orquesta Sinfonica v Nuevo Leon v Mexiku a slávnostný galavečer s Národným orchestrom Bogota.

Robert Jindra absolvoval Pražské konzervatórium v odbore klasický spev a dirigovanie. V rokoch 2000 – 2008 vyučoval na Pražskom konzervatóriu, kde s orchestrom konzervatória našťudoval a uviedol mnohé operné predstavenia. V roku 2001 začala jeho dodnes pretrvávajúca spolupráca s Národným divadlom v Prahe, najskôr vo funkcii asistenta dirigenta, od sezóny 2005/2006 už ako dirigent. Podieľal sa na príprave opier Nagano (M. Smolka), Vanda (A. Dvořák), Montezuma (L. Ferrero), *Aida* (G. Verdi), *Don Pasquale* (G. Donizetti), *Don Giovanni* (W. A. Mozart), *Tajomstvo* (B. Smetana), *Dievča zo Zlatého západu*

(G. Puccini), *Falstaff* (G. Verdi), *Eugen Onegin* (P. I. Čajkovskij), *Parsifal* (R. Wagner). Spolupracoval tiež na projekte kompletného uvedenia tetralógie R. Wagnera *Prsteň Nibelungov*, s orchestrom ND a s poprednými sólistami ND natočil CD „Opera nás bavi“. V roku 2006 začal spolupracovať s Deutsche Oper am Rhein (Düsseldorf/Duisburg), kde sa ako asistent šéfdirigenta J. Fioreho podieľal na príprave operných predstavení, v nasledujúcich sezónach bol prizvaný k širšej spolupráci (Rusalka, Káťa Kabanová, Vec Makropulos, *Príhody líšky Bystrušky*, *Z mŕtveho domu*...). V roku 2010 debutoval v Nórskej kráľovskej opere v Oslo, v rokoch 2010 – 2015 zastával post hudobného riaditeľa Národného divadla moravskosliezského v Ostrave, súčasne bol (v sezóne 2013/2014) aj hudobným riaditeľom Opery ND v Prahe. Od sezóny 2011/2012 začala jeho spolupráca so Štátnym divadlom Košice a so Slovenským národným divadlom. Okrem operných scén spolupracuje s orchestrom Praga Sinfonietta, komorným orchestrom Virtuosi Pragenses, Pražskou komornou filharmóniou, Českým národným symfonickým orchestrom, Plzeňskou filharmóniou, Symfonickým orchestrom hl. mesta Prahy FOK, Symfonickým orchestrom Českého rozhlasu, ako aj so Štátnou filharmóniou Košice.

19:00 | Dom umenia

Miskolci Szimfonikus Zenekar**Mátyás Antal** (HU), dirigent**József Balog** (HU), klavír**Sergej Vasilievič Rachmaninov** (1873 – 1943)

Koncert pre klavír a orchester č. 3 d mol, op. 30

*Allegro ma non tanto**Intermezzo: Adagio**Finale: Alla breve*

— prestávka —

Peter Iljič Čajkovskij (1840 – 1893)

Symfónia č. 5 e mol, op. 64

*Andante-Scherzo. Allegro anima**Andante cantabile, con alcuna licenza – Non Allegro**Valse. Allegro moderato**Finale. Andante maestoso – Allegro maestoso – Allegro vivace*

Hudba **Sergeja Vasilieviča Rachmaninova** predstavuje spojenie romantizmu so slovanskou hlbavosťou a citovosťou i silným zmyslom pre duchovné skutočnosti, čím je nadčasová. Klavíru venoval štyri grandiózne koncerty a **Koncert pre klavír a orchester č. 3 d mol, op. 30** je považovaný za technicky najnáročnejší. Skladateľ ho venoval klaviristovi Josefovi Hoffmanovi, ten ho však nikdy neinterpretoval s vyjadrením, že nie je pre neho. Jeho premiéry sa ujal napokon sám Sergej Sergejevič počas svojho amerického pobytu v novembri roku 1909, kde Newyorský symfonický orchester dirigoval Walter Damrosch. Už v januári 1910 stál pri druhom uvedení za dirigentským pulcom výnimočný dirigent, angažovaný v tom čase v New Yorku, sám Gustav Mahler. Rachmaninov zaznamenal, že prepracoval každý detail a hoci skončili skúšku ďaleko za plánovaným časom, nikto z hráčov neprotestoval, ale pri opätovnom opakovaní hrali ešte sústredenejšie a pozornejšie. V prvej časti koncertu hudobný tok kulminuje v niekoľkonásobných vyvrcholeniach a v jej závere Rachmaninov ponechal až dve nádherné kadencie. V druhej časti romantické variácie vyrastajú zo širokej spevnej a sviežej témy. Tretia je explóziou melódií, variácií, návratov a odbočení so záverečným hudobným akordickým „podpisom“ skladateľa.

Dramatický životný príbeh najznámejšieho ruského skladateľa **P. I. Čajkovského** sa po častiach odzrkadlil v jeho hudbe. Svoju **Symfóniu č. 5 e mol, op. 64** autor opatril autobiografickými poznámkami, kde hovorí o programe jednotlivých častí. Píše: „*Introdukcia. Úplné odovzdanie sa osudu, alebo, čo značí to isté, nebadaný rozsudok Prozreteľnosti. Allegro. 1. Zlorečenie, zúfalstvo, nárek, výčitky... 2. Mám sa vrhnúť do náruče viery!?*“ Čajkovskij toto dielo vytvoril až po desiatich rokoch od vzniku štvrtej symfónie. Písal sa rok 1888 a on bol konečne na vrchole svojich tvorivých sil. Symfóniu venoval nemeckému kritikovi a spisovateľovi Theodorovi Avé-Lallemantovi. V prvej časti sa v klarietoch ozve motiv osudu. V podmanivej druhej časti sa nad hlbokými sláčikmi rozvinie melódia lesných rohov, ktorú skladateľ označil ako „lúč svetla“. V tretej časti nachádzame pokojný valčík, len chvíľkovo vyrušený osudovým motívom. Ten sa naplno dostane k slovu v štvrtej časti, avšak v majestátnom durovom vyobrazení a smeruje do slávnostného orchestrálneho výbuchu, ktorý vyústi do finále. Z pohľadu majstra ostala nedopovedaná, no kritika označila túto symfóniu za najvýznamnejšiu hudobnú udalosť ich doby. Čajkovského hlbavé uvažovanie tých dní dokumentujú aj slová zachytené v jeho liste: „*Sláva – aké protirečivé je to slovo! Raz po nej túžim, potom ju zas nenávidím. Aká tragickosť spočíva v každej túžbe po sláve a v odpore k nej! Ako motýľ padám do ohňa a pálim si kridla...*“.

Maďarský symfonický orchester Miskolc bol založený 1. novembra 1963 a odvtedy patrí medzi najvýraznejšie kultúrne inštitúcie v regióne a súčasne medzi najpoprednejších interpretov na národnej hudobnej scéne. Jeho zakladateľom bol Péter Mura, ktorý viedol orchester ako riaditeľ a dirigent až do svojho dôchodku v roku 1984. Od roku 1984 bol umeleckým riaditeľom a šéfdirigentom orchestra László Kovács. Od roku 2018 je umeleckým riaditeľom orchestra Mátyás Antal, držiteľ ceny Ferenc Liszt, Bartók-Pásztoryho a ocenenia Prima. Mátyás Antal bol desaťročia umeleckým riaditeľom Maďarského národného

Koncert s podporou
Generálneho konzulátu
Maďarska v Košiciach.
With kind support:
Consulate General of
Hungary in Košice

zboru. Medzinárodné kontakty zboru sa dynamicky vyvíjajú a získava uznanie aj za štátnymi hranicami. To sa deje čiastočne vďaka CD nahrávkam posledných desaťročí, keďže jedna z nich – symfonická báseň Toldi od Lea Weinera získala ocenenie Diapason d'Or v roku 2009. Značná časť CD nahrávok obsahuje zriedkavo hrávané majstrovské diela vrátane diel o.i. Ernóa Dohnányiho, Lea Weinera a Jenóa Hubaya, niektoré z nahrávok sú svetové premiéry. Najpoprednejší a medzinárodne uznávaní maďarskí a zahraniční dirigenti a sólisti sú hosťami na koncertoch v Miskolci vrátane osobností ako Oliver von Dohnányi, Yuri Simonov, Ken-Ichiro Kobayashi, Marco Balderi, Rico Saccani, Mika Eichenholz, Karolos Trikolidis, Piotr Anderszewski, Shlomo Mintz, Ly-lia Zilberstein, Patricia Kopatchinskaja a Sergei Nakariakov, Rossen Milanov a iní. Orchester pravidelne hostuje po celej krajine vrátane koncertných siení v Budapešti ako aj na pódiumoch najprestížnejších európskych koncertných sál. Napríklad na jeseň roku 2016 hrali Labutie jazero od Čajkovského šesťkrát s milánskym baletným súborom di-vadla Teatro alla Scala v Convention Centre v Paríži. V marci 2017 boli na týždeň v Notthinghame, kde sa po boku Klasického baletu z Petrohradu zúčastnili produkcie Luskáčika. Na jeseň 2017 hrali Disneyho koncert v Aténach, vo februári 2018 hrali Mozartov program v divadle Champs-Élysées Theater v Paríži a v auguste účinkovali na prestížnom festivale Les Nuits de la Citadelle v Sisterone v južnom Francúzsku. Nedávno začal orchester sériu koncertov Ravenna Musica v Taliansku.

Máttyás Antal ukončil štúdium na Hudobnej akadémii Ferenc Liszta v odbore zbormajster a hra na flautu a dirigovanie vyštudoval na Kráľovskej hudobnej akadémii v Bruseli. Po ukončení štúdia pôsobil dve desaťročia ako flautista v Maďarskej národnej filharmónii (predtým Maďarský štátny symfonický orchester) a v tom čase začal aj svoju dirigentskú kariéru. Počas uplynulých rokov spolupracoval s viacerými renomovanými symfonickými orchestrami v Maďarsku a pôsobil na poste pomocného dirigenta v Maďarskom štátnom symfonickom orchestri ako aj v orchestri Maďarského rozhlasu. V rokoch 1984 až 2002 viedol Budapešťiansky zbor a od roku 1990 sa stal zbormaj-

strom Národného zboru Maďarskej národnej filharmónie až do roku 2016 a v júli 2018 začal na poste šéfdirigenta v Maďarskom symfonickom orchestri Miskolc. Popri svojich dirigentských aktivitách je od deväťdesiatych rokov profesorom na Hudobnej akadémii Ferenc Liszta v Budapešti. Ako dirigent účinkoval vo viacerých európskych krajinách, ale aj v Japonsku a Číne a realizoval mnoho LP a CD nahrávok vydaných spoločnosťami ako Hungaroton, Naxos, Portugalsom, CBS, Atemmusik Records a North/South Recordings. Ako uznanie za jeho umelecké úspechy dostal cenu Liszta a cenu Bartók-Pásztoryho. Navyše mu v roku 2005 maďarská vláda za zásluhy udelila Cenu rytierskeho kríža Maďarskej republiky. Minulý rok mu bola udelená jedna z najdôležitejších cien za kultúru, ocenenie Prima.

József Balog patrí k najväčším talentom svojej generácie. Tento výnimočne nadaný umelec bol obkolesený ohromujúcim dedičstvom medzinárodne uznávanej maďarskej klavírnej tradície založenej Franzom Lisztom, Ernstom von Dohnányim a Bélom Bartókom. Kritika ho ospevuje a prirovnáva k Horowitzovi a Earlovi Wildovi a publikum ho uznáva pre jeho brilantnú techniku a veľmi hlboké a citlivé muzikantstvo. Popri štandardnom klavírnom repertoári hrá klasické diela s vplyvom jazzu, súčasnú tvorbu a tiež diela zriedkavo hrávaných skladateľov. Preslávil sa tiež uvedením premiér mnohých diel súčasnej tvorby a pravidelne vedie majstrovské kurzy v rôznych významných hudobných inštitúciách. Posledných dvadsať rokov hral na viac ako 1000 koncertoch ako sólista a komorný hráč vo viac ako 25 krajinách po celej Európe, Amerike a Ázii. Účinkoval vo svetoznámych koncertných sálach ako Koch Theater (Lincoln Center) v New Yorku, Concertgebouw v Amsterdame, Chan Centre vo Vancouveri, vo Filharmónii v Petrohrade, vo Filharmónii Arthura Rubinsteinu v Lodži, v Lisinski sále v Záhrebe, v Musikhuset v Aarhuse, v Hudobnom centre Vredenburg v Utrechte, Kensingtonskom paláci v Londýne, Konzerthaus vo Viedni, Národnej koncertnej sále Bélu Bartóka v Budapešti, v sále Macedónskej národnej filharmónie v Skopje, v Théâtre Royal de la Monnaie v Bruseli, v Equinoxe v Chateauroux, v Opere Karsiyaka v Izmiri, v koncertnej

sále CRR v Istanbule, v sále TRT rozhlasu v Ankare, v sále filharmónie v Kijeve a v Opere v Nizze. Dosiahol tiež významné úspechy na festivaloch ako Medzinárodný festival umení v Sanghaji v Číne, Bellagio a Lago Maggiore Festival, Chopin Festival na Mallorce, Tansman Festival, Lisztomanias v Chateauroux, Schubertiade v Roskilde, Beethoven Festival v Zutphene, Jarný festival v Rusku, Liszt Festival v Soproni a v Ankare, Jarný festival v Budapešti, viackrát na Akadémii na festivale, Kaposfest a na festivale Beethovenove noci v Martonvásári. Počas svojej kariéry účinkoval s mnohými vynikajúcimi orchestrami a súbormi vrátane Maďarskej národnej filharmónie, Concerto Budapešť, Symfonického orchestra Aarhus, Komorného orchestra v Jeruzaleme, Prezidentského symfonického orchestra v Ankare, Ukrajinskej národnej filharmónie a rozhlasového orchestra, Symfonického orchestra UANL, Symfonického orchestra maďarského rozhlasu, Orchestra maďarskej štátnej opery, Orchestra chorvátskeho národného rozhlasu, Komorného orchestra Franza Liszta, Symfonického orchestra v Pécsi a Opéra de Nice Orchestra. Okrem toho stál na pódii s vynikajúcimi dirigentmi ako Z. Kocsis, J. Medina, D. N. Pfeffer, G. R. György, Y. Scharovsky, V. Protasov, F. Carrasco, V. Sheyko, G. Korsten, B. Kocsár, T. Vető, A. Keller, T. Bogányi, Z. Hamar, G. Kesselyák a G. Vajda. József Balog nahral spolu desať CD nosičov pre spoločnosti Hungaroton, Brilliant Classics a Convention Classic. Do jeho diskografie patria diela Chopina, Liszta (aj na klavíri Erard), Bartóka, Kodálya, Lajthu, Gershwinu a P. Wolfa. Jeho prvý album s názvom Hungaricum vyhral cenu „Liszt Grand Prix du Disque“ v roku 2005, a jeho „Transcendentné etudy od Liszta“ boli na jednej z najprestížnejších webstránok klasickej hudby: allmusic.com vybrané za „nahrávku roka“ v júni 2015. Desaťnásobný víťaz medzinárodných súťaží v hre na klavír dostal „Cenu Liszta“ od maďarskej vlády v roku 2018.

KLÁRA BÁBEL & JURAJ KUKURA

19:00 | Dom umenia

Klára Bábel (HU), harfa

Juraj Kukura (SR), umelecký prednes

Sándor Márai (1900 – 1989)

Košická pochôdzka (výber z diela)

&

Georg Friedrich Händel (1685 – 1759)

Téma s variáciami G dur

Fryderyk Chopin (1810 – 1849)

Nokturno op. 72, č. 1

Béla Bartók (1881 – 1945)

Večer v Transylvánii

Zoltán Kodály (1882 – 1967)

Intermezzo z opery Háry János

Michail Ivanovič Glinka (1804 – 1857)

Nocturno Es dur

Félix Godefroid (1818 – 1897)

Benátsky karneval, op. 184

Sándor Márai sa narodil v Košiciach 11. apríla 1900 ako dieťa poprednej košickej meštianskej rodiny so saskými koreňmi (Košice/Kassa boli toho času súčasťou územia historického Rakúsko-Uhorska). Pôvodne sa volal Sándor Grosschmid, neskôr však prijal umelecké meno Márai, keďže jeho konzervatívna rodina nesúhlasila s jeho spisovateľskými ambíciami. V roku 1918 opustil Košice, odišiel do Maďarska a o tridsať rokov neskôr sa rozhodol odísť z Maďarska. Po krátkom pobyte vo Švajčiarsku a neskôr v Taliansku sa Márai presťahoval do USA. Písal stále po maďarsky, ale do konca studenej vojny jeho diela v Maďarsku nevydávali pre jeho otvorený protikomunistický postoj. V rokoch 1952 – 1967 bol spolupracovníkom Rádia Slobodná Európa v Mníchove, neskôr odchádza do Kalifornie. V 80-tych rokoch sa natrvalo usadil v San Diegu. Od roku 1985 ho stihala jedna tragédia za druhou. Stratil sestru Kató a brata Gáboru, v januári 1986 mu zomrela manželka Lola, čo veľmi ťažko znášal a začal pomýšľať na samovraždu. V tom istom roku zomrel jeho ďalší brat, známy režisér Radványi Géza (Grosschmid Géza). 15. januára si zapísal do denníka: „Čakám na pozvánku, neponáham sa, ale ani neodďalujem. Už je čas.“ Po smrti svojich blízkych sa stále viac odvracal od sveta – 21. februára 1989 v San Diegu ukončil svoj život vlastnou rukou. Máraiho literárny štýl porovnávajú predovšetkým so štýlom Thomasa Manna, Roberta Musila, rakúskeho spisovateľa Josepha Rotha a Arthura Schnitzlera. Patrí medzi najuznávanejších európskych spisovateľov 20. storočia nielen v Maďarsku, ale aj v zahraničí. V roku 1990, rok po jeho smrti, dostal najvyššie maďarské umelecké vyznamenanie – Kossuthovu cenu. V nemeckej jazykovej oblasti sú jeho diela vydávané v rekordných nákladoch. Košice zohrávajú v jeho dielach významnú úlohu. V spomienkach sa často vracia do tohto mesta a vo svojich dielach opisuje atmosféru a život meštianskej vrstvy Košíc. Márai bol hlavným literárnym predstaviteľom maďarského meštianstva 20. storočia. Jeho diela dnes prežívajú veľký „boom“, vychádzajú knižne, postupne sú sfilmované jeho romány a jeho divadelné hry hrajú neustále vo viacerých divadlách.

„Ešte toto si zapíšem, aby som si to zapamätal. Niečo musím pochopiť, preto si to zapisujem. Štyri dni potom, ako Nemci vtiahli do Paríža, odcestoval som domov, do Košíc. Šiel som len tak na jeden deň, nemal som tam nič na práci. Dnes, s odstupom času sa čudujem, načo som ta vlastne šiel? Pravdepodobne preto, že som sa vo svete cítil byť bezdomovcom.“

Nad Košicami vlietame do zlatých lúčov, akoby v temnote popoludňajšieho pološera zažali reflektory. Takto mohol cestovať Eliáš na ohnivom voze, pomyslí si a som veľmi rád, pretože sme už dorazili. Dolu v hĺbke pod nami je letisko, čakajú nás, lietadlo o chvíľu zlahka s onou zvláštnou eleganciou, ktorou sa vyznačujú tieto nové stroje, pristane na zelenom trávniku. No je mi aj ľúto, že sa cesta končí, chcel by som poprosiť Modrookého, aby sa neponáhľal, aby ešte chvíľu krúžil nad mestom, chcel by som z výšky tejto vtácej perspektívy vidieť Dóm a všetko – Dóm, ktorý je takou bolestnou a neoddeliteľnou súčasťou môjho života. Chcel by som – prvýkrát v živote uvidieť z vtácej perspektívy Mesto, ku ktorému ako k jedinému na celom svete mám osobný vzťah...

Kráčam po brehu Hornádu, a potom Čermelským údolím smerom k lesu na Bankove. Pofukuje svieži vetrik, ako temer vždy v tomto meste,

JURAJ KUKURA

*v ktorom čerstvý vzduch prúdi z kopcov do úzkych ulíc, prinášajúc so sebou lahodne trpkastú vôňu tatranských jazier a kvetov. Hltám to po-
vetrie ako dieťa materinské mlieko. Obsahuje príchut' prvých životných
pocitov. Mesto je o tejto rannej hodine vymývané, nážehlené, učesané
ako vážený úradník po raňajkách, keď sa poberá do úradu. Milé mesto,
moje najmilšie.**

Sándor Márai, Košická pochôdzka

Klára Bábel začala štúdium hudby hrou na klavíri a vo veku dvanásť rokov bola prijatá do prípravnej školy Hudobnej akadémie Franza Liszta v Budapešti. Počas štúdia hry na klavíri dostala pamätnú cenu Sári Biró a vyhrala prvú cenu na Medzinárodnej klavírnej súťaži Agropoli a druhú cenu v Bologni. Neskôr dostala svoj MPA. Na harfu začala hrať vo veku desať rokov a vysokoškolské štúdium ukončila s vyznamenaním. V roku 2007 bola prijatá na Konzervatórium Koninklijk v Bruseli a v roku 2008 dostala špeciálnu cenu na IV.Súťaži Very Dulovej v hre na organ v Moskve. V roku 2010 dostala ocenenie Artisjus a v roku 2010, 2011 a 2013 získala štipendium Annie Fischerovej v kategórii múzických umení. V roku 2009 prijala pozvanie účinkovať so Symfonickým orchestrom MÁV a v roku 2010 so Symfonickým orchestrom maďarského rozhlasu. V súčasnosti ukončuje svoje doktorandské štúdium, ktoré začala v roku 2007 na Hudobnej akadémii Franza Liszta. Zúčastnila sa majstrovských kurzov v Paríži, Moskve a Nice. Uviedla niekoľko sólových a komorných koncertov v Maďarsku, hrala Mozartov koncert pre flautu a harfu so Symfonickým orchestrom Duna a s Orchestrom Budafok Dohnányi, koncert pre harfu od Boieldieua s Komorným orchestrom Ede Reményiho a Debussyho Dva tance s Komorným orchestrom Weiner-Szásza na Maďarskej akadémii vied. V roku 2004 uviedla koncert v Christie's v Londýne a v roku 2011 sólový recitál na Národnej hudobnej univerzite v Bukurešti. V roku 2013 dostala pozvanie od slovenského zoskupenia Quasars Ensemble k účinkovaniu na cykle koncertov v Bratislave a Košiciach. Realizovala mnoho nahrávok pre Maďarský rozhlas vrátane komorných diel od

Jolivet and Francaix. V roku 2015 dostala prvú cenu na VII. Medzinárodnej súťaži Marciela Tourniera v hre na harfu v kategórii komorná hudba so Zalánom László Kovácsom, finalistom medzinárodnej súťaže v komornej hudbe Concorso Internazionale di Musica Marco Fiorindo a s tým istým duetom v roku 2016 vyhrali zlatú medailu na Medzinárodnej hudobnej súťaži Svirel. V roku 2017 dostala ocenenie na festivale Bach Mindenkeine (Bach pre každého). Od roku 2011 je umeleckou riaditeľkou na koncertoch Sounds of Babel, ktoré publiku predstavujú nielen klasický repertoár pre harfu, ale odvážne vstupujú do oblasti jazzu s účasťou významných hosťujúcich účinkujúcich, a tak ponúkajú skutočne pestrú rôznorodosť štýlov.

Juraj Kukura sa narodil v Prešove. Základnú a strednú školu ukončil v Bratislave. K divadelnému umeniu prenikol ešte ako elév časopisu Film a divadlo. Štúdium herectva absolvoval na Vysokej škole múzických umení v Bratislave pod vedením Jozefa Budského. Mal devätnásť rokov, keď ho režisér Ivan Balada obsadil do jednej z hlavných úloh vo filmovom spracovaní románu Margity Figuli *Tri gaštanové kone*. Od roku 1970, ešte počas štúdií, bol členom súboru legendárneho Divadla na korze. Po jeho zrušení prešiel do súboru Novej scény a neskôr do Slovenského národného divadla. Mimoriadne miesto v tomto období zaujíma jeho spolupráca s režisérom Milošom Pietorom, v ktorého inscenáciách vytváral charakterové úlohy spolupodieľajúce sa na tematickej výpovedi inscenácie a na celkovej podobe Pietorovej poetiky: Ďuro Lavko v Tajovského *Statkoch-zmätkoch*, Filint v Moliérovom *Mizantropovi*, Astrov v Čechovovom *Ujovi Váňovi*, Pišta Bučák v Tajovského Novom živote, titulná rola v Čechovovom *Platonovovi*, Chlestakov v Gogolovom *Revizorovi* a mnohé ďalšie. Okrem účinkovania na divadelných doskách sa Juraj Kukura predstavil v mnohých televíznych inscenáciách, kde stvárňoval hlavné postavy v adaptáciách kľúčových diel svetovej i domácej literatúry, za všetky spomeňme Jaga, Oidipa, či Eugena Onegina. Televízna inscenácia *Mário a kúzelník* podľa poviedky T. Manna, v ktorej Juraj Kukura vytvoril titulnú postavu, bola ocenená cenou na Medzinárodnom televíznom festivale v Mon-

te Carle. Svoje herectvo Juraj Kukura predviedol aj vo filme, kde sa zaskvel ako predstaviteľ mužných rolí v skvostoch česko-slovenskej kinematografie. V roku 1984, počas nakrúcania filmu *Via Mala* v zahraničí, bol Juraj Kukura bezdôvodne odsúdený na 3,5 roka väzenia za opustenie republiky a bol mu zabavený majetok. Do vlasti sa nevrátil a bol angažovaný v nemeckom Münchner Kammerspiele, neskôr v rokoch 1985 – 1989 v Schauspielhaus Hamburg. Hostoval v mnohých prestížnych zahraničných divadlách ako Stadttheater Basel, Theater Bonn, Residenztheater München, Divadlo Komédie Praha, Činoherný klub Praha. Spolupracoval najmä s významným nemeckým režisérom Petrom Zadekom, či uznávaným Jeromom Savarym, pri kreáciách najvýraznejších dramatických charakterov svetovej dramatiky v renomovaných divadelných domoch, spolu so špičkou svetového herectva. Po roku 1989 sa postupne vracal na domáce filmové plátna a obrazovky. Stvárnil titulnú postavu v Jakubiskovom filme *Lepšie byť bohatý a zdravý ako chudobný a chorý*, s Jozefom Kronerom si zahral v televíznom filme *Cudzinci*, hlavnú rolu vytvoril v slovenskej dráme Tábor padlých žien, účinkoval vo *Fragmentoch z malomesta*, či v pôvodnom rozprávkovom filme *Sokoliar Tomáš*. Za televízny film *Volno-myslienkar* o osvietenskom vzdelancovi Denisovi Diderotovi mu bola na festivale Art film v Trenčianskych Tepliciach udelená cena Igric. Juraj Kukura za svoj herecký výkon v inscenácii pražského Činoherného klubu *Bratři Karamazovi*, v réžii Martina Čičváka, získal prestížnu cenu Divadelních novin za najlepšie herecký výkon sezóny 2014/2015, ktorá sa udeľuje v rámci všetkých divadelných žánrov. Okrem toho bol za postavu Fjodora Karamazova nominovaný na výročnú Cenu Thálie českej Hereckej asociácie a na Cenu divadelnej kritiky 2015, udeľovanej renomovaným českým časopisom Svět a divadlo. Od roku 1966 Juraj Kukura účinkoval v tridsiatich celovečerných filmoch, v 130 televíznych filmoch a inscenáciách a v 37 televíznych seriáloch. Za všetky spomíname film *Zrozen bez porodu*, za ktorý bol Juraj Kukura nominovaný na cenu za najlepšie mužský herecký výkon na MTF Monte Carlo 2011. Od roku 2002 vedie Juraj Kukura ako riaditeľ bratislavské Divadlo Aréna. Na jeho doskách sa predstavil v inscenáciách *Koza alebo Kto je Sylvia*, *Rodinná slávnosť a Komunizmus*, všetky tri v réžii Martina Čičváka. Za postavu Martina v prvej menovanej inscenácii bol Juraj Kukura získal cenu Dosky 2004 za najlepšie mužský herecký výkon. V októbri 2017 si Juraj Kukura prevzal z rúk prezidenta ČR Miloša Zemana štátne vyznamenanie – Medailu za zásluhy v oblasti umenia.

19:00 | Dom umenia

Štátna filharmónia Košice**Zbyněk Müller** (CZ), dirigent**Petra Álvarez Šimková** (CZ), soprán (Magdalena de Coigny)**Rafael Álvarez** (MX, CZ), tenor (Andrea Chénier)**Jakub Kettner** (CZ), barytón (Gérard)**Wolfgang Amadeus Mozart** (1756 – 1791)

Symfónia č. 41 C dur, KV 551 „Jupiterská“

*Allegro vivace**Andante cantabile**Menuetto. Allegretto-Trio**Molto allegro*

— prestávka —

Umberto Giordano (1867 – 1948)

Andrea Chénier, scény z opery

Mozartova posledná **Symfónia č. 41 C dur, KV 551** vznikla v lete roku 1788, názov „Jupiterská“ jej dal Johann Peter Salomon. Forma symfónie je dôsledne vyvážená, presne v štýle vrcholného klasicizmu. V prvej časti Mozart dospieva k počiatkom uvoľňovania sonátovej formy. Druhá časť je vo výraze elegantná a často moduluje do molových tónin. Menuet je vystavaný na obrate druhej témy z prvej časti symfónie. Najznámejšou časťou je finále, ktoré rozvíja štvortónovú tému (totožnú s témou *Creda* z jeho omše F dur z roku 1774) a nadväzuje na motív tutti. Kódu, v ktorej sa predchádzajúce nesúvisiace motívy vracajú, napokon uzatvára päťhlasné fugáto v kontrapunkte. Tu sa v prívale hudby sprítomňuje sila, k pocte ktorej bola symfónia vytvorená: vo finále poslednej Mozartovej symfónie sa zjavuje Spiritus Creator.

V duchu estetického ideálu operného verizmu sa popri Puccinim uplatnili i ďalší autori. V Taliansku dostali označenie ako Mladá talianska škola a jej prívržencami sa stali P. Mascagni, R. Leoncavallo, U. Giordano a F. Cilèa. **Umberto Giordano** je odchovancom slávneho neapolského konzervatória a do opernej tvorby prispel jedenástimi titulmi. Najúspešnejšou spomedzi jeho veristických počinov sa stala opera **Andrea Chénier**, ktorej textový pôdorys pripravil skúsený majster libretista – Luigi Illica. Svoju premiéru malo dielo v roku 1896 v milánskej La Scale. Hlavný hrdina, Andrea Chénier (1762 – 1794), bol skutočnou historickou postavou básnika, ktorý padol za obeť počas jakobinskej vlády, pretože stál na strane Veľkej francúzskej revolúcie. Tragickou náhodou je, že vláda ho odsúdila za „zločiny proti štátu“ len dva dni pred pádom diktátora M. Robespiera. Dej opery je do istej miery fiktívny, to však nemení nič na skutočnosti jej posolstva aktuálneho i v našich časoch – varovanie pred neľudskosťou teroru, nech je jeho motívom čokoľvek. Skladateľ tu uplatnil silný javiskový inštinkt, zmysel pre vyhrotenie postáv, melodickú výraznosť i farbistú orches-tráciu. Celkovo v opere prevláda ariózny prvok, skutočné árie prisúdil skladateľ najmä titulnej postave. Citlivý mladík hľadá lásku, ale nie tú povrchnú, akú ponúkali salóny 19. storočia – túži po láske ku všetkému navôkol, i k prírode, vlasti. Súciti s biedou a vzdá sa svojho majetku i prepychových šiat. To zaujme Magdalenu, ktorá sa následne roky hanbí svoje city prejaviť priamo, posieľa mu však listy. Andrea v nej napokon poznáva osudovú lásku, ktorú roky márne hľadal, zároveň však po nej túži jeho sok Gérard. V súboji ho Andrea zraní a Gérard ho veľkoryso necháva odísť. Ďalší boj, ktorý musí so sebou uzdravený Gérard zvädzať, vyústi do chvíľkovej slabosti, v ktorej prepadne svojej vášni po Magdaléne i za cenu klamstva – podpíše falošnú obžalobu a trest smrti pre soka, dúfajúc, že tak získa jej telo. Magdalena mu pôsobivo rozpráva o všetkých svojich utrpeniach a význame skutočnej lásky, ktorá človeka povznáša nad všetky utrpenia tohto sveta. Gérard vidí, že Magdalena miluje jedine Andreu a napokon rozhodne zvrátiť ortieľ smrti, ktorý podpísal, ale už je neskoro. Dovolí aspoň Magdaléne, aby sa v prestrojení vo väznici mohla vymeniť s inou trestankyňou a v mene svojej lásky zomrieť spolu so svojim milým. V hudbe opery sa miešajú vojnové zvuky revolúcie a motívy lásky a obete.

Zbyněk Müller patrí k výrazným českým umeleckým osobnostiam strednej generácie. Hudbe se venuje od detstva vo viacerých odboroch. Vyštudoval hru na hoboji (F. X. Thuri, J. Mihule) a dirigovanie

(M. Klemens, J. Bělohlávek) na pražskom Konzervatóriu aj na AMU. Je laureátom mnohých súťaží (Pražská jar, Concertino Praga a ďalšie), hudobnej praxi sa na začiatku kariéry venoval aj ako hobojista v popredných českých telesách (Národné divadlo v Prahe, PKF-Prague Philharmonia), čoskoro však prevzala dominantnú rolu úloha dirigenta. Počas svojej bohatej dirigentskej kariéry spolupracoval s významnými českými (Česká filharmónia, Symfonický orchester hlavného mesta Prahy FOK, PKF-Prague Philharmonia a ďalšie) i zahraničnými (Japonsko, Taliansko a ďalšie) symfonickými telesami. Od sezóny 2008/09 je šéfdirigentom Štátnej filharmónie Košice. Jeho repertoár je veľmi rozsiahly, a venuje sa symfonickej (Dvořák, Suk, Janáček, Čajkovskij, Mahler, Stravinskij, Debussy a ďalšie), ale aj vokálne inštrumentálnej hudbe (Mozart, Rossini, Verdi, Dvořák a ďalšie). So ŠFK pravidelne vystupuje v Ázii (Čína) i Európe (Nemecko, Maďarsko, Poľsko a iné) a spolupracuje s poprednými českými aj svetovými umelcami. Výrazne sa venuje interpretácii opernej tvorby, od roku 2000 sa v Národnom divadle v Prahe postupne stal dirigentom inscenácií Don Giovanni, Čarovná flauta, Figarova svadba, Rusalka, Jakobin, Osud, Prihody Lišky Bystroušky, Carmen, Aida, La traviata, Grécke pašie, Samson a Dalila, Jolanta, a mnoho ďalších. Ďalej hosťoval v Národnom divadle Moravskosliezskom v Ostrave, Štátnom divadle Košice, Deutsche Oper am Rhein Düsseldorf-Duisburg a Teatro Real Madrid. Pravidelne vystupuje na významných českých (Smetanova Litomyšl, Janáčkov festival Brno a iné), európskych (Wiesbaden, Düsseldorf, Ravenna a iné) a svetových (Japonsko, Južná Kórea a iné) operných festivaloch. Pre Českú televíziu natočil Smetanove opery Tajemství a Hubička, veľkého uznania a úspechu sa dostalo jeho predvedeniu českej premiéry Brittenovej opery Gloriana (2012) a Orffových jednoaktoviek Chytračka a Mesiak (2016).

Petra Álvarez Šimková popri štúdiu na Pražskom konzervatóriu (odd. Populárnej hudby u Lídy Nopovej) sa venovala pernému spevu v talianskej Mantove. Štúdiá uzavrela s vyznamenaním na Universität für Musik und darstellende Kunst vo Viedni v odbore operný spev, súčas-

ne aj v odbore pieseň a oratórium pod vedením Claudia Visca a Kammer-sängerin Edith Mathis. Počas štúdií sa Petra Álvarez Šimková stala víťazkou medzinárodných speváckych súťaží, okrem iných Ismaela Voltoliniho a Riccarda Zandonai v Taliansku, súťaže Ady Sarí v Poľsku, Ferruccia Tagliaviniho v Rakúsku, alebo súťaže Antonína Dvořáka v Karlových Varoch. Na domácej profesionálnej scéne sa prvýkrát predstavila v úlohe Zuzanky (Figarova svadba, W. A. Mozart), s ktorou debutovala v divadle J. K. Tyla v Plzni. Krátko po tom debutovala aj v libereckom divadle F. X. Saldu v úlohe Gildy (Rigoletto, G. Verdi) a Neddy (Komedianti, R. Leoncavallo). Krátko nato nasledoval debut v roli Marienky v pražskom Národnom divadle (Janko a Marienka, E. Humperdinck). Za stvárnenie úlohu Marienky sa dostala v roku 2010 do úzkej nominácie na cenu Thálie. K prvým zahraničným úspechom Petry Álvarez patrí debut vo viedenskom Theater an der Wien, kde stvárnila rolu Komornej (Goya, G. C. Menotti) po boku Plácida Dominga, ďalej aj niekoľko menších úloh počas štúdiá. V roli Lišiaka (Prihody lišky Bystroušky, L. Janáček) vystúpila na festivale v Aix-en-Provence vo Francúzsku. K ďalším významným úlohám Petry Álvarez patria: Julietta (Snár, B. Martinů), Liü (Turan-dot, G. Puccini), Antonia (Hoffmannove poviedky, J. Offenbach), Gioconda (La Gioconda, A. Ponchielli), Markétka (Faust a Markétka, Ch. Gounod), Michaela (Carmen, G. Bizet) a Tosca (Tosca, G. Puccini). V plzeňskom divadle hosťuje v tejto sezóne (na želanie samotného skladateľa) v úlohe Anny Rybovej v opere Jakub Jan Ryba (M. Kubička), ktorá tu mala svetovú premiéru. V sezóne 2017/2018 tu pôsobila v úlohe Beatrice (Messinská nevesta, Z. Fibich), v tejto sezóne účinkuje v premiére opery Idomeneo od W. A. Mozarta v roli Elettry. V Národnom divadle v Prahe okrem Mimi (La Bohème, G. Puccini) a Leonory (Trubadúr, G. Verdi) hosťovala súčasne v týchto úlohách: Donna Anna (Don Giovanni, W. A. Mozart), Markétka (Mefistofeles, A. Boito), Violetta (Traviata, G. Verdi), Magdalena (Andrea Chénier, U. Giordano) a Marienka (Predaná nevesta, B. Smetana). V sezóne 2018/19 stvárňuje Petra Álvarez v ND tieto úlohy: Krasava (Libuše, B. Smetana), Madama Butterfly (Madama

Butterfly, G. Puccini), Anita (Jonny spielt auf, E. Křenek). Petra Álvarez Šímková hostuje tiež v brnenskom a ostravskom divadle.

Mexický tenorista **Rafael Álvarez** získal hudobné vzdelanie na vysokých školách vo Viedni a v Mexiku. Od roku 2006 vystupuje na operných scénach vo svojej súčasne zvolenej domovine – Českej republike, medzi iným v Národnom divadle a Štátnej opere Praha, v operných domoch v Plzni, Ústí nad Labem, Liberci, Olomouci, Ostrave a Brne, kde pravidelne hostuje. Predstavil sa napríklad v operách: Edgar (G. Puccini), Hoffmannove poviedky (J. Offenbach), Andrea Chénier (U. Giordano), Ernani (G. Verdi) a Sicílskych nešporách (G. Verdi). Ďalšími rolami z repertoáru Rafaela Álvareza sú Dalibor (Dalibor), Princ (Rusalka), Max (Čarostrelec), Turiddu (Sedliak gavalier), Canio (Komedianti), Enzo Grimaldo (La Gioconda), Don José (Carmen), Edgardo (Lucia z Lammermooru), Calaf (Turandot), Mario Cavaradossi (Tosca), Pinkerton (Madama Butterfly), Radamés (Aida), Ismaele (Nabucco), Gabriele Adorno (Simone Boccanegra, 3 inscenácie, posledná z toho v novembri 2018 v bulharskej Sofii), Vojvoda z Mantovy (Rigoletto), Don Alvaro (Sila osudu), Jacopo Foscari (Dvaja Foscariovci) a Arrigo (Sicílske nešpory). Nezabudnuteľným bol jeho zaskok za tenoristu Gregoryho Kundeho v Palau de les Arts vo Valencii v roku 2016. Ešte počas štúdií vystúpil aj v úlohe Otella. Ako hostujúci umelec vystúpil medzi inými v juhokórejskom Soule (Arts Centre), Teatre Trujillo v Peru a Slovenskom národnom divadle. Jeho prvé úlohy v ľahšom lyrickom repertoári boli: Nemorino (Nápoj lásky), Ferrando (Così fan Tutte), Almaviva (Barbier zo Sevilly), neskôr ako Alfredo (La traviata), Edgardo (Lucia z Lammermooru), Michel (Juliette) a Faust (Faust).

Jakub Kettner študoval spev na Konzervatóriu v Pardubiciach, v rokoch 1993 – 1999 na AMU v Prahe u René Tučka a neskôr u Viery Schausch v Ostrave. V roku 1997 získal štipendium na Vysokej umeleckej škole v rakúskom Grazi, kde študoval u Gottfrieda Hornika, sólistu Viedenskej štátnej opery. Od roku 1996 pravidelne hosťoval v Divadle F. X. Šaldy v Liberci, kde bol v rokoch 1999 – 2001 v stálom

angažmáne. Neskôr odišiel do Moravského divadla Olomouc, kde bol až do mája 2012. V roku 2003 hosťoval v Národnom divadle v Prahe v opere Kráska a zvierat P. Glassa, v súčasnosti hostuje v ND v Dvořákovom Jakobinovi a Janáčkových Prihodách líšky Bystrušky. V roku 2008 spieval v Divadle J. K. Tyla v Plzni Figara v Barbierovi zo Sevilly a v Sliezskom divadle v Opave Enrica v Lucii z Lammermooru. Od roku 2006 hostuje v Štátnej opere Praha ako Sharpless v Pucciniho opere Madama Butterfly, Amonasro vo Verdiho Aide, Sancho Panza v Massenietovom Donovi Quichottovi, Scarpia v Pucciniho Tosce, Escamillo v Bizetovej Carmen, Giorgio Germont vo Verdiho La traviate, v hlavnej úlohe Verdiho opery Nabucco, Enrico v Donizettiho Lucii z Lammermooru. V Národnom divadle moravskosliezskom v Ostrave, kde je od júna 2012 sólistom opery, stvárnil Escamilla v Bizetovej Carmen, Přemysla v Janáčkovej Sárke, Thésea v Martinův Ariadne, Alberta v Massenietovom Wertherovi, diplomata De Siriexe v Giordanovej Fedore, Vincenza Gellnera v Catalaniho La Wally, hlavnú úlohu Verdiho Nabucca, Vilhelma Cecila v Donizettiho Márii Stuartovnej a exceluje v roli Carla Gérarda v opere Umberta Giordana Andrea Chénier. V roku 2009 sa objavil v širšej nominácii na cenu Thálie za stvárnenie Sancha Panzu (Don Quichotte) v inscenácii Štátnej opery Praha, následne mu bola udelená LIBUŠKA - čestná cena festivalu OPERA 2011 za mimoriadnu interpretáciu Escamilla v Bizetovej opere Carmen v našťudovaní Moravského divadla Olomouc. Ako hosť pôsobí v ND Brno, SND v Bratislave, pravidelne tiež hostuje v zahraničí (Japonsko, Turecko, Malta, Francúzsko, Holandsko, Nemecko, Rakúsko, Maďarsko a Poľsko).

19:30 | Kostol Najsvätejšej Trojice (Premonštráti)

MUSICA AETERNA (SK)

Peter Zajiček, *umelecký vedúci, husle*Gabriel Szathmáry, *husle*Ján Gréner, *viola*Lucia Krommer, *violončelo*Peter Guľas, *čembalo*Jakub Mitrik, *teorba***Sláčikový fenomén 17. storočia****Heinrich Ignaz Franz Biber** (1644 – 1704)

Fidicinum Sacro-profanum: Sonáta č. IX. G dur

Georg Muffat (1653 – 1704)

Armonico tributo: Sonáta č. 4 E dur

Heinrich Ignaz Franz Biber

Ballet, suita C dur

*Allamanda – Courante – Aria – Retirada – Gigue***Johann Heinrich Schmelzer** (1623 – 1697)

Fechtschule: Sonáta D dur

*Aria I – Aria II – Sarabande – Courante – Fechtschule – Bader Aria***Heinrich Ignaz Franz Biber**

Balletti Lamentabili: Suita e mol

*Alla breve – Allamanda – Sarabande – Gavotte – Gigue – Lamenti Adagio***Johann Caspar Ferdinand Fischer** (1656 – 1746)

Balettae: Sonáta C dur

*Sonatina – Allemanda – Menuet I., II. – Bouré – Sarabande***Georg Muffat**

Armonico tributo: Sonáta č. 1 D dur

Heinrich Ignaz Franz Biber

Arien a 4: Sonáta A dur

Sonata – Allamanda – Amoresca – Gigue – Sonatina

Fidicinum Sacro-profanum: Sonáta č. XI. c mol

Moravský rodák **Heinrich Ignaz Franz Biber** je už v dobových prameňoch označovaný za najlepšieho huslistu svojej doby. Po jeho odchode (či skôr úteku) z Kroměřížskej kapely sa zamestnal u hudbomilovného salzburgského arcibiskupa M. Gandolfa. Biberova husľová technika predčila dovtedajšiu úroveň, ale rozsiahla bola aj jeho skladateľská aktivita. Zbierka husľových sonát **Fidicinum Sacro-profanum** bola vytlačená v Norimbergu v roku 1683. V jej druhej časti dáva do popredia sólové husle, ktoré kvetnato zdobi dvojica viol a doplnia basso continuo, teda štvorhlasné vedenie partov. Okrem sonát sa v baroku hojne uplatnili tanečné suity zložené z rôznych tancov doplnených oddychovými netanečnými časťami (napr. ária, sonáta...).

K najuniverzálnejším a najvzdelanejším skladateľom druhej polovice 17. storočia patril **Georg Muffat**. Pôsobil ako organista v Salzburgu a neskôr ako kapelník v Pasove. Avšak neobmedzil sa len na nemecké prostredie – počas života navštívil Lullyho v Paríži i Corelliho v Ríme, jeho hlavnou snahou bolo prepojiť štýly nemeckej, francúzskej a talianskej barokovej hudby. Zanechal cennú zbierku sonát s názvom **Armonico tributo** (1682), v ktorých demonštruje prepojenie národných štýlov do syntézy vrcholného baroka.

Medzi popredných huslistov vrcholného barokového štýlu 17. storočia patril **Johann Heinrich Schmelzer**, hráč a neskôr i vicekapelník Cisárskej dvorskej kapely vo Viedni. Okrem huslí majstrovsky ovládal aj hru na cinku. Pravdepodobne práve on bol Biberovým učiteľom a vypracoval sa na vynikajúceho skladateľa. Svoju tvorbu orientoval prevažne na husle, pričom sa venoval aj dvornej tanečnej hudbe a zanechal veľké množstvo baletných kompozícií. K najznámejším Schmelzerovým dielam sa radí ansámblová **Musikalische Fechtschule** – Hudobná šermiarska škola plná hravých nápadov.

Johann Caspar Ferdinand Fischer bol pôvodom český skladateľ, vynikajúci tvorca čembalových a organových suit. Z Čiech sa dostal na kapelnícky post do bavorského Rastattu, kde si založil početnú rodinu a na vlastné náklady vydal niektoré zo svojich kompozícií. Nazývali ho aj badenský Bach a jeho výdobytkom sa taktiež stalo prepájanie francúzskeho a nemeckého hudobného štýlu.

Súbor pre starú hudbu **Musica aeterna** vznikol roku 1973 z iniciatívy Jána Albrechta, ktorý ako prvý systematicky oboznamoval budúcich profesionálnych hudobníkov s hudbou obdobia gotiky, renesancie a baroka. Štúdium skladieb uvedených epoch nakoniec vyústilo do formovania špecializovaného telesa pre starú hudbu, ktoré sa roku 1989 definitívne preorientovalo na hru na dobových nástrojoch zo 17. a 18. storočia, respektíve na ich kópiách. Európska hudba a hudba stredoeurópskej, a zvlášť slovenskej proveniencie 17. a 18. storočia, je ťažiskom repertoáru súboru, ktorý bol v rokoch 1986 – 2005 organizácie včlenený do Slovenskej filharmónie. Umeleckým vedúcim je Peter Zajiček. Popri koncertoch na Slovensku účinkuje Musica aeterna pravidelne aj v zahraničí, pričom treba zvlášť zdôrazniť dlhoročnú spoluprácu s Centrom barokovej hudby vo Versailles, ďalej účasť na významných hudobných festivaloch ako sú Festival van Vlaanderen, Holland Festival of Early Music Utrecht, Festival Wiener Klassik, Ca-

rinthischer Sommer Villach, Régi Zenei Napok Sopron, Letné slávnosti starej hudby v Prahe, Bach Tage Berlin, Bachfest Lipsko, Barockfest Münster, Swedish Baroque Festival, Bratislavské hudobné slávnosti a ďalšie festivaly v Bilbao, Granade, Záhrebe, Varaždíne, Budapešti a i. Veľkým úspechom bolo koncertné turné v Mexiku a Guatemale. V roku 2009 – okrem iných koncertov – súbor otváral medzinárodný festival Abbey St. Victor vo francúzskom Marseille a po prvý raz spolupracoval s operou SND, na pôde ktorej naštudoval a uviedol Haydnovu operu *L'isola disabitata* (Opustený ostrov). V roku 2014 sa súbor úspešne uviedol v Auditoriu Manuella de Fallu v Granade a na Dňoch starej hudby v nemeckom Herne, v roku 2015 hosťoval v Rakúsku, Portugalsku a Slovinsku. V 2016-17 opakovane hosťoval na Zelenka festivale Praha – Drážďany, v rakúskom Rohrau, Třebíčskom hudobnom festivale, v Brne a ďalších českých mestách. Musica aeterna už niekoľko rokov ponúka vlastný cyklus tematických koncertov pod názvom MUSICA CAMERALIS a jesenný cyklus STARÁ HUDBA v Pálffyho paláci v Bratislave. So súborom pravidelne spolupracujú významní odborníci na starú hudbu: Ch. Coin, P. Colléaux, P. Dubreuil, R. Fuller, M. Gester, P. Goodwin, E. Higginbottom, J. Holloway, J. Kleinbussink, C. Mackintosh, Ch. Medlam, S. Pank, A. Parrott, Ch. Rousset, O. Schneebeil, S. Stubbs, S. Standage, M. Tan, J. Toll a mnohí ďalší. Z doteraz viac ako 40 nahrávok získali viaceré mimoriadne ocenenia, napríklad Diapason d'Or v rokoch 1994 a 1995 za komplet Concerti grossi Georga Muffata, Classical Awards – MIDEM 2003 v Cannes v kategórii vokálna hudba 17. a 18. storočia za nahrávku *Sub olea pacis et palma virtutis* J. D. Zelenku v spolupráci so súborom Musica Florea. V roku 2017 vydali CD pod názvom *Resonate & plaudite*, Hudba z Bratislavy 17. storočia. Rada Konferencie biskupov Slovenska udelila súboru v roku 2006 čestné uznanie za osobitý prínos o kresťanské hodnoty v kultúre na Slovensku. Medzinárodná kritika vysoko oceňuje umelecké výsledky súboru, neraz ho zaraďuje medzi najlepšie telesá svojho druhu v Európe.

Peter Zajiček študoval hru na husliach na Konzervatóriu a VŠMU v Bratislave a zúčastnil sa viacerých majstrovských kurzov zameraných na interpretačnú prax starej hudby. Je umeleckým vedúcim a koncertným majstrom súboru Musica aeterna, s ktorým – popri početných koncertoch v Európe i zámorí – realizoval aj úspešné CD nahrávky; viaceré z nich získali prestížne zahraničné ocenenia. Je predsedom združenia Centrum starej hudby, ktoré pod jeho vedením založilo v Bratislave dnes už úspešnú tradíciu medzinárodného festivalu Dni starej hudby. Pôsobí pedagogicky na Vysokej škole múzických umení v Bratislave, na Univerzite Komenského v Bratislave, prednášal aj na Cirkevnom konzervatóriu v Bratislave. Intenzívne sa venuje aj muzikologickému bádaniu, ktorého výsledky prezentoval nielen na vlastných koncertných projektoch, na nahrávkach CD nosičov, ale aj na prednáškach doma i v zahraničí. Úzko spolupracoval s Centrom barokovej hudby vo Versailles a so spoločnosťou barokového tanca L'Eventail. Ako sólista a umelecký vedúci súboru Musica aeterna spolupracoval prakticky so všetkými významnými interpretačnými osobnosťami starej hudby a ako hosť viedol súbory v USA, Francúzsku, Rakúsku, Českej republike a i. V roku 1997 bol spoluzakladateľom hudobného združenia Albrecht Collegium a v roku 1999 založil súbor Míméza, neskôr Festivalový orchester Apollo. Je autorom prvej publikácie v slovenskom jazyku o interpretácii husľovej hudby 17. a 18. storočia. V ostatných rokoch je v zahraničí vyhľadávaným koncertným majstrom a lektorom v oblasti interpretácie starej hudby. V roku 2017 mu Ministerstvo kultúry Slovenskej republiky mu udelilo Cenu ministra kultúry Slovenskej republiky za prínos v oblasti oživovania notových hudobných pamiatok viažucich sa k územia Slovenska, za dlhoročnú umeleckú činnosť na poste umeleckého vedúceho súboru Musica aeterna a osobnostný vklad ako umeleckého riaditeľa a organizátora festivalu Dni starej hudby.

ZÁVEREČNÝ KONCERT

64. KOŠICKEJ HUDOBNEJ JARI

19:00 | Dom umenia

Štátna filharmónia Košice

Ondrej Lenárd, *dirigent*

Andrea Vizvári, *soprán*

Juraj Hollý, *tenor*

Filip Bandžak, *barytón*

SLOVENSKÝ FILHARMONICKÝ ZBOR

Jozef Chabroň, *zbormajster*

Peter Pažický, *klavír*

Aleš Solárik, *klavír*

Carl Orff (1895 – 1982)

Carmina burana, kantáta

FORTUNA IMPERATIX MUNDI

- 1. O Fortuna** – zbor (latinský text)
Pieseň o rozmarnej bohyni šťastia, ktorá zo dňa na deň jedných povyšuje a druhých ponizuje.
- Fortune plango vulnera** – zbor (latinský text)
Plač nad nepriazňou osudu, ktorý autora piesne zvrhol do nešťastia. Výstraha všetkým, ktorí žijú spokojní v bohatstve pred vrtkavým kolesom šťastený.

I. PRIMO VERE

- 3. Veris leta facies** – malý zbor (latinský text)
Poeticky ladená pieseň o príchode jari, o radoostiach a krásach, ktoré jar prináša.
- Omnia Sol temperat** – barytón sólo (latinský text)
Túžba po láske posadená do prostredia prebúdajúcej sa jari.
- Ecce gratum** – zbor (latinský text)
Veselá pieseň o príchode jari a porážke zimy. Výzva všetkým, aby využívali radosť jari a lásky.

UF DEM ANGER

- 6. Tanec**
- Floret silva nobilis** – zbor (latinský a staronemecký text)
Obráz prekrásnej jari a do toho rámca zasadená pieseň dievčata túžiaceho po láske, smútiaceho nad tým, že jej odišiel milý.

- 8. Chramer, gip die varwe mir** – soprán sólo a zbor (staronemecký text)
Radostná pieseň dievčat, ktoré si maľujú líčka, aby sa páčili mládencom, túžia po láske a šťastí.
- 9. Reie**
Swaz hie gat umbe – zbor (staronemecký text)
Pieseň o dievčatách, snažiacich sa získať si mládenčov.
Chume, chum geselle min – zbor (staronemecký text)
Dievča volá mládenca, aby prišiel a uzdravil ju svojimi bozkami.
Swaz hie gat umbe – zbor (staronemecký text)
- 10. Were diu Werlt alle min** – zbor (staronemecký text)
Veselá pieseň mládenca, túžiaceho po bohatstve, moci a po objatí anglickej kráľovnej.

II. IN TABERNA

- 11. Estuans interius** – barytón sólo (latinský text)
Meditácia človeka nad pohárom: nie je spokojný sám so sebou a vyčíta si svoju neschopnosť a zbabelosť.
- 12. Olim lacus colueram** – tenor sólo a mužský zbor (latinský text)
Ironická pieseň o labuti, ktorá leží upečená na mise, spomína na šťastnú minulosť a oplakáva svoj smutný osud.
- 13. Ego sum abbas** – barytón sólo a mužský zbor (latinský text)
Posmešná pieseň o mníchovi, ktorý sa najradšej zdržiava v krčme a svojim spoločníkom vytiahne z vачku aj posledný halier. Paródia na liturgické spevy.
- 14. In taberna quando summus** – mužský zbor (latinský text)
Pijanská pieseň o posedení v krčme, kde sa postupne vyhľadávajú všetky možné dôvody na pripitky.

III. COUR D'AMOUR

- 15. Amor volat undique** – soprán sólo a detský zbor (latinský text)
Nežná pieseň o láske mladých ľudí a súcit s devami, ktoré sú samotné.
- 16. Dies, nox et omnia...** – barytón sólo (latinský text)
Pieseň muža, ktorý sa žaluje priateľom na svoju osamelosť.
- 17. Stetit puella** – soprán sólo (latinský text)
Roztomilá pieseň o krásnom mladom dievčati.
- 18. Circa mea pectora...** – barytón sólo a zbor (latinský a staronemecký text)
Smutná pieseň o neopätovanej láske mladého človeka.
- 19. Si puer cum puella** – barytón sólo a mužský zbor (latinský text)
Rozmariná pieseň, vyjadrujúca spokojnosť a porozumenie s láskou mladých ľudí.
- 20. Veni, veni, venias** – dva zbory (latinský text)
Lúbostná pieseň mladého muža, ktorý ospevuje krásu milovaného dievčata a túži po ňom.

21. *In trutina mentis dubia* – soprán sólo (latinský text)
Lyrická pieseň o rozhodovaní sa medzi láskou a hanblivosťou.
22. *Tempus est iocundum...* – soprán sólo a detský zbor, barytón sólo a mužský zbor (latinský text)
Pieseň o láske plná temperamentu a vtipu, v ktorej sa strie-
dajú obrazy o dievčatách, ktoré majú súhlasiť, nie odmietaf,
o mužoch, ktorí sú na rozdiel od zimy plní jarnej roztopašnosti,
o rozpakoch neskúseného dievčaťa a o túžbe mládenca po
milovanom dievčati.
23. *Dulcissime* – soprán sólo (latinský text)
Koloratúrna pasáž o oddaní sa láske milovaného.

BLANZIFLOR ET HELENA

24. *Ave formosissima* – zbor (latinský text)
Pieseň komponovaná ako napodobenina mariánskeho chorálu,
v ktorej sa oslavuje symbol ženstva – Venuša.

FORTUNA IMPERATIX MUNDI

25. *O Fortuna*
Opakovanie 1. časti

K najznámejším svetským kantátam 20. storočia bezpochyby patrí Orffova **Carmina burana**. Dielo vznikalo v ťažkých časoch nacizmu a miestnych kritikov príliš nenadchlo. Diváci ho však prijali s nadšením a dodnes patrí k obľúbeným repertoárovým stáliciam. Dielo je súčasťou hudobno-scénickej kantátovej trilógie *Trionfi*, ktorej ústrednou ideou je láska: zmyselná (*Carmina burana*), osudová (*Catulli Carmina*) a manželská (*Trionfo di Afrodite*). Východisko Carminy burany tvorila zbierka asi 200 stredovekých piesňových textov, ktoré ležali stáročia v knižnici benediktínskeho kláštora v bavorských Alpách. Pôvodné texty sú z 13. storočia a sústreďujú piesne i poéziu najrozmanitejších druhov a foriem. Výber z týchto latinských, staronemeckých a starofrancúzskych textov zhudobnil nemecký skladateľ Carl Orff vo forme kantáty pre veľký orchester, zbor a vokálne sóla. Orffova *Carmina burana* je zrejme najslávnejšie dielo, ktoré vzniklo v nacistickom Nemecku. Spočiatku ho miestni kritici označovali za „zdeformovanú hudbu“, no publikum si skladbu obľúbilo a jej sláva sa šírila veľmi rýchlo. V šesťdesiatych rokoch sa *Carmina burana* stala súčasťou celosvetového klasického repertoáru a zbavená ideologických nánosov sa hrala dokonca aj v Izraeli. Základom jej hudobného diania je rytmus. Orff tu obdivuhodne využil pestré hudobné prostriedky a intonácie viacerých štýlových období.

Ondrej Lenárd je jedným z popredných reprezentantov slovenského interpretacného umenia. Po ukončení Vysokej školy múzických umení v Bratislave (trieda Prof. Rajtera) pôsobil v Slovenskom národnom divadle ako dirigent, neskôr ako šéfdirigent a šéf opery. Súčasne, v rokoch 1977 – 1990, zastával post šéfdirigenta Symfonického orchestra

Slovenského rozhlasu v Bratislave a tiež post stáleho hosťujúceho dirigenta v Japan Shinsei Symphony Orchestra v Tokiu (v roku 1993 sa stal šéfdirigentom tohto telesa). V rokoch 1984 – 1986 bol popri práci s rozhlasovým orchestrom i šéfdirigentom Opery SND. V rokoch 1991 – 2001 pôsobil v Slovenskej filharmónii ako šéfdirigent, od roku 1993 ako umelecký riaditeľ a súčasne v rokoch 1997 – 1998 prevzal Lenárd vo funkcii riaditeľa vedenie Opery SND. Od roku 2001 spolupracuje s Tokijskou filharmóniou, kde je stálym hosťujúcim dirigentom. V rokoch 2011 – 2018 pôsobil v symfonickom orchestri Českého rozhlasu v Prahe ako šéfdirigent. Ondrej Lenárd počas svojej bohatej umeleckej kariéry spolupracoval s celým radom popredných európskych operných sólistov a inštrumentalistov a s renomovanými opernými scénami: Viedenská štátna opera, Houston Grand Opera, Teatro Liceo v Barcelone, Štátna opera v Budapešti, Teatro San Carlo v Neapole, Národné divadlo a Štátna opera v Prahe. Hostoval v Kanade, Brazílii, USA, Japonsku. V roku 1998 bol ocenený Rádom Ľudovíta Štúra, v roku 2002 prijal čestný doktorát Univerzity Mateja Bela v Banskej Bystrici. Ondrej Lenárd má na svojom konte viac ako tisíc rozhlasových nahrávok, jeho diskografia obsahuje nahrávky pre spoločnosti OPUS, Naxos, Marco Polo a HNH International.

Sopranistka **Andrea Vizvári** študovala operný spev na Konzervatóriu v Bratislave v triede D. Bezačinskej-Podkamenskej. Pod jej vedením vyštudovala aj na Vysokej škole múzických umení v Bratislave. Na pôde Detmoldského divadla v Nemecku absolvovala trojmesačnú študentskú stáž (s úlohou Oscara z opery *Maškarný bál* G. Verdiho), ďalej sa vzdelávala na majstrovských speváckych kurzoch u S. Ghazarian, P. Dvorského a Z. Livorovej. Úspešne sa presadila na mnohých domácich i medzinárodných speváckych súťažiach. Získala napríklad I. cenu a cenu publika na Medzinárodnej speváckej súťaži I. Godina (2002), I. cenu na Súťaži slovenských konzervatórií v Bratislave (2003), II. cenu, cenu intendantu Lipskej opery, cenu prezidenta Kanadského lyrického divadla a cenu Hudobného centra na Medzinárodnej súťaži M. Schneidera-Trnavského (2004). Je laureátkou Medzinárodnej sú-

ťaže A. Dvořáka (2005), držiteľkou ceny za najlepšiu interpretáciu na Medzinárodných interpretačných kurzoch Sommerakademie Prag – Wien – Budapest (2006) a ceny „Objev roka 2010“ časopisu Hudobný život za stvárnenie Elviry v opere Puritáni. V roku 2013 sa stala absolútnou víťazkou talianskej medzinárodnej súťaže „Trofeo la Fenice“, kde získala aj cenu publika. K jej najúspešnejším vystúpeniam patria koncerty v newyorskej Carnegie Hall, viedenskom Musikvereine, dublinskej National Concert Hall, galakonzert v Ateliéri lyrique montrealскеj opery v Kanade, koncertné turné v Írsku, Holandsku, USA, Maďarsku, Poľsku a hostovanie na významných európskych scénach ako Volksoper Wien, alebo Lipská opera. Okrem zahraničných projektov vystupuje Andrea Vizvári aj na mnohých podujatiach na Slovensku a v Českej republike, napríklad so Štátnym komorným orchestrom Žilina, Slovenskou filharmóniou, Pražskou komornou filharmóniou, Štátnou filharmóniou Košice a súborom Musica Aeterna. Zúčastňuje sa aj hudobných festivalov, na Bratislavských hudobných slávnostiach (2012) spievala sopránový part v premiérovom uvedení diela Carla Orffa Trionfo di Afrodite pod dirigentským vedením A. Rahbariho, na Jesennom festivale v Banskej Bystrici (2012) účinkovala v Requiem A. Lloyd Webbera. K jej ďalším úspechom patri účinkovanie na letnom zámockom festivale v nemeckom Regensburgu (2013), kde hosťovala s Národným divadlom Brno v opere La Traviata. Pri príležitosti štátnej návštevy prezidenta Slovenskej republiky v Dánsku a Holandsku účinkovala Andrea Vizvári spolu s klaviristom M. Lapšanským na koncertoch venovaných dánskej a holandskej kráľovnej a jej rodinám. V auguste 2018 účinkovala na festivale P. Dvorského v Jaromeřiciach, kde spievala sopránový part v Beethovenovej 9. symfónii (Óda na radosť). Od sezóny 2009/10 je členkou operného súboru SND a od roku 2011 aj štálym hosťom Janáčkovho divadla v Brne.

Juraj Hollý debutoval v úlohe Dona Ottavia v opere Don Giovanni v Mannheinskom národnom divadle v júli 2018. V sezóne 2018/19 účinkuje v Mannheinskom národnom divadle v roli Duca vo Verdiho Rigoletti a v roli princa v opere Láska k trom pomarančom od Prokofieva. Slovenský tenorista Juraj Hollý ukončil štúdium na VŠMÚ v Bratislave. Na opernej scéne sa po prvýkrát objavil v roku 2010 v komornej opere Wiener Kammeroper v úlohe Gernanda v Opustenom ostrove od Haydna a nasledovali mnohé ďalšie. V roku 2011 ho pozvali účinkovať na Festivale poľskej hudby v úlohe Paola Montího v Pierre de Medicis od Poniatowskeho. V septembri 2012 sa Juraj Hollý stal členom Medzinárodného operného štúdia v Koline, kde okrem iného účinkoval aj v úlohe princa v Cenerentola od Wolfa Ferrariho. Počas štyroch sezón počnúc sezónou 2013/14 bol súčasťou divadla Theater Koblenz, čo mu umožnilo vybudovať si široký repertoár: gróf Almaviva v Barbierovi zo Sevilly, Tamino v Čarovnej flaute, Narraboth v Salome od Straussa, Nemorino v Nápoji lásky, spevák v Gavalierovi s ružou, Freddy v My Fair Lady a iné. Počas tohto obdobia bol častým hosťom v Štátnej opere v Prahe a v Národnom divadle v Bratislave, kde spieval Ferranda v Così fan tutte, grófa Almaviva v Barbierovi zo Sevilly a Tamina v Čarovnej flaute. Ďalej vynikol v úlohe Tamina v Čarovnej flaute na turné v roku 2016 v Japonsku so Štátnou operou v Prahe. Po mimoriadne úspešnom lete v roku 2017 ako Lenski v Eugenovi Oeginovi na Letnej opere Zommeropera Alden Biesen v Belgicku

začal sezónu v Divadle Lübeck, kde zožal veľký úspech ako vynikajúci Tamino v Čarovnej flaute a ako skvelá labuť v Carmine Burane a tiež spieval Cassia v Otellovi a opäť grófa Almaviva. Ako koncertný spevák dostal Juraj Hollý pozvanie spievať v Mozartovom Rekvieme v Japonsku a Singapore pod taktovkou dirigenta Thomasa Hengelbrocka. Počas slávnostného odovzdávania cien Európskeho dedičstva v roku 2011 účinkoval v titulnej úlohe v Lisztovom Donovi Sanchezovi v Concertgebouw v Amsterdame pod záštitou Placida Dominga. Juraj Hollý je víťazom mnohých medzinárodných súťaží. Za všetkých spomeňme najmä Medzinárodnú spevácku súťaž A. Dvořáka v Karlových Varoch (1. cena, 2009), Medzinárodnú súťaž Hansa Gabora Belvedere (špeciálna cena, 2010) a súťaž Ad Honorem Mozart v Prahe (1.cena, 2010).

Filip Bandžak svoju spevácku kariéru zahájil v Kühnovom detskom zbore (Prague Philharmonic Children's Choir) pod vedením J. Chválu. Svoju sólovú dráhu začal už v roku 1993, keď účinkoval v Českej republike, Nemecku a Poľsku v hlavnej úlohe detskej opery Hansa Krásu Brundibár. Svoj prvý „malý úspech na veľkej scéne“ dosiahol už vo svojich jedenástich rokoch na scéne pražského Národného divadla ako Páža v opere G. Verdiho Rigoletto, debutoval v Štátnej opere v Prahe v úlohe maliara Marcella v opere Bohéma G. Pucciniho. Absolvoval širokospektrálne štúdium, zahŕňajúce odbor psychológie a hudobnej kultúry na Západočeskej univerzite v Plzni a opery na Hudobnej fakulte Ruskej akadémie múzických umení v Moskve (GITIS) v triede R. Nemčinskij, pod vedením sólistu Veľkého divadla v Moskve, barytonistu J. Vedenejeva a Svetlany Varguzovovej. Po návrate zo zahraničia vystupoval v koncertných sálach a divadlách mnohých miest Českej republiky, v európskych krajinách, Malajzii, Peru, Singapore, Číne a Kanade. Od ukončenia štúdia úzko spolupracuje s legendárnym ruským basistom J. Nesterenkom. Filip Bandžak je laureátom Medzinárodnej súťaže Mikuláša Schneidera-Trnavského, získal I. cenu na Medzinárodnej súťaži Antonína Dvořáka v Karlových Varoch. Stal sa laureátom významnej súťaže v Ázii – Čínskej medzinárodnej speváckej súťaže (CIVC) v Nigbe, kde súčasne získal Grand Prix

za najlepšiu interpretáciu čínskej árie v čínskom jazyku. V gréckych Aténach sa stal laureátom i jednej z prestížnych svetových súťaží – Medzinárodnej súťaže Maria Callas Grand Prix 2009, ktorá sa konala pod záštitou Ministerstva kultúry Grécka a UNESCO. V ruskom Pljose sa stal laureátom Prvej medzinárodnej speváckej súťaže F. I. Šaljapina. Získal o. i. najvyššie ocenenie Európskej únie v oblasti operného spevu Zlatá Európea. Účinkoval na medzinárodných hudobných festivaloch, ako sú Bártok v maďarskom Miskolci, na najväčšom Medzinárodnom ázijskom hudobnom festivale v čínskom Harbine, na európskom organovom festivale v Ruskej Samare. S veľkým úspechom predstavil tvorbu súčasných českých skladateľov na Medzinárodnom hudobnom festivale súčasnej hudby v peruánskej Lime. Pravidelne sa zúčastňuje turné so sólistami Veľkého divadla v Moskve, spolupracuje s Mariinským divadlom v Petrohrade.

Slovenský filharmonický zbor je prominentným reprezentantom slovenského profesionálneho zborového umenia. Do hudobného diania vstúpil v roku 1946 ako Miešaný zbor Československého rozhlasu a počas prvých rokov ho viedol jeho iniciátor a zakladateľ, dirigent Ladislav Slovák. V roku 1955 sa vedenia kolektívu ujal Jan Maria Dobrodinský, ktorý sa svojou viac než dvadsaťročnou činnosťou nemalou mierou zaslúžil o profiláciu a umelecké napredovanie ansámblu, začleneného v roku 1957 – už pod dnešným názvom – do zväzku telies Slovenskej filharmónie. Roku 1977 funkciu zbormajstra prijal Valentin Iljin, ktorého vystriedal vynikajúci znalec zborového spevu Lubomír Mátl, po ňom sa na ďalšom zveladovaní interpretačnej úrovne podieľali Štefan Klimo, Pavel Baxa, Pavol Procházka a Marián Vach. V tradícii zvyšovania interpretačnej úrovne zboru pokračovali Blanka Juhaňáková (1991 – 2001) a Jan Rozehnal (1991 – 2003). V sezóne 2003/2004 bol umeleckým vedúcim a hlavným zbormajstrom SFZ Marián Vach. V rokoch 2005 – 2014 zastávala post hlavnej zbormajsterky Blanka Juhaňáková. Od roku 2014 plní funkciu zbormajstra Slovenského filharmonického zboru Jozef Chabroň. Za polstoročie intenzívnej umeleckej aktivity SFZ vyrástol na teleso mimoriadnych kvalít a dnes už patrí k najlepším európskym ansámblom svojho druhu. Jedinečný technický arzenál, kultivovanosť prejavu, ideálna zvuková rovnováha hlasových skupín, ale aj interpretačná pohotovosť, spoľahlivosť a príkladná umelecká disciplína sa premietajú do suverénnych výkonov, plných tvorivého napätia a výrazovej sily, ktoré pri vzájomnej spolupráci ocenili mnohí renomovaní dirigenti, medzi nimi takí svetoznámi majstri taktovky ako Claudio Abbado, Serge Baudo, Bertrand de Billy, Jean-Claude Casadesus, James Conlon, Dean Dixon, Christoph von Dohnányi, Vladimir Fedosejev, János Ferencsik, Daniele Gatti, Pedro Halffter, Riccardo Chailly, Dmitrij Kitajenko, Zdeněk Košler, Ondrej Lenárd, Alain Lombard, Fabio Luisi, Lorin Maazel, Kurt Masur, Zubin Mehta, Franz Welser-Möst, Antonio Pedrotti, Libor Pešek, Ľudovít Rajter, Helmuth Rilling, Karl Richter, Esa-Pekka Salonen, Peter Schreier, Pinchas Steinberg, Hans Swarowsky, Václav Talich, Emmanuel Villaume a Ralf Weikert. Okrem pravidelnej činnosti na domácej pôde zbor každoročne absolvuje množstvo zahraničných zájazdov, ktorých cieľom sa stali bežne všetky európske krajiny, ale aj Maroko, Turecko, Japonsko a Omán. Zbor spolupracoval s prestížnymi zahraničnými orchestrami ako Berlínski a Viedenski filharmonici, Viedenski

symfonici, Izraelská filharmónia, Orchestre de Paris. Svojimi výkonomi prispel k lesku významných medzinárodných festivalových podujatí (Viedeň, Salzburg, Londýn, Praha, Perugia, Edinburg, Berlín, Atény, Madrid, Paríž, Mnichov, Štrasburg). Jeho bohatá diskografia obsahuje nahrávky pre slovenské i zahraničné televízne a rozhlasové stanice, ako aj pre renomované nahrávacie spoločnosti, z ktorých možno spomenúť OPUS, Supraphon, Deutsche Grammophon, Hungaroton, Sony, Marco Polo, Naxos, Nuova Era, Decca a mnoho ďalších. Medzi významné udalosti koncertnej sezóny 2017/2018 patrilo účinkovanie na festivale BBC Proms pod vedením Semjona Byčkova, vystúpenia vo Viedenskej štátnej opere, v Čechách, Monte Carle (s Jurajom Valčuhom), Turine (s Jamesom Conlonom), Dortmunde (s Gabrielom Feltzom), uvedenie záverečného koncertu festivalu Pražská jar spolu so Slovenskou filharmóniou a jej šéfdirigentom Jamesom Juddom, ako aj koncerty v rámci festivalov v rakúskych mestách Sankt Florian a Neuberg an der Mürz. V sezóne 2018/2019 sa SFZ predstaví v novej produkcii Viedenskej štátnej opery Trójan H. Berlioz. V januári 2019 uskutočnil koncerty v Ľublani (s Rastislavom Štúrom) a v Linzi (s Thomasom Sanderlingom). V apríli 2019 SFZ hosťoval s Mahlerovou Symfóniou č. 3 v Royal Opera House Muscat v Ománe pod taktovkou Emmanuela Villauma a v máji 2019 uvedie Mahlerovu Symfóniu č. 2 Vzkriesenie pod vedením Yutaku Sada na koncertoch v Rakúsku.

Jozef Chabroň ukončil štúdium v roku 2007 na VŠMU v Bratislave v odbore zborové dirigovanie pod pedagogickým vedením Blanky Juhaňákovvej. V roku 2006 mal možnosť spolupracovať so Slovenským filharmonickým zborom ako asistent hlavnej zbormajsterky Blanky Juhaňákovvej. Od sezóny 2013/2014 pôsobí samostatne ako zbormajster (SFZ). Pripravil SFZ na uvedenie množstva vokálno-inštrumentálnych diel ako napríklad Dafnis a Chloé M. Ravela, Nokturná C. Debussyho, Stvorenie J. Haydna, Kristovo detstvo H. Berlioz, Lobgesang F. Mendelssohna Bartholdyho, Žalm zeme podkarpatskej E. Suchoňa, Messa di Gloria G. Pucciniho, Rekviem G. Verdiho, Symfónia č. 13 Babij jar D. Šostakoviča, Stabat Mater K. Szymanowského

a G. Rossiniho, Persefona a Oidipus Rex I. Stravinského, Glagolská omša L. Janáčka, Vojnové rekviem B. Brittena, Gurrelieder A. Schönberga. V premiére uviedol diela Missa pro defunctis E. Kráka, Missa pro nobis R. Bergera, Apolloopera M. Piačeka, Carmina austriaca G. Wirtha a ďalšie. Najvýznamnejší umelecký počin v jeho doterajšej kariére predstavuje kompletne naštudovanie Schönbergovho diela Mojžiš a Áron pre Operný dom v Zürichu (2011), ktorého premiéra sa uskutočnila pod taktovkou dirigentskej legendy Christopha von Dohnányiho a príprava SFZ na účinkovanie v opernej produkcii Chovančina M. P. Musorgského pre Viedenskú štátnu operu. Dirigoval samostatné koncerty SFZ v Hamburgu, Bratislave, Žiline a Piešťanoch. V sezóne 2017/2018 spolupracoval s BBC Singers, Viedenskou štátnou operou, Filharmonickým orchestrom v Monte Carlo, Dortmundskými filharmonikmi, Tonkünstler Orchester či symfonickým orchestrom RAI Torino. V sezóne 2018/2019 spolupracuje s Viedenskou štátnou operou, Bruckner Orchester Linz, Royal Opera House Muscat v Ománe a Tonkünstler Orchester.

SPRIEVODNÉ PODUJATIA:

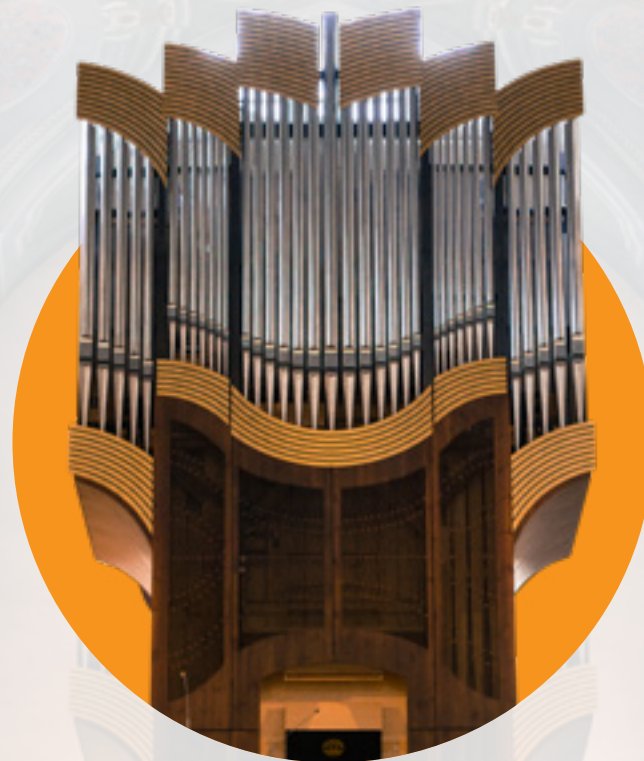

ZUFAR GIMAJEV – MOJE SLOVENSKO

2. 5.–30. 5. 2019 | Salónik Domu umenia

Maliar a pedagóg **Zufar Gimajev** (*1951, Namangan, Uzbekistan) absolvoval v roku 1970 výtvarno-pedagogické oddelenie Kažaňského umeleckého učilišťa. V rokoch 1970 – 1976 študoval na Fakulte maľby Akadémie umenia I. J. Repina v Leningrade. Od roku 1980 je členom Zväzu výtvarných umelcov Ruskej federácie. Od roku 2012 je čestným členom Medzinárodnej humanitárnej organizácie UNESCO. Je nositeľom štátnych i medzinárodných vyznamenaní a ocenení. Jeho obrazy sa nachádzajú v mnohých štátnych galériách a múzeách a v súkromných zbierkach v mnohých krajinách sveta. Je predsedom Zväzu výtvarných umelcov Republiky Tatarstan. Žije a tvorí v Kazani, hlavnom meste Republiky Tatarstan. Pravidelne sa zúčastňoval Medzinárodných výtvarných festivalov v Svine a v roku 2016 mu Nadácia ART.EAST udelila Cenu Tibora Bártfaya za umeleckú tvorbu a celoživotnú spoločenskú angažovanosť.

49. MEDZINÁRODNÝ ORGANOVÝ FESTIVAL IVANA SOKOLA

17. 09.–03. 10. 2018

The 49th International Organ Festival of Ivan Sokol

ANDREJ SMOLÁK
GALLERY

Na Slovensku autora zastupuje Galéria Andrej Smolák.
Výstava sa koná v spolupráci s Andrej Smolák Gallery

Partneri:

COLLEGIUM
VOJČÍK & PARTNERS

„Ubytovacie, pohostinské
a cateringové služby vo vlaku“

Mediálni partneri:

OPERA
SLOVAKIA

hudobný život

RÁDIO KOŠICE

KOŠICE:DNES

ZAJTRAŠIE
noviny

Korzar

SME

tasr

mojeKosice.sk

kedykam
www.kedykam.sk

kam do mesta

CITY

KOŠICKÉ
KULTÚRNE
CENTRUM

CREATIVE
INDUSTRY

KOŠICE
STARÉ MESTO

↓ čítajte
hudbu! ↓

hudobný život

- jediný slovenský odborný časopis o klasickej hudbe a jaze
- vyše 40 rokov pravidelne informuje o hudobnom dianí na Slovensku i v zahraničí

www.hudobnyzivot.sk
Informácie a objednávky:
distribucia@hc.sk

hudobné centrum
MUSIC CENTRE SLOVAKIA

64RD KOŠICE MUSIC SPRING FESTIVAL

The International Music Festival is held under patronage of the Minister of Culture of the Slovak Republic and financially supported by Košice Self-Governing Region and supported by The City of Košice.

The festival is Priority Project of Ministry of Culture of the Slovak republic.

Dear concerts listeners,

The 63rd annual of the international Košice Music Spring Festival offers many unique projects – 4 symphonic, 4 chamber concerts, and one chamber staging. Several works will resound in Košice for the first time and in addition to the home orchestra - the Slovak State Philharmonic, Košice – prominent music ensembles and artists with international reputation will perform.

The Opening Concert of the Festival represents a union of exquisite dramaturgy and interprets. The soloist of the evening will be the recognized French violoncellist Bruno Philippe – a laureate of the prestigious Queen Elisabeth Competition. The Slovak State Philharmonic, Košice will perform under the baton of the young talented conductor, YüAn Chang. Not only for the fans of opera melodies we have prepared the second symphonic concert with the characteristic name Opera Pêle-Mêle. The manifold dramaturgy of this concert will be filled with the vocal art of the Korean soprano Sooyeon Kim in cooperation with our permanent guest conductor Leoš Svárovský. We are pleased that the home orchestra will again perform with two remarkable personalities of two generations thus shaping both the Slovak and the Czech interpretation art and music life – Ondrej Lenárd and Jan Mráček.

At the final concert that always deserves extraordinary attention the Requiem in D minor by Franz von Suppé will resound. The Requiem is one of the jewels of the Romantic spiritual compositions waiting for its sporadic re-discovery. A quartet of exquisite soloists will perform here: Eva Hornyáková, Michaela Zajmi, Michal Lehotský, Yevhen Shokalo, in cooperation with the Czech Academic Choir and the Slovak State Philharmonic, Košice under the lead of the chief conductor Zbyněk Müller.

Chamber concerts that are organized outside the House of Arts will undoubtedly also bring extraordinary experience. The Parallax Saxophone Quartet consisting of students from the prestigious Royal College of Music in London will perform. The extraordinary interpretation erudition of the renowned string quartet Pavel Haas Quartet and the charismatic appearance of the Slovak actor Róbert Roth will present an exquisite interconnection. It has already been a tradition that one of the chamber concerts of the festival is dedicated to early music – ensemble Cappella Mariana. By performing the Goldberg variations the outstanding pianist Miki Skuta will draw us into the mystery of Bach's music. In cooperation with the Slovak National Theatre we will perform the chamber staging based on the life and works of Marta Kubišová for the first time.

The accompanying events of the festival include: Exhibition of the remarkable Belarusian painter and ceramist Antolij Koncub and the concert of the Slovak State Philharmonic, Košice in Spišská Nová Ves.

Thanks to all who have supported this music festival. May the uniqueness of music art offer you lots of beautiful artistic experience.

Július Klein
Executive Director of the Slovak State Philharmonic, Košice

Ladies and Gentlemen,

I am very pleased that our company U. S. Steel Kosice is once again partner of the most significant classical music event of our city – Kosice Music Spring. For 64 years this event enjoys good name not only in Slovakia, it holds solid position in calendar of classical music fans of Europe. For me personally it is an honor I can serve as member of honorary Kosice Musical Spring Board. This year event will be exceptional

because it is held during World Hockey Championship in our city and Kosice will be full of visitors from numerous countries. Interesting program, known performers as well as exceptional Kosice State Philharmonics orchestra promise that Kosice people and visitors can expect unforgettable musical moments. I wish festival artists and guests great moments and memories from their visit and performance in Kosice.

Miroslav Kíralvárga
vice-president Public Relations, Administration and Business Development
U. S. Steel Košice, s.r.o.

THE FESTIVAL COMMITTEE

Július Klein, *Executive Director of ŠfK and Chairman of the Festival Committee*
Lucia Potokárová, *Head of Artistic Department of ŠfK, Programme Manager*
Hana Bonková, *Artistic Secretary of ŠfK*
Zbyněk Müller, *Chief Conductor of ŠfK*
Júlia Bukovinská, *Musicologist*
Karol Petróczi, *Consultant of the Programme Manager*
Jozef Podprocký, *Composer*

HONORARY CHAIRMANSHIP OF THE FESTIVAL

Bartolomej Buráš, *Headmaster of the Conservatory in Košice*
Igor Cap, *General Director of the Wagon Slovakia, w. s.*
Peter Himič, *General Director of the Košice State Theatre*
Miroslav Kíralvárga, *VicePresident External Affairs, Administration and Business Development of U. S. Steel Košice*
Jozef Puchala, *Executive Director of The RTVS Košice*

02
MAY

OPENING CONCERT OF THE FESTIVAL

7 p. m. | **The House of Arts, Košice**

ŠfK | Finnegan Downie Dear, conductor | Felix Klieser, french horn

Richard Strauss: Don Juan, symphonic poem, Op. 20

Richard Strauss: Concerto for french horn No. 1 in E flat major, Op. 11
Allegro – Andante – Allegro

Ludwig van Beethoven: Symphony No. 6 F major, Op. 68 „Pastorale“
Allegro ma non troppo – Andante molto moto – Allegro – Allegro – Allegretto

Felix Klieser is an exceptional artist in several aspects. At the age of 4 he expressed the wish to play the horn. At the age of 17, Felix Klieser enrolled in Prof. Markus Maskunliitty's class at the Hochschule für Musik und Theater Hannover. In 2013 he presented his debut album "Reveries" which was released by Berlin Classics. The recording demonstrates Felix Klieser's incredible musicality as well as his brilliant technique and command of his instrument. Felix Klieser also appears together with Christiane Karg and Malcolm Martineau on the album "Heimliche Aufforderung" presented by Berlin Classics in 2014. In the same year Felix Klieser received the ECHO Klassik for young artist of the year. Triggered by this success, an autobiography about his fascinating life story was published. Felix Klieser received the prestigious Leonard Bernstein Award of the Schleswig-Holstein Musik Festival in 2016. In the 2017/2018 season Felix Klieser appeared as soloist with the Chamber Orchestra, the Robert Schumann Philharmonie Chemnitz, with l'arte del mondo, with the Kurpfälzisches Kammerorchester and with The Slovak Philharmonic Orchestra. He performed chamber music at festivals such as the Schleswig-Holstein Musik Festival and the Schubertiade Hohenems, as well as at venues like the Elbphilharmonie Hamburg and at Konzert Theater Coesfeld. September 2017 saw the release of his third CD "Horn Trios" together with the violinist Andrej Bielow and the pianist Herbert Schuch, recorded at BR in Munich under the label Berlin Classics. Beside Johannes Brahms' famous horn trio op. 40 they recorded less familiar works from F. Duvernoy, C. Koechlin und R. Kahn. In April 2015 a CD with the Chamber Orchestra Heilbronn and Rubin Gazarian was released by Berlin Classics, featuring Felix Klieser with Horn concerts from Michael and Joseph Haydn and W. A. Mozart. With this CD he demonstrates the rare ability to play "deep" and "high" Horn pieces. From 2008 until 2011 Felix Klieser was a member of the National Youth Orchestra of Germany (Bundesjugendorchester) where he frequently performed at major venues such as

Philharmonie Berlin, Beethovenhalle Bonn, Köln Philharmonie and Philharmonie am Gasteig München. He also participated in numerous productions by Westdeutscher Rundfunk and has undertaken tours to Austria, Italy, Switzerland and South Africa among others. He is ambassador of the One-Hand Musical Instrument Trust OHMI.

Finnegan Downie Dear is a young conductor and pianist born in London. Nevertheless he is increasingly recognised for the maturity and intensity of his performances, bringing clarity and vitality to the most challenging of scores. Since graduating with distinction from both Cambridge University and the Royal Academy of Music, he has worked as an assistant conductor and coach for some of the world's foremost opera companies, including the Royal Opera House, Covent Garden, Opernhaus Zürich, Bayerische Staatsoper and the Salzburger Festspiele. In the 2017/18 season he made debuts with Polish National Opera, conducting Mariusz Treliński's award winning production of Korngold's *Die tote Stadt*, and with Scottish Opera, leading Joe-Hill Gibbons' critically acclaimed co-production of Mark-Anthony Turnage's *Greek* at the Theatre Royal, Glasgow. As Music Director of the award-winning company Shadwell Opera, he collaborates with the UK's finest young singers and instrumentalists, bringing stagings of seminal twentieth-century and contemporary works to new audiences. His performances with Shadwell Opera have received consistent acclaim in the national and international press – Opera Magazine praising his "exemplary clarity and real dramatic zest". The Independent his ability to "find the distinct sonic world of each score...drawing brutally precise and expressive playing". On the concert stage he has given performances with the RTÉ Concert Orchestra, the Dartington Festival Orchestra and the Shadwell Ensemble. He has also assisted on projects with the Orchestre Radio France, Berner Symphonieorchester and BBC Symphony Orchestra. Season 2018/19 includes his debut at Korea National Opera, conducting a new production of *Hänsel und Gretel*, he makes his debut for Deutsche Oper am Rhein conducting the same piece, he also appears for the first time with the BBC Concert Orchestra and RTÉ Symphony Orchestra. He returns to Polish National Opera to lead their revival of *Die tote Stadt*, as well as assisting projects with the Deutsche Staatsoper Berlin, Bayerische Staatsoper, Opera North and the Royal Opera House, Covent Garden. Future plans include assisting Thomas Adès at the Royal Opera House, Covent Garden, on a production of Barry's *Alice's Adventures Underground*, where he will also conduct performances, his mainstage debut. In 2017, Finnegan was elected an Associate of the Royal Academy of Music.

The Slovak State Philharmonic, Košice (SFK) was founded in 1968. In short time it ranked amongst foremost representatives of the Slovak performance art and recorded remarkable achievements on the concert stages of European countries but also in a number of substantial cities of Asia and U.S. The orchestra performs more than 60 concerts during a concert season. The Slovak State Philharmonic, Košice had concerts on the international music festivals and in the outstanding cultural centres. In 1994, SFK presented as a first Slovak symphonic orchestra in America. The orchestra worked with many foremost artists such as Valerij Gergiev, Alexander Rahbari, Jiří Bělohlávek, Thomas Sanderling, Tadeusz Strugała, Antoni Wit, Libor Pešek, Emin Khatshaturyan, Edita Gruberová, Luciano Pavarotti, Plácido Domingo, Dietrich Fischer-Dieskau, Igor Oistrakh, Gidon Kremer, Julia Fischer, Giora Feidman and others. In addition to the active concert activities, SFK presents its art through recordings for radio and television broadcasting as well as for record companies (above 160 CDs). The recordings for the publishing houses Naxos, Marco Polo and others often represent unique recordings of works seldom performed. Since 1991 SFK is the principal organiser of two international festivals: The Košice Music Spring Festival and The International Organ Festival of Ivan Sokol; and since 2003 the ARS NOVA – the Festival of Contemporary Art as well. The Chief Conductor of The Slovak State Philharmonic, Košice is Zbyněk Müller. Starting with a concert season 2014/2015 the philharmonic has Permanent Guest Conductor Leoš Svárovský.

06
MAY

CHOPIN'S MOODS

7 p. m. | **The East-slovak Gallery**
Kun Woo Paik, piano

Fryderyk Chopin

Impromptu No. 2 in F sharp Op. 36
Nocturnes: No. 5 Op. 15/2 * No. 7 Op. 27/1

Polonaise - Fantasy in A flat major Op. 61
Nocturnes: No. 4 Op. 15/1 * No. 13 Op. 48
Waltzes: No. 3 in F Op. 34/3 * No. 1 in G Op. 70/1
* E flat major Op. 18 "Grande valse Brillante"
Nocturnes: No. 16 Op. 55/2 * No. 10 Op. 32/2
Ballade No 1 in G minor Op. 23

Kun Woo Paik is considered one of the most important pianists of his generation. Born in Seoul, South Korea, Kun Woo Paik's first concert was at the age of ten performing Grieg's Piano Concerto with the Korean National Orchestra. At the age of fifteen, Kun Woo Paik moved to New York to study with Rosina Lhevinne at the Juilliard School and with Ilona Kabos in London. Paik is the winner of the Naumburg award and Gold Medallist at the Busoni International Piano Competitions. His international career took off following his first New York appearance, in which he performed complete piano works by Maurice Ravel at the Lincoln Center, and his orchestral debut at the Carnegie Hall. In 1974, Paik made his European debuts with three consecutive recitals at the Wigmore Hall, London, followed in 1975 by a recital in Berlin's Philharmonie. Since then he has closely collaborated with conductors such as Lorin Maazel, Mariss Jansons, Long Yu, Sir. Neville Marriner, Wolfgang Sawallisch, Jiří Bělohlávek, Dmitri Kitaenko, James Conlon, John Nelson, Eliahu Inbal and Antoni Wit, and performed with orchestras such as the New York Philharmonic, St. Petersburg Philharmonic, London Symphony, BBC Symphony, Orchestre de Paris, Berlin Symphony, Hungarian National, Oslo Philharmonic, Rotterdam and Warsaw Philharmonic. He is also a regular guest artist of festivals including Berliner Festwochen, Aix-en-Provence, La Roque d'Anthéron, Ravinia, Mostly Mozart, Colmar, Montreux, Dubrovnik, Aldeburgh and Moscow Easter Festival. He was the first Korean artist to be officially invited by the Chinese government in October 2000. Kun Woo Paik's numerous recordings include Scriabin, Liszt, complete works for solo piano by Mussorgsky, Rachmaninov's complete piano concerti and Rhapsody on a theme of Paganini (under Vladimir Fedoseyev for BMG). His complete Prokofiev piano concerti recording received both Diapason d'Or of the year and Nouvelle Académie du disque awards in France. As an exclusive Decca artist and to celebrate J. S. Bach's year in 2000, he recorded Busoni's transcriptions of Bach's organ works followed by an album of Fauré's Piano works, which won all the major prizes in France. He recently released the complete works for piano and orchestra by Chopin with Antoni Wit and the Warsaw Philharmonic. Kun Woo Paik has recorded all thirty-two Sonatas by Beethoven for Decca. "Paik's sense of drama, his wit, mastery of nuance, thoughtfully weighted chords and fleet-fingered virtuosity, all are remarkable." (Rob Cowan, The Independent) Kun Woo Paik lives in Paris and was the Artistic Director of the Emerald Coast Music Festival in Dinard, France and was made the "Chevalier de l'ordre des arts et des lettres" by the French Government in 2000.

10
MAY

SMO & DALIBOR KARVAY

7 p. m. | **The House of Arts, Košice**
The Slovak Youth Orchestra (*Slovenský mládežnícky orchester*)
Igor Karško, artistic leader, violin | **Dalibor Karvay**, violin

Henryk Mikołaj Górecki: Three pieces in old style for string orchestra
Johann Sebastian Bach: Concerto for violin and strings in A minor, BWV 1041
Allegro moderato – *Andante* – *Allegro assai*
Leó Weiner: Divertimento I - old hungarian dances, Op. 20
Tempo di csárdás – *Vivace* – *Allegro moderato* – *Tempo di Marcia* – *Presto*
Johann Sebastian Bach: Double violin concerto in D minor, BWV 1043
Vivace – *Largo ma non troppo* – *Allegro*
Eugen Suchoň: Serenade for String orchestra, Op. 5
March – *Lullaby* – *Scherzo* – *Nocturno* – *Finale*

Slovenský mládežnícky orchester (The Slovak Youth Orchestra) was founded in 2016 based on the initiative of the Music Centre Slovakia as a continuation of the former Hudobná mládež Slovenska (Music Youth of Slovakia). The goal of the orchestra is to help to prepare the young generation of musicians on their way to a professional career as well as to increase the level of Slovak youth interpretation art. In his report about the orchestra's summer school the editor of the Slovak magazine *Hudobný život* (Musical Life) R. Kolář described the orchestra as follows: "The uniqueness of

this project is that it has united the students of conservatories and music academies from several regions of Slovakia who most probably would not have otherwise had the opportunity to get to know each other and thus to work together." The orchestra unites young most promising orchestral musicians from Slovakia and through a stylistically versatile program it offers them the possibility to acquire valuable experience in the field of orchestral and chamber music, work with the conductor, and soloists. Currently the orchestra has more than 80 musicians at the age from 16 to 28 years who were selected as a result of auditions held at state conservatories in Banská Bystrica, Žilina, Košice and Bratislava. The performances at concerts are preceded by intensive trainings, at which the members of the Slovak Youth Orchestra work under the guidance of members of renowned music ensembles, internationally active conductors and alongside with acknowledged soloists. Since May 2017 the orchestra has been a member of the European Federation of National Youth Orchestras (EFNYO), thanks to which several young musicians got an opportunity to participate in important national as well as international venues: International Ensemble Modern Academy, Wiener Jeunesse Orchester, Festival Konvergenzie, concerts of the Slovak Philharmonic.

Dalibor Karvay showed remarkable talent for music since his childhood and started to play the violin at the age of three under the supervision of his father. Already as a pupil at the Primary music school in Vrútky he made several recordings for the Slovak Radio in Bratislava. After completing his extraordinary studies at the Conservatory in Žilina under Bohumil Urban he went on to study since 1999 at the Conservatory in Vienna under the world-famous Boris Kuschnir. He also took part in several master courses under the lead of acknowledged teachers such as Eduard Grač, Minčo Minčev, Herman Krebbers. His most important successes include the victory at the Young Musicians meeting in Córdoba (1996), the Eurovision price Grand Prix - Young Musician of the Year (2002), the 1st prize at the Tibor Varga Competition (2003), the award at the International Forum of Young Performers New Talent (2005), victory at the Moscow International David Oistrakh Competition (2008). He was also remarkable during the concert for Prince Charles of Wales in 2003 at the Windsor Castle together with Mstislav Rostropovich. He repeatedly accepted the invitation to Seiji Ozawa International Academy in Switzerland. In 2009 he was awarded the Prize of the Minister of Culture of the Slovak Republic for outstanding artistic results and successful international representation of the Slovak interpretation art. He received the "Young Creator Award" in the music category from the Foundation of Tatra banka in 2011. In 2016 Dalibor Karvay became a laureate of the Ľudovít Rajter Prize, which also included the recording of the profile CD in the production of the Music Centre Slovakia. As a soloist he has collaborated with renowned conductors such as Leif Segerstam, Ion Marin, Hiroyuki Iwaki, Jaap van Zweden, Marek Janowski, Alexander Rahbari, Roman Kofman, Benjamin Wallfisch, Ondrej Lenárd, Oliver Dohnányi, Leoš Svárovský, etc. He performed as a soloist with prominent orchestras such as Rundfunk-Sinfonie Orchester Berlin, English Chamber Orchestra, Camerata Salzburg, Orchestra Ensemble Kanazawa, The Czech Philharmonic Orchestra, Nationaltheater-Orchester Mannheim, Radio-Symphonie Orchester Wien, Wiener Kammerorchester, Het Gelders Orkest, Solistes Européens Luxembourg, the Slovak Philharmonic, the Slovak Radio Symphony Orchestra, the Slovak State Philharmonic, Košice, the Slovak Sinfonietta Žilina and many other. He also devotes himself intensively to chamber music collaborating with top artists such as Radek Baborák, Julian Rachlin, Wenzel Fuchs, Boris Kuschnir, Daniel Buranovsky, etc. Since 2014 he has been a teacher at Musik und Kunst Privatuniversität der Stadt Wien, where he has been a university Professor since 2017. Dalibor Karvay plays on the violin made by the Vienna violin-maker Julia Maria Pasch.

Igor Karško – a native of Prešov is a graduate of the Academy of Performing Arts in Prague and of the International Yehudi Menuhin Music Academy in the Swiss Gstaad. He has been a member of the Camerata Lysy and of the Gustav Mahler Jugendsinfonieorchester under Claudio Abbado, appeared as a concert master of the Slovak State Philharmonic, Košice. Since 1991 he has been a member of the Serenade String Trio that won among others first prizes at international competitions of chamber music in Caltanissetta (1991) and in Trapani. Between 1993 and 2012 Igor Karško was the first concert master of the Lucerne Symphony. As a concert master of the Baroque orchestra La Scintilla he went on a tour in the USA in 2005 with Cecilia Bartoli, with whom he recorded the CD Maria Malibran. He has been a guest concert master at Zürcher Kammerorchester, he was a founder of the ensembles such as La Banda Antix and La Gioconda with which he created several successful opera productions. He has been a member of Les Musiciens du Louvre of Marc Minkowski,

with whom he has recorded symphonies by Haydn and Schubert for label naïve. Igor Karško has been a regular guest of the Festival Konvergenzie; since 2010 he has led the ensemble Camerata Zürich together with Thomas Demenga; he is a professor at Musikhochschule in Lucerne and devotes himself intensively to play on the Baroque violin and to historical interpretation tradition. He plays on the instrument Il Viotti made by Lorenzo Storioni (Cremona 1768) and on the Baroque violin made by Nicolo Gagliano.

JANOSKA SYMPHONY

7 p. m. | The House of Arts, Košice

ŠFK | Julian Rachlin, conductor | JANOSKA ENSEMBLE

Ondrej Janoska, violin | Roman Janoska, violin, guitar | Julius Darvas, double-bass
František Janoska, piano

Pyotr Ilyich Tchaikovsky: Romeo and Juliet, Overture-fantasy

Johann Strauss Jr: The Fledermaus – Overture à la Janoska

František Jazez: Janoska Symphony, Op. 1 "Variations along the Danube"

Pablo de Sarasate: Serbian Traditional Tarantella vs. Niška Banja

František Janoska: Rumba for Amadeus (Hommage à W. A. Mozart)

Nicoló Paganini: Caprice No. 24 (Paganinoska)

Janoska Ensemble – New directions in music are currently trending under imaginative names, fusion and crossover categories are constantly expanding. But the classically-trained Janoska Ensemble crosses all boundaries with its polyglot musical language. Its debut CD, which climbed to gold within a few months, bears the apt title "Janoska Style" (Deutsche Grammophon 2016). Summing up the special quality of the Janoska arrangements in a few words is no easy task: they are parallel incursions into classical territory and into far distant realms of musical repertoire, in which the musicians exercise their spontaneous creativity to fashion first-class, innovative, thrilling music that lives and breathes. These incomparably audience-friendly transformations are the work of three brothers from Bratislava – Ondrej and Roman Janoska playing violins and František Janoska at the piano – together with their Konstanz-born brother-in-law Julius Darvas on double-bass. One thing the two families have in common is their active tradition of musicianship. In their own individual styles, the four musicians join in expressing their love of improvisation with enthusiastic abandon and consummate virtuosity, and are rewarded for their achievement at live performances on four continents to date with rapturous applause from a discerning audience. Their Janoska Style, their never merely superficial virtuosity and their ability to engage with one another and their audience in quick-fire musical dialogue have brought the artists invitations from big-name stage personalities such as Anna Netrebko, Al Jarreau, Bobby McFerrin, Juan Diego Florez, Brian McKnight, Julian Rachlin, Randy Newman, Bireli Lagrene and Laó Schiffrin. The Janoska Ensemble transmits an inexhaustible passion for making music, despite their full calendar of engagements and tours, and the four musicians are constantly working on new programmes and projects. Their unique "Janoska Style" forms the basis for all that is yet to come, representing the seal of approval for one of the most thrilling and universal music ensembles of the present day. This concentrated versatility of the Janoska Ensemble now allows it to break new ground in the choice of its musical material on the album REVOLUTION, which was released internationally at Deutsche Grammophon on March 15th 2019. In homage to the four ingenious Liverpoolers, the Janoska Ensemble has arranged four top Beatles hits in Janoska style for their album.

Violinist, violist and conductor **Julian Rachlin** is one of the most exciting and respected musicians of our time. In the first thirty years of his career, he has performed as soloist with the world's leading conductors and orchestras. He is Principal Guest Conductor of the Royal Northern Sinfonia, Turku Philharmonic Orchestra and Kristiansand Symphony Orchestra. Highlights of Julian Rachlin's 2018/19 season include performances with the St. Petersburg Philharmonic and Mariss Jansons, Mariinsky Orchestra and Valery Gergiev, Montreal Symphony Orchestra and Christoph Eschenbach, Boston Symphony Orchestra and Juanjo Mena, Pittsburgh Symphony Orchestra and Manfred Honeck, Bavarian Symphony Orchestra and Mariss Jansons, as well as the KBS Symphony Orchestra and Myung-Whun Chung. Alongside soloist Sarah McLavay and the Royal Northern Sinfonia, he performed

the UK premiere of Penderecki's Double Concerto for Violin and Viola, which is dedicated to him. Additionally, Julian Rachlin conducts the Vienna Symphony Orchestra, Berlin Konzerthaus Orchestra, Chicago Symphony, Naples Philharmonic, Russian National Orchestra, Moscow Philharmonic, St. Petersburg Symphony, Essen Philharmonic, Strasbourg Philharmonic, The Slovenian Philharmonic Ljubljana and Trondheim Symphony Orchestra, to name a few. Julian Rachlin's recent highlights include a residency at the Prague Spring Festival and his own cycle at the Vienna Musikverein. He also performed with the St. Petersburg Philharmonic Orchestra and Yuri Temirkanov, Filarmonica della Scala and Riccardo Chailly, Munich Philharmonic and Zubin Mehta, The Philharmonia Orchestra, London and Jakub Hruša, Orchestra del Maggio Musicale and Vladimir Ashkenazy, as well as the Vienna Symphony Orchestra and Lahav Shani. As conductor, he toured Europe with the English Chamber Orchestra, and led the Royal Northern Sinfonia across South America and Japan. Additionally, he conducted the State Academic Symphony Orchestra of Russia, Hungarian National Philharmonic, Royal Liverpool Philharmonic Orchestra, Orchestra della Svizzera Italiana, National Taiwan Symphony Orchestra, PKF - Prague Philharmonia, and made his USA conducting debut at the Grand Teton Music Festival. In recital and chamber music, Mr. Rachlin performs regularly with Itamar Golan, Denis Kozhukhin, Denis Matsuev, Mischa Maisky, Sarah McLavry, Vilde Frang and Janine Jansen. Born in Lithuania, Julian Rachlin immigrated to Vienna in 1978. He studied violin with Boris Kuschner and Pinchas Zukerman at the Vienna Conservatory. After winning the "Young Musician of the Year" Award at the Eurovision Competition in 1988, he became the youngest soloist ever to play with the Vienna Philharmonic, debuting under Riccardo Muti. At the recommendation of Mariss Jansons, he studied conducting with Sophie Rachlin. Since September 1999, he is on the violin faculty at the Music and Arts University of Vienna. His recordings for Sony Classical, Warner Classics and Deutsche Grammophon have been met with great acclaim. Julian Rachlin, a UNICEF Goodwill Ambassador, is committed to educational outreach and charity work.

14
MAY

THE ZEMLINSKY QUARTET

7 p. m. | The East Slovak Museum, Košice

ZEMLINSKY QUARTET

František Souček, 1st violin | Petr Strížek, 2nd violin

Petr Holman, viola | Vladimír Fortin, violoncello

Ludwig van Beethoven: String Q in Es dur, Op. 74 "ARP"

Poco adagio-Allegro – Adagio ma non troppo – Presto – Allegretto con Variazioni

Joseph Haydn: String Q No. 4 in D major, Op. 76/5 "Largo"

Allegretto – Largo. Cantabile e mesto – Menuetto. Allegro – Finale. Presto

Alexander von Zemlinsky: String Q No. 1 in A major, Op. 4

Allegro con fuoco – Allegretto – Breit und kräftig – Vivace e con fuoco

Since its foundation in 1994 the **Zemlinsky Quartet** has continued in the rich Czech string quartet tradition. In 2010 the ensemble won the first prize at the Bordeaux International String Quartet Competition in France and is a laureate of international string quartet competitions in Banff in Canada (2007), in Prague (Prague Spring International Music Competition 2005) and in London (2006), where they also received the Audience Prize. The ensemble also won further competitions in the Czech Republic and Slovakia (1999 – Beethoven's Hradec, 2003 – New Talent Bratislava, 2004 – Music Critics Award Žilina and the Bohuslav Martinů Foundation International Competition in Prague). In 2005 the quartet was awarded the Prize of the Czech Chamber Music Society and in 2009 the Alexander Zemlinsky Advancement Award in Vienna. The Zemlinsky Quartet regularly performs at concerts at home as well as abroad (Germany, Austria, France, Italy, Switzerland, Belgium, Spain, the Great Britain, Ireland, Bulgaria, Slovakia, Canada, the USA, Brasil, South Korea). The quartet has performed for example in the Wigmore Hall in London, Cité de la Musique in Paris, Library of Congress in Washington, Seoul Arts Center in the South Korea, and repeatedly in the Prague Spring Festival. The repertoire of the ensemble includes more than 200 works of foremost Czech and world-known composers as well as new compositions by contemporary authors. The ensemble has made numerous recordings for the Czech Radio including F. X. Richter's complete works for quartet. The first profile compact disc of the ensemble (2003) lists works by the Czech masters A. Dvořák, L. Janáček, J. Suk and F. X. Richter. The second CD with

works by Jozef Suk was an important impulse for the concert of the quartet at the International Music Festival Prague Spring 2005. Since 2007 the Zemlinsky Quartet has recorded exclusively for the French company Praga Digitals and has recorded seventeen albums since then. The very first common project, a set of four CDs with the early works for quartet by A. Dvořák received the prestigious French Award Diapason d'Or. In 2008 F. Schubert's complete works of early quartets were released. The ensemble also recorded the complete works for chamber music by A. Zemlinsky (2006, 2010, 2011). Between 2012 and 2014 the Zemlinsky Quartet introduced four CDs with string quartets by A. Dvořák, and by this they became the fourth ensemble in history that recorded the complete works for quartets by A. Dvořák. The string quartet bears the name of the Austrian composer, conductor and teacher Alexander Zemlinsky (1871 – 1942), whose remarkable contribution to Czech, German, and Jewish culture was underestimated for decades. Zemlinsky's four string quartets definitely constitute the basic repertoire of the ensemble. Since 2005 the quartet has closely cooperated with A. Zemlinsky Foundation in Vienna.

16
MAY

MAY NIGHT

7 p. m. | The House of Arts, Košice

ŠfK | Robert Jindra, conductor | Luis Chapa, tenor

Robert Schumann: Symphony No. 1 B major "Spring"

Andante un poco maestoso – Allegro molto vivace – Larghetto – Scherzo. Molto vivace – Allegro animato e grazioso

Ruggiero Leoncavallo: La nuit de mai (May Night), cantata

Sostenuto assai – Lagramente – Vivo – Assai agitato – Sostenuto – Largo tranquillo – Allegro con fuoco – Assai sostenuto – Andante sostenuto assai – Andante agitato assai – Lagramente quasi recitativo – Andante mosso e solenne

Robert Jindra graduated from the Prague Conservatory majoring in classical singing and conducting. Between 2000 and 2008 he taught at the Prague Conservatory and with the orchestra of the Conservatory he prepared and performed numerous opera performances. In 2001 his cooperation with the National Theatre in Prague began and it lasts until today. At first, he worked in the position of a conductor assistant and since the season of 2005/2006 already as a conductor. He participated in preparation of operas such as Nagano (M. Smolka), Vanda (A. Dvořák), Montezuma (L. Ferrero), Aida (G. Verdi), Don Pasquale (G. Donizetti), Don Giovanni (W. A. Mozart), The Secret (B. Smetana), the Girl of the West (G. Puccini), Falstaff (G. Verdi), Eugen Onegin (P. I. Tchaikovsky), Parsifal (R. Wagner). He also cooperated in the production of the complete tetralogy of R. Wagner's Ring of the Nibelung: with the orchestra of the National Theatre and with foremost soloists he has recorded the CD "Opera nás bavi" ("We Love Opera"). In 2006 he started his cooperation with Deutsche Oper am Rhein (Düsseldorf/Duisburg), where he participated in the production of opera performances as an assistant of the chief conductor J. Fiore and in the following seasons he was invited to a more extensive cooperation (Rusalka, Katya Kabanova, The Makropulos Case, The Cunning Little Vixen and From the House of the Dead.). In 2010 he made his debut in the Norwegian National Opera and Ballet in Oslo, between 2010 and 2015 he held the position of the music director of the National Moravian-Silesian Theatre in Ostrava and at the same time he was also the music director of the Opera of the National Theatre in Prague in the season of 2013/2014. Since the season of 2011/2012 he started to cooperate with the State Theatre Košice and with the Slovak National Theatre. In addition to operas he has cooperated with the orchestra Praga Sinfonietta, the chamber orchestra Virtuosi Pragenses, the Prague Philharmonia, the Czech National Symphonic Orchestra, the Pilsen Philharmonic Orchestra, Prague Symphonic Orchestra FOK, the Czech Radio Symphonic Orchestra as well as with the Slovak State Philharmonic, Košice.

Mexican tenor **Luis Chapa** made his Metropolitan Opera debut as Pinkerton in Anthony Minghella's production of Madame Butterfly in the 2017-18 season. Praised for his "mellifluous, stupendously-powerful" voice, Chapa studied at the Royal Northern College of Music, U.K. Highlights of Chapa's 2018/19 season include title role Stiffelio at the Palacio de Bellas Artes in Mexico City, title role Andrea Chenier and Radames Aida in Croatia, Canio I Pagliacci at Deutsche Oper am Rhein, Don José Carmen in Prague, and Radames Aida at the Teatro Wielki Poland. Further ahead Luis Chapa will make his debut with Portland Opera and Israeli Opera. In addition

to singing Pinkerton, in the 2017-18 season Chapa sang the title role Andrea Chenier in Prague, title role Otello for the Croatian National Opera, Radames Aida for Teatro Wielki Poznan. Other recent successes include title role Otello in Calixto Bieto's production at Theater Basel, his US debut as Don José Carmen and return as Calaf Turandot for Seattle Opera, Des Grieux Manon Lescaut in Catania, Don José Carmen in Hong Kong, and Radames Aida at the Teatro Wielki Poznan. Chapa has performed Tannhäuser for the Tiroler Festspiele Ertl in Austria, Karlsruhe and Manaus; Erik Der fliegende Holländer in Austria; title role Otello at Theater Freiburg, in which he was lauded as "a heroic tenor of the first-rate" (Badische Zeitung); and Otello in Bonn. In Freiburg Chapa also made his debut as Hermann Pique Dame. Chapa appeared as Pinkerton Madama Butterfly in Essen; Calaf Turandot with the Polish National Opera in Warsaw; Pollione Norma in Christopher Alden's new production for Opera North; Turiddu Cavalleria rusticana and Canio Pagliacci, title role Don Carlo, Manrico Il trovatore, and Radames Aida all for Welsh National Opera; Samson Samson et Dalila in Darmstadt; Il trovatore in Hong Kong, Pagliacci and Aida in Poland, a new production of Il trovatore in Wiesbaden and Cavaradossi Tosca in Bern, Switzerland. For Croatian National Opera Chapa has performed Luigi Il tabarro, Alvaro La forza del destino, Don José Carmen in a new production by Philipp Himmelman, Maurizio Adriana Lecouivre, and Andrey Mazeppa. Chapa has worked with many notable conductors and directors, including Alexander Joel, von Dohnányi, John Copley, Christopher Alden, Calixto Bieito, Mariusz Trelinski, and David McVicar. Chapa's concert engagements have included Verdi Requiem with Stuttgart Philharmonic Orchestra; a Verdi gala with the Liverpool Philharmonic Orchestra; Puccini concert with the BBC Concert Orchestra; Verdi gala with the Philharmonic Orchestra of Pamplona, Mahler's Symphony no. 8 with the Orquesta Sinfonica de Nuevo Leon; and a gala with the Orquesta sinfonica Nacional de Bogota.

19
MAY

SUNDAY ROMANCE

7 p. m. | The House of Arts, Košice

The Hungarian Symphony Orchestra Miskolc (*Miskolci Szimfonikus Zenekar*)

Mátyás Antal, conductor | **József Balogh**, piano

Sergei Vasilyevich Rachmaninoff: Concerto for piano No. 2 in D minor, Op. 30

Allegro ma non tanto – Intermezzo: Adagio – Finale: Alla breve

Pyotr Ilyich Tchaikovsky: Symphony No. 5 E minor, Op. 64

Andante-Scherzo. Allegro anima – Andante cantabile, con alcuna licenza – Non Allegro – Valse. Allegro moderato – Finale. Andante maestoso – Allegro maestoso – Allegro vivace

The Hungarian Symphony Orchestra Miskolc was established on the 1st of November 1963 and has been one of the most magnificent cultural institutions within the region, at the same time one of the most prominent performers on the national musical stage ever since. Its founding conductor was Péter Mura who managed the orchestra as a director and conductor until his retirement in 1984. From 1984, the artistic director and first conductor of the orchestra had been László Kovács. Since 2018 the artistic director of the orchestra is the Ferenc Liszt, Bartók-Pásztory and Prima prize owner, Mátyás Antal, who has been the artistic director of the Hungarian National Choir for decades. Its international contacts evolve dynamically and its recognition has spread over the national borders. This happened partly due to the CD recordings of the last decades, since one of them - Leó Weiner's symphonic poem Toldi - was awarded with Diapason d'Or in 2009. A considerable part of the CD recordings contains rarely played masterpieces, including compositions of Ernő Dohnányi, Leó Weiner and Jenő Hubay for instance, some of them are world premiere recordings. The most prominent and internationally recognized Hungarian and foreign conductors and soloists are featured as guests at the concerts held in Miskolc, including Oliver von Dohnányi, Yuri Simonov, Ken-Ichiro Kobayashi, Marco Balderi, Rico Saccani, Mika Eichenholz, Karolos Trikolidis, Piotr Anderszewski, Shlomo Mintz, Lylia Zilberstein, Patricia Kopatchinskaja and Sergei Nakariakov, Rossen Milanov among others. The orchestra has often guest performances throughout the country, including the auditoriums of Budapest, as well as on the stage of most prestigious European concert halls; for example in the fall of 2016 they played Tchaikovsky's Swan Lake for six times with the Ballet Company of Teatro alla Scala in Milan, in the Paris Convention Centre. In March of 2017 they have spent a week in Nottingham, where they were involved in the Nutcracker beside the St.

Petersburg Classical Ballet. In the fall of 2017 they have performed a Disney concert in Athens, in February 2018 they have played a Mozart programme at the Champs-Élysées Theater in Paris, and in August they have played at a prestigious festival, at the Les Nuits de la Citadelle in South France, Sisteron. Recently the concert series Ravenna Musica started with the orchestra's concert in Italy.

Mátyás Antal graduated at the Franz Liszt Academy of Music as a choirmaster and flute player and studied conducting at the Royal Music Academy of Brussels. For two decades after graduation he was a flutist in the Hungarian National Philharmonic Orchestra (former Hungarian State Symphony Orchestra) and at the same time his career as a conductor started. Over the years he worked with several renowned symphony orchestras in Hungary, and held the position of associate conductor of the Hungarian State Symphony Orchestra as well as the Hungarian Radio Orchestra. Between 1984 and 2002 he was leading the Budapest Chorus, and from 1990 onwards he had been the chorusmaster of the National Chorus of the Hungarian National Philharmonic Orchestra, until 2016, and started as a leading conductor of the Miskolc Symphony Orchestra in July 2018. Besides his engagements as a conductor, from the 1990s he is a professor at the Ferenc Liszt Academy of Music in Budapest. As a conductor he has performed in several European countries, as well as Japan and China, and has made numerous LP and CD recordings produced by such labels as Hungaroton, Naxos, Portugalsom, CBS, Atemmusik Records and North/South Recordings. In appreciation of his artistic achievements he was awarded the Liszt and the Bartók-Pásztory Prizes. Additionally, in 2005 the Hungarian government honoured Mátyás Antal by awarding him the Magyar Köztársasági Erdemrend Lovagkeresztje (The Knight's Cross of Merit of the Republic of Hungary). Last year he got one of the most important cultural prizes, the Prima-prize.

József Balog is one of the most talented pianists of his generation. This exceptionally gifted performer was surrounded by the astonishing heritage of the internationally well-known Hungarian piano tradition established by Franz Liszt, Ernst von Dohnányi and Béla Bartók. He is praised and compared to Horowitz and Earl Wild by critics and acknowledged by the audience for his brilliant technic and very deep, sensitive musicianship. Along with the standard piano repertoire, he plays jazz-influenced classical compositions, contemporary music, and works written by rarely played composers as well. He has also earned fame for premiering a large number of contemporary pieces and he regularly holds master courses at various prominent musical institutions. For the last 20 years, he has given more than 1000 concerts as a soloist and chamber musician in more than 25 countries across Europe, America and Asia. He performed in well-known concert halls such as the Koch Theater (Lincoln Center) in New York, Concertgebouw in Amsterdam, the Chan Centre in Vancouver, the Philharmonic Hall in Saint Petersburg, the Arthur Rubinstein Philharmonic Hall in Lodz, the Lisinski Hall in Zagreb, the Musikhuset in Aarhus, the Vredenburg Music Center in Utrecht, the Kensington Palace in London, Konzerthaus in Wien, Béla Bartók National Concert Hall in Budapest, the Macedonian National Philharmonic Hall in Skopje, the Brussels's Théâtre Royal de la Monnaie, the Equinoxe in Chateauroux, the Karsiyaka Opera House in Izmir, the CRR-Concert Hall in Istanbul, the TRT Radio Hall in Ankara, the Philharmonic Hall in Kiev and Opera House in Nizza. He also achieved great success at the following festivals: Shanghai China International Arts Festival, Bellagio and Lago Maggiore Festival, Chopin Festival in Mallorca, Tansman Festival, Lisztomanias in Chateauroux, Schubertiade in Roskilde, Beethoven Festival in Zutphen, Spring Festival in Russia, Liszt Festival in Sopron and Ankara, Budapest Spring Festival and, on more than one occasion the Festival Academy, Kaposfest and the Beethoven Nights staged in Martonvásár. During his career he has appeared with a many outstanding orchestras and ensembles including the Hungarian National Philharmonic Orchestra, Concerto Budapest, the Aarhus Symphony Orchestra, the Jerusalem Chamber Orchestra, the Ankara Presidential Symphony Orchestra, the Ukrainian National Philharmonic and Radio Orchestra, the UANL Symphony Orchestra, the Hungarian Radio Symphony Orchestra, the Hungarian State Opera House Orchestra, the Croatian National Radio Orchestra, Franz Liszt Chamber Orchestra, Pécs Symphony Orchestra, and Opéra de Nice Orchestra. Furthermore, he has already been on stage with great conductors such as Z. Kocsis, J. Medina, D. N. Pfeffer, G. R. György, Y. Scharovsky, V. Protasov, F. Carrasco, V. Sheyko, G. Korsten, B. Kocsár, T. Vető, A. Keller, T. Bogányi, Z. Hamar, G. Kesselyák and G. Vajda. József has released altogether ten CD-s with Hungaroton, Brilliant Classics and Convention Classic. Balog's discography includes works by Chopin, Liszt (on Erard piano as well), Bartók, Kodály, Lajtha, Gershwin and P. Wolf. His first album - entitled Hungaricum - won the "Liszt Grand Prix du Disque" prize

in 2005, and his "Liszt: Transcendental Etudes" was chosen to be "the recording of the month" in June 2015, on one of the most prestigious classical music website: allmusic.com. The 10 times international prizewinner pianist has received the "Liszt-Prize" from the Hungarian Government in 2018.

With kind support: Consulate General of Hungary in Košice

21
MAY

KLÁRA BÁBEL & JURAJ KUKURA

7 p. m. | The House of Arts, Košice

Klára Babel, harp | Juraj Kukura, reads from literary piece

Sándor Márai: Selection from the work

Georg Friedrich Händel: Theme and Variations in G major

Fryderyk Chopin: Nocturno Op. 72, No. 1

Béla Bartók: Evening in Transylvania

Zoltán Kodály: Intermezzo from Háry János

Michail Ivanovič Glinka: Nocturno Es dur

Félix Godefroid: Carnaval de Venise, Op. 184

Klára Babel began her musical studies by learning piano, and at the age of twelve she was admitted to the preparatory school of the Franz Liszt Academy of Music, Budapest. While studying the piano, she was awarded the Sári Biró Memorial Prize, and won first prize at the Agropoli International Piano Competition, and second prize in Bologna. Later she received her MPA. She started studying the harp at the age of ten, and was awarded her university degree with honours. In 2007, she was admitted to the Koninklijk Conservatorium in Brussels, and in 2008, she received a special prize at the IV Vera Dulova Harp Competition in Moscow. In 2010 she received the Artisjus award, and in 2010, 2011 and 2013 she was granted the Annie Fischer Fellowship in Performing Arts. In 2009 she was invited to perform with the MÁV Symphony Orchestra, and in 2010 with the Hungarian Radio Symphony Orchestra. Currently she is completing her doctoral studies, which she began in 2007, at the Franz Liszt Academy of Music. She has attended masterclasses in Paris, Moscow, and Nice. She has given several solo and chamber concerts in Hungary, played Mozart's flute and harp concerto with the Duna Symphony Orchestra and the Budafok Dohnányi Orchestra, Boieldieu's harp concerto with the Ede Reményi Chamber Orchestra, and Debussy's Two dances with the Weiner-Szász Chamber Orchestra, at the Hungarian Academy of Sciences. In 2004 she gave a concert at Christie's in London, and in 2011 a solo recital at the National University of Music in Bucharest. In 2013 the Slovakian Quasars Ensemble invited her to play in a series of concerts in Bratislava and Košice. She has made a number of recordings commissioned by the Hungarian Radio, including chamber works by Jolivet and Francaix. In 2015 she received the 1st prize at the VII. International Marciel Tournier harp competition in chamber music category with Zsolt László Kovács, finalist at the Concorso Internazionale di Musica Marco Fiorindo international chamber music competition with the same duo, in 2016 they won Golden Award at the Sviat International Music Competition. In 2017 she received the Festival award from Bach Mindenkinek Festival. Since 2011 she has been the artistic director of the Sounds of Babel concerts, which acquaint audiences not only with the classical repertoire for harp, but with forays into the territory of jazz and with the participation of distinguished guest performers present a really wide variety of styles.

Preklad CV Juraj Kukura dodáme.

23
MAY

ITALIAN JEWELL

7 p. m. | The House of Arts, Košice

Sfk | Zbyněk Müller, conductor | Petra Álvarez Šimková, soprano (Maddalena)

Rafael Álvarez, tenor (Andrea Chénier) | Jakub Kettner, baritone (Gerard)

Wolfgang Amadeus Mozart: Symphony No. 41 C major, K 551 "Jupiter"

Allegro vivace – Andante cantabile – Menuetto. Allegretto-Trio – Molto allegro
Umberto Giordano: Andrea Chénier – scenes from opera

Zbyněk Müller belongs to the most significant Czech artists of the middle generation. He has been involved in music since his childhood in several disciplines. He studied oboe (F. X. Thuri, J. Mihule) and conducting (M. Klemens, J. Bělohávek) at the Prague Conservatory and AMU. He is a laureate of many competitions (Prague Spring, Concertino Praga and others), and at the beginning of his career he devoted himself to music practice as an oboist in leading Czech ensembles (National Theatre in Prague, PKF-Prague Philharmonia). During his rich career as a conductor, he has collaborated with major Czech (Czech Philharmonic, Prague Symphony Orchestra FOK, PKF-Prague Philharmonia and others) and foreign (Japan, Italy and others) symphonic ensembles. Since the 2008/09 season, he has been Chief Conductor of The Slovak State Philharmonic, Košice. His repertoire is very extensive, and he is dedicated to symphonic (Dvořák, Suk, Janáček, Tchaikovsky, Mahler, Stravinsky, Debussy and others) as well as vocal instrumental music (Mozart, Rossini, Verdi, Dvořák and others). With SFK he regularly performs in Asia (China) and Europe (Germany, Hungary, Poland and others) and cooperates with leading Czech and international artists. Since 2000, he has gradually become a conductor of Don Giovanni, The Magic Flute, The Marriage of Figaro, Rusalka, Jakobin, Fate, Cunning Little Vixen, Carmen, Aida, La traviata, Greek Passion, Samson and Dalila, Jolanta, and many others. He also appeared in The National Moravian-Silesian Theatre in Ostrava, The Slovak State Philharmonic, Košice, Deutsche Oper am Rhein Düsseldorf-Duisburg and Teatro Real Madrid. He regularly performs at major Czech (Smetana's Litomyšl, Janáček Festival Brno and others), European (Wiesbaden, Düsseldorf, Ravenna and others) and world (Japan, South Korea and other) opera festivals. He has recorded Smetana's operas The Secret and The Kiss for Czech Television, and his presentation of the Czech premiere of Britten's opera Gloriana (2012) and Orff's The Clever One and The Moon (2016) came to great credit and success.

Petra Álvarez Šimková studied at the Prague Conservatory (Department of Pop Music with Lida Nopová) and at the same time opera singing in Mantua, Italy. She finished her studies with honours at the university Universität für Musik und darstellende Kunst in Vienna majoring in opera singing and at the same time singing and oratorio under Claudia Visca and Kammer Sängerin (chamber singer) Edith Mathis. During her studies Petra Álvarez Šimková became a winner of international singing competitions, among others Ismael Voltolini Competition and Riccardo Zandonai Competition in Italy, Ada Sari Competition in Poland, Ferruccio Tagliavini in Austria and Antonín Dvořák Competition in Karlovy Vary. Her first professional appearance at home was in the role of Susanna (Marriage of Figaro by W. A. Mozart), with which she made her debut in the J. K. Tyl Theatre in Pilsen. Shortly afterwards she made her debut also in the F. X. Šalda Theatre in Liberec in the role of Gilda (Rigoletto, G. Verdi) and Nedda (Pagliacci, R. Leoncavallo). Soon after this she made her debut in the National Theatre in Prague in the role of Gretel (Hansel and Gretel, E. Humperdinck). In 2010 she was among those in the most favoured group for the nomination for the Thalia Prize for her role of Gretel. Her first successful appearances abroad include the debut in the theatre Theater an der Wien, where she performed in the role of Chambermaid (Goya, G. C. Menotti) alongside with Plácido Domingo and then several minor roles during her studies. In the role of Fox (Cunning Little Vixen by L. Janáček) she performed at the Aix-en-Provence Festival in France. Further notable roles of Petra Álvarez include: Julietta (Key of Dreams, B. Martinů), Liù (Turandot, G. Puccini), Antonia (Tales of Hoffmann, J. Offenbach), Gioconda (La Gioconda, A. Ponchielli), Marguerite (Faust, Ch. Gounod), Michaela (Carmen, G. Bizet) and Tosca (Tosca, G. Puccini). She is a guest performer at the Theatre in Pilsen during this season (at the request of the composer himself) in the role of Anna Rybová in the opera Jakub Jan Ryba (M. Kubička) that had a world premiere there. In the season of 2017/2018 she appeared there in the role of Beatrice (the Bride of Messina, Z. Fibich). In this season she appears in the role of Elettra in the premiere of the opera Idomeneo by W. A. Mozart. Beside her roles of Mimi (La Bohème, G. Puccini) and Leonora (Il Trovatore, G. Verdi) in the National Theatre in Prague she performed as a guest in the following roles: Donna Anna (Don Giovanni, W. A. Mozart), Margaret (Mefistofele, A. Boito), Violetta (Traviata, G. Verdi), Maddalena (Andrea Chénier, U. Giordano) and Mařenka (the Bartered Bride, B. Smetana). In the season of 2018/19 Petra Álvarez appears in the following roles in the National Theatre: Krasava (Libuše, B. Smetana), Madame Butterfly (Madame Butterfly, G. Puccini), Anita (Jonny spielt auf, E. Krěnek). Petra Álvarez Šimková also appears as a guest in Brno and Ostrava theatre.

The Mexican tenor **Rafael Álvarez** gained his musical education at universities in Vienna and Mexico. Since 2006 he performs at operas in his currently selected home-land – the Czech Republic, among others in the National Theatre in Prague and Prague State Opera, in opera houses in Pilsen, Ústí nad Labem, Liberec, Olomouc, Ostrava and Brno where he regularly appears as a guest. He performed e.g. in operas such as: Edgar (G. Puccini), Tales of Hoffmann (J. Offenbach), Andrea Chénier (U. Giordano), Ernani (G. Verdi) and Sicilian Vespers (G. Verdi). Further roles of the repertoire of Rafael Álvarez include Dalibor (Dalibor), the Prince (Rusalka), Max (Freischütz – Marksman), Turiddu (Cavalleria Rusticana), Canio (Pagliacci), Enzo Grimaldo (La Gioconda), Don José (Carmen), Edgardo (Lucia di Lammermoor), Calaf (Turandot), Mario Cavaradossi (Tosca), Pinkerton (Madama Butterfly), Radamés (Aida), Ismaele (Nabucco), Gabriele Adorno (Simone Boccanegra, 3 stagings, the last one in November 2018 in Sofia in Bulgaria), Duke of Mantua (Rigoletto), Don Alvaro (The Power of Fate), Jacopo Foscari (The Two Foscari) and Arrigo (The Sicilian Vespers). The substitution of the tenor Gregory Kunde in Palau de les Arts in Valencia in 2016 by R.Álvarez was an unforgettable experience. While he was still a student, he appeared in the role of Otello. As a guest artist he performed among others in the South Korean Soul (Arts Centre), Teatro Trujillo in Peru and in the Slovak National Theatre. His first roles in the lighter lyrical repertoire included: Nemorino (The Elixir of Love), Ferrando (Cosi fan Tutte), Almaviva (Barber of Seville), later as Alfredo (La traviata), Edgardo (Lucia di Lammermoor), Michel (Juliette) and Faust (Faust).

Jakub Kettner studied singing at the Pardubice Conservatory, between 1993 and 1999 at the Academy of Performing Arts in Prague under the supervision of René Tuček and later under Viera Schausch in Ostrava. In 1997 he received a scholarship for his study at the University of Music and Performing Arts in Austrian Graz. His lecturer was Gottfried Hornik, a soloist of the Vienna State Opera. Since 1996 he was a regular guest at the F.X. Šalda Theatre in Liberec and between 1999 and 2001 he had a permanent engagement there. Then he left for the Moravian Theatre Olomouc where he was performing until May 2012. In 2003 he performed as a guest in the National Theatre in Prague in Philip Glass's opera La Belle et la Bête, currently he is a guest at the National Theatre in the Jacobin by Dvořák and in the Cunning Little Vixen by Janáček. In 2008 he sang Figaro in the Barber of Seville in the J. K. Tyl Theatre in Pilsen and Enrico in Lucia di Lammermoor in the Silesian Theatre in Opava. Since 2006 he has been a guest performer in the Prague State Opera as Sharpless in the opera Madama Butterfly by Puccini, Amonasro in Aida by Verdi, Sancho Panza in Don Quichote by Massenet, Scarpia in Tosca by Puccini, Escamillo in Carmen by Bizet, Giorgio Germont in La traviata by Verdi, in the main role of the opera Nabucco by Verdi, Enrico in Lucia di Lammermoor by Donizetti. In the National Moravian-Silesian Theatre in Ostrava, where he has been since June 2012 a soloist of the opera, he played Escamillo in Carmen by Bizet, Přemysl in Sárka by Janáček, Théseus in Ariadne by Martinů, Albert in Werther by Massenet, the diplomat De Sirieux in Fedora by Giordano, Vincenzo Gellner in La Wally by Catalani and the main role in the Nabucco by Verdi. He performs Vilhelm Cecil in Maria Stuart by Donizetti and he is excellent in the role of Carlo Gérard in the opera Andrea Chénier by Umberto Giordano. In 2009 he was among those favoured for the nomination for the Thália Prize for the role of Sancho Panza in Don Quichotte staged by the Prague State Theatre. Subsequently he was awarded a honor prize LIBUSKA at the festival OPERA 2011 for the extraordinary interpretation of Escamillo in the opera Carmen by Bizet produced by the Moravian Theatre in Olomouc. He appears as a guest in the National Theatre Brno, in the Slovak National Theatre in Bratislava and he also regularly performs as a guest abroad (Japan, Turkey, Malta, France, the Netherlands, Germany, Austria, Hungary and Poland).

28
MAY

MUSICA AETERNA

7:30 p. m. | Holly Trinity church (Norbertines), Košice
MUSICA AETERNA | Peter Zajíček, artistic leader

Heinrich Ignaz Franz Biber: Fidicinium Sacro-profanum: Sonata No. IX in G

Georg Muffat: Armonico tributo: Sonata No. 4 in E

Heinrich Ignaz Franz Biber: Ballet, suite in C

Allamanda – Courante – Aria – Retirada – Gigue

Johann Heinrich Schmelzer: Fechtschule: Sonata in D

Aria I – Aria II – Sarabande – Courante – Fechtschule – Bader Aria

Heinrich Ignaz Franz Biber: Balletti Lamentabili: Suite in e

Alla breve – Allamanda – Sarabande – Gavotte – Gigue – Lamenti Adagio

Johann Caspar Ferdinand Fischer: Balettae: Sonata in C

Sonatina – Allemanda – Menuet I., II. – Bouré – Sarabande

Georg Muffat: Armonico tributo: Sonata No. 1 in D

Heinrich Ignaz Franz Biber: Arien: Sonata in A

Sonata – Allamanda – Amoresca – Gigue – Sonatina

Fidicinium Sacro-profanum: Sonata No. XI in c

The ensemble for early music **Musica aeterna** was established in 1973 upon the initiative of Ján Albrecht who was the first to introduce the music of Gothic, Renaissance and Baroque period to future professional musicians systematically. Study of compositions of the mentioned periods finally led to the formation of a specialized ensemble for early music. Since 1989 the ensemble has completely switched to play on historical instruments of the 17th and 18th century or their copies. The focus of the ensemble's repertoire that was a part of the Slovak Philharmonic between 1986 and 2005 is European music and the music of Central Europe, especially of Slovak origin from the 17th and 18th century. The artistic director is Peter Zajíček. In addition to concerts in Slovakia Musica aeterna regularly performs abroad as well, whereby it is necessary to stress the years-long cooperation with the Centre of the Baroque Music in Versailles, furthermore the participation in significant music festivals such as Festival van Vlaanderen, Holland Festival of Early Music Utrecht, Festival Wiener Klassik, Carinthischer Sommer Villach, Régi Zenei Napok Sopron, Summer Festivities of Early Music in Prague, Bach Tage Berlin, Bachfest Leipzig, Barockfest Münster, Swedish Baroque Festival, Bratislava Music Festival and other festivals in Bilbao, Granada, Zagreb, Varazdin, Budapest, etc. The concert tour of the ensemble in Mexico and Guatemala was very successful. In addition to other concerts, the ensemble opened the International Festival Abbey St.Victor in Marseille in France in 2009 and cooperated with the Opera of the Slovak National Theatre for the first time. They produced and performed the opera Lisola disabitata (The Desert Island) by Haydn. In 2014 the ensemble had a successful performance in the Auditorium Manuel de Falla in Granada and at the Days of Early Music in Herne in Germany. In 2015 the ensemble appeared as a guest in Austria, Portugal and Slovenia. Between 2016 and 2017 the ensemble repeatedly performed at the Zelenka Festival in Prague – Dresden, in the Austrian Rohrau, Music Festival Trebič, in Brno and other Czech cities. For several years Musica aeterna has offered its own cycle of thematic concerts with the title MUSICA CAMERALIS and the autumn cycle STARÁ HUDBA (EARLY MUSIC) in the Pálffy Palace in Bratislava. Early music experts, such as: Ch. Coin, P. Colléaux, P. Dubreuil, R. Fuller, M. Gester, P. Goodwin, E. Higginbottom, J. Holloway, J. Kleinbussink, C. Mackintosh, Ch. Medlam, S. Pank, A. Parrott, Ch. Rousset, O. Schneebeil, S. Stubbs, S. Standage, M. Tan, J. Toll and many others, regularly cooperate with the ensemble. Many of the more than 40 recordings of the ensemble received several special prizes, e.g. Diapason d'Or in 1994 and 1995 for the complete Concerti grossi by Georg Muffat, Classical Awards – MIDEM 2003 in Cannes in the category vocal music of the 17th and 18th century for the recording Sub olea pacis et palma virtutis by J. D. Zelenka in cooperation with the ensemble Musica Florea. In 2017 the ensemble released a CD with the name Resonate & plaudite, Hudba z Bratislavy 17. storočia (Resonate & Plaudite, Music of the 17th century Bratislava). In 2006 the Board of the Slovak Bishop Conference awarded the ensemble an honorary award for the special promotion of Christian values in the culture of Slovakia. The international critics highly praise the artistic achievements of the ensemble and the ensemble ranks among the best ensembles of its kind in Europe.

Peter Zajíček studied the violin at the Conservatory and The Academy of performing Arts in Bratislava, and has taken part in several master courses aimed at the interpretative practise of early music. He is the artistic director and concert leader of the ensemble Musica Aeterna, with whom, alongside numerous concerts in Europe and overseas, he has also produced successful CD recordings. Several of these have gained prestigious awards abroad. He is president of the Centre of Early Music, which under his leadership founded the Days of Early Music in Bratislava, an international festival with an already-established tradition of success. Peter Zajíček teaches in an capacity at The Academy of performing Arts in Bratislava, at the Comenius University in Bratislava and lectured at the Ecclesiastical Conservatory in Bratislava. He devotes himself intensively to musicological research, whose results he has presented not only in his own concert projects and CD recordings, but also in lectures at home and abroad. He collaborated closely with the Centre of Baroque Music in Versailles and with the baroque dance company L'Eventail. As soloist and artistic director of

the ensemble Musica Aeterna he has collaborated with practically all of the leading individual interpreters of early music, and as a guest artist he has led ensembles in the USA, France, Austria, Czech republic, and elsewhere. In 1997 he was the co-founder of the musical association Albrecht Collegium, and in 1999 he founded the ensemble Míméza, later Festival Orchestra Apollo. He is the author of the first publications in the Slovak language concern of interpretation violin music from the 17th and 18th centuries. In recent years he is active as concert master and lecturer in the field of early music. The Ministry of Culture of the Slovak Republic awarded him the Prize of the Minister of Culture of the Slovak Republic for the year 2016.

30
MAY

THE FINAL CONCERT OF THE FESTIVAL

7 p. m. | The House of Arts, Košice

SfK | Ondrej Lenárd, conductor | Andrea Vizvári, soprano | Juraj Hollý, tenor

Filip Bandžak, baritone

THE SLOVAK PHILHARMONIC CHOIR, Jozef Chabroň, choirmaster

C. Orff: Carmina burana, cantata

Ondrej Lenárd is one of the foremost representatives of the Slovak interpretation art. After graduation from the Academy of Performing Arts in Bratislava (with Prof. Rajter) he appeared as a conductor, later as the chief conductor of the Slovak National Theatre and the chief of the Opera. At the same time between 1977 and 1990 he held the position of the chief conductor of the Slovak Radio Symphony Orchestra in Bratislava as well as the position of the permanent guest conductor at the Japan Shinsei Symphony Orchestra in Tokyo (in 1993 he became the chief conductor of this ensemble). In addition to his work with the Radio Orchestra he was the chief conductor of the Opera of the Slovak National Theatre between 1984 and 1986. Between 1991 and 2001 he appeared as the chief conductor at the Slovak Philharmonic, since 1993 as the artistic director and at the same time between 1997 and 1998 Lenárd became the director of the Opera of the Slovak National Theatre. Since 2001 he has cooperated with the Tokyo Philharmonic where he is a permanent guest conductor. Between 2011 and 2018 he was the chief conductor of the Prague Radio Symphony Orchestra. During his rich artistic career Ondrej Lenárd cooperated with a number of prominent European opera soloists and instrumentalists and with renowned opera houses such as the State Opera in Vienna, Houston Grand Opera, Teatro Lico in Barcelona, the Hungarian State Opera in Budapest, Teatro San Carlo in Naples, the National Theatre and the Prague State Opera. He appeared as a guest in Canada, Brazil, the USA, and Japan. In 1998 he was awarded the Ludovít Stür Order and in 2002 the honorary doctor's degree of the Matej Bel University. Ondrej Lenárd has made more than one thousand radio recordings; his discography includes recordings for the companies such as OPUS, Naxos, Marco Polo and HNH International.

The soprano **Andrea Vizvári** studied opera singing at the Conservatory in Bratislava under D. Bezačinská-Podkamenská. Under her guidance she also studied at the Academy of Performing Arts in Bratislava. She participated in a three-month internship program at the Detmold Theatre in Germany (in the role of Oscar of the opera A Masked Ball by G. Verdi), furthermore she studied at master singing courses with S. Ghazarian, P. Dvorský and Z. Livorová. She was successful at many national as well as international singing competitions. She was awarded for example the 1st prize and the audience prize at Imrich Godin International Vocal Competition (2002), the 1st prize at the Competition of Slovak Conservatories in Bratislava (2003), the 2nd prize, the Leipzig opera intendat prize, the prize of the President of the Canadian Lyric Theatre, the Music Centre Prize at Mikuláš Schneider-Trnavský International Vocal Competition (2004). She is a laureate of the International A. Dvořák Singing Competition (2005), the prize holder for the best interpretation at the International Interpretation Courses Sommerakademie Prag – Wien – Budapest (2006) and of the prize "Discovery of the Year 2010" from the critics of the magazine Hudobný život (Musical Life) for the role of Elvira in the opera the Puritans. In 2013 she became the absolute winner of the Italian international competition "Trofeo la Fenice" where she was awarded the audience prize as well. Her most successful performances include concerts in the Carnegie Hall in New York, in Musikverein in Vienna, National Concert Hall in Dublin, gala concert in Atelier Lyrique of the Montreal Opera in Canada, a concert tour in Ireland, the Netherlands, the USA, Hungary, Poland and guest performances at foremost European stages such as Volksoper Wien or Opera

Leipzig. In addition to productions abroad, Andrea Vizvári performs at many events in Slovakia and the Czech Republic, e.g. with the Slovak Sinfonietta Žilina, the Slovak Philharmonic, the Prague Philharmonia, the Slovak State Philharmonic, Košice and with the ensemble Musica Aeterna. She also performs at music festivals; at Bratislava Music Festival (2012) she sang the soprano in the premiere performance of Trionfo di Afrodite by Carl Orff under the conductor A. Rahbari; at the Autumn Festival in Banská Bystrica (2012) she performed in the Requiem by A. Lloyd Webber. Her further successful appearances include the performance at the summer festival at the castle in Regensburg in Germany (2013) where she performed as a guest with the National Theatre Brno in the opera La Traviata. During the state visit of the Slovak President in Denmark and the Netherlands Andrea Vizvári performed at concerts dedicated to the Danish and Dutch queen and their families together with the pianist Marián Lapsanský. In August 2018 she performed at Peter Dvorský Festival in Jaromeřice where she sang the soprano in Beethoven's 9th Symphony (Ode to Joy). Since the season of 2009/10 she is a member of the opera ensemble of the Slovak National Theatre and since 2011 she is a permanent guest at Janáček's Theatre in Brno.

Juraj Hollý in July 2018 Juraj Holly made his debut as Don Ottavio in Don Giovanni at the Mannheim National Theatre. In the current season 2018/19 he performs at the Mannheim National Theater Duca in Verdi's Rigoletto and Prince in Prokofiev's The Love for the 3 Oranges. Slovak tenor, Juraj Holly, graduated from the Music Academy in Bratislava. His first appearance on the opera stage was in 2010 at the Wiener Kammeroper as Gernando in Haydn's Lisola disabitata, followed by many others. 2011 he got invited at the Festival of Polish Music to interpret the role of Paolo Monti in Poniatowski's Pierre de Medici. In September 2012 Juraj Holly joined the International Opera Studio in Cologne where he sang among others the Prince in Wolf Ferrari's Cenerentola. Starting from the 2013/14 season he was for four seasons member of the ensemble at Theater Koblenz where he could build up a wide range of repertoire: Conte Almaviva in Il barbiere di Siviglia, Tamino in Die Zauberflöte, Narraboth in Salome von Strauss, Nemorino in L'elisir d'amore, Ein Sänger in Rosenkavalier, Freddy in My Fair Lady and others. During this period, he was often guest at the State Opera of Prague and the National Theatre of Bratislava, singing Ferrando in Così fan tutte, Conte Almaviva in Il barbiere di Siviglia and Tamino in Die Zauberflöte. Furthermore, he was an outstanding Tamino in Die Zauberflöte in the Japan Tour 2016 with the State Opera of Prague. After a very successful summer 2017 as Lenski in Eugene Onegin at the Zommeropera Alden Biesen in Belgium, he started his season at Theater Lübeck where he earned a great success as an outstanding Tamino in Die Zauberflöte, and a marvellous swan in Carmina Burana, furthermore singing Cassio in Otello and again the role of Conte d'Almaviva. As a concert singer Juraj Holly was invited to sing Mozart's Requiem in Japan and Singapore under the conduction of Thomas Hengelbrock. During the 2011 European Heritage Awards ceremony he performed the title role in Liszt's Don Sanchez at the Concertgebouw in Amsterdam under the auspices of Plácido Domingo. Juraj Holly is winner of many international competitions. Worthy of mention in particular the Antonin Dvorak International Competition in Karlovy Vary (1st Prize, 2009), the Hans Gabor Belvedere International Competition (Special Prize, 2010), and the Ad Honorem Mozart Competition in Prague (1st Prize, 2010).

Filip Bandžak began his singer career in the Prague Philharmonic Children's Choir led by J. Chvála. He started his solo career already in 1993 when he performed the title role in Hans Krása's children's opera Brundibár in the Czech Republic, Germany and Poland. He achieved his first "small success on the big stage" at the age of eleven on the stage of the National Theatre in Prague as the Page in Verdi's Rigoletto; he made his debut in the Prague State Opera in the role of the painter Marcello in the G. Puccini opera La bohème. He has a broad education, including majors in psychology and music culture at the University of West Bohemia in Pilsen and opera at the Music Faculty of Russian Institute of Theatre Arts in Moscow (GITIS) with R. Nemchynskaya, under the guidance of the soloist of the Grand Theatre in Moscow, baritone J. Vedenejev and Svetlana Varguzovova. After returning from abroad he performed in concert halls and theatres in many towns of the Czech Republic, in European countries, Malaysia, Peru, Singapore, China, and Canada. Since graduation he has closely cooperated with the legendary Russian bassist J. Nesterenko. Filip Bandžak is a laureate of Mikuláš Schneider-Trnavský International Vocal Competition; he is the 1st prize winner of the International A. Dvořák Singing Competition in Karlovy Vary. He became a laureate of the prominent competition in Asia – China International Vocal Competition (CIVC) in Ningbo, where he also earned the Grand Prix for the best interpretation of the Chinese aria in the Chinese language.

He also became a laureate of one of the most prestigious world competitions in Athens, Greece – International Maria Callas Grand Prix 2009 held under the auspices of the Ministry of Culture of Greece and UNESCO. He became a laureate of the First International F.I. Shalyapin Competition in Plyos, Russia. Moreover, he received the highest award of the European Union for opera "The Golden Europea". He performed at international music festivals such as Bártok Plus Opera Festival in Miskolc, Hungary, at the greatest International China Harbin Music Festival, at European Organ Festival in Samara, Russia. He introduced the works of contemporary Czech composers at Lima International Contemporary Music Festival in Peru with great success. He regularly appears on tours with the soloists of the Grand Theatre in Moscow and cooperates with the Mariinsky Theatre in Saint Petersburg.

The Slovak Philharmonic Choir is a prominent representative of the Slovak art of professional choir singing. It originated in 1946 as the Mixed Choir of the Czechoslovak Radio. In its early years it was led by its initiator and founder, the conductor Ladislav Slovák. In 1955 Jan Maria Dobrodinský took over the leadership of the choir and for more than 20 years made a substantial contribution to the presentation and artistic development of the ensemble, which had been incorporated (under its present name) into the group of Slovak Philharmonic bodies in 1957. In 1977, Valentin Iljin assumed the position of choirmaster, later succeeded by the choir expert Lubomír Mátl and then by Štefan Klímo, Pavel Baxa, Pavol Procházka and Marián Vach, each of whom had a share in the development of the choir's level of interpretation. Blanka Juhaňáková (1991 – 2001) and Jan Rozehnal (1991 – 2003) continued in this tradition. In the 2003/2004 season the post of Artistic Director and Chief Choirmaster of the Slovak Philharmonic Choir was assumed by Marián Vach. In 2005 – 2014 Blanka Juhaňáková served as Chief Choirmaster. Since 2014 Jozef Chabroň has served as Choirmaster of the Slovak Philharmonic Choir. Within half a century of intense artistic activity the Slovak Philharmonic Choir has developed into a body of exceptional quality which is one of the foremost European ensembles of its kind today. Its unique technical abilities, refined expression, perfectly balanced voices, interpretational skills, reliability and exemplary artistic discipline are all reflected in its sublime performances. The creative enthusiasm and expressive power of its performances have won it praise from renowned conductors like Claudio Abbado, Serge Baudo, Bertrand de Billy, Jean-Claude Casadesus, James Conlon, Dean Dixon, Christoph von Dohnányi, Vladimir Fedoseyev, János Ferencsik, Daniele Gatti, Pedro Halffter, Riccardo Chailly, Dmitri Kitaenko, Zdeněk Košler, Ondrej Lenárd, Alain Lombard, Fabio Luisi, Lorin Maazel, Kurt Masur, Zubin Mehta, Franz Welser-Möst, Antonio Pedrotti, Libor Pešek, Ludovit Rajter, Helmuth Rilling, Karl Richter, Esa-Pekka Salonen, Peter Schreier, Pinchas Steinberg, Hans Swarowsky, Václav Talich, Emmanuel Villaume and Ralf Weikert. In addition to regular performances at home, the choir undertakes frequent tours abroad, encompassing most European countries as well as Morocco, Turkey, Japan and Oman. The choir has cooperated with numerous prestigious foreign orchestras such as the Berlin and Vienna Philharmonic Orchestras, Vienna Symphony Orchestra, Israel Philharmonic and Orchestre de Paris. It has also contributed to the glamour of prominent international festivals in Vienna, Salzburg, London, Prague, Perugia, Edinburgh, Berlin, Athens, Madrid, Paris, Munich and Strasbourg. Its rich discography contains recordings for Slovak and foreign television and radio stations and for many renowned recording companies such as OPUS, Supraphon, Deutsche Grammophon, Hungaroton, Sony, Marco Polo, Naxos, Nuova Era, Decca and many others. Among the highlights of the 2017/2018 concert season was a performance at the BBC Proms Festival under the leadership of Semyon Bychkov, a performance at the Vienna State Opera, in the Czech Republic, Monte Carlo (with Juraj Valčuha), Turin (with James Conlon), Dortmund (with Gabriel Feltz), the closing concert of the Prague Spring festival with the Slovak Philharmonic Orchestra and its Chief Conductor James Judd, as well as concerts at festivals in Sankt Florian and Neuberg an der Mürz in Austria. During the 2018/2019 season the Slovak Philharmonic Choir will be performing in a new production of H. Berlioz's *The Trojans* at the Vienna State Opera. In January 2019 the choir performed concerts in

Ljubljana (with Rastislav Štúr) and in Linz (with Thomas Sanderling). In April 2019 the choir was a guest in Mahler's *Symphony No. 3* at the Royal Opera House Muscat in Oman with the conductor Emmanuel Villaume and perform Mahler's *Symphony No. 2* (Resurrection) under the leadership of Yutaka Sado in concerts in Austria.

Jozef Chabroň graduated from Bratislava's Academy of Performing Arts in 2007 in choral conducting, having studied under Prof. Blanka Juhaňáková. In 2006 he was given the opportunity to cooperate with the Slovak Philharmonic Choir as Assistant to the Principal Choirmaster of the Slovak Philharmonic Choir, Blanka Juhaňáková. Since the 2013/14 season he has been the Choirmaster of the Slovak Philharmonic Choir. Jozef Chabroň has prepared the Slovak Philharmonic Choir for performances of a great many vocal and instrumental works, including Ravel's *Daphnis et Chloé*, Debussy's *Nocturnes*, Haydn's *The Creation*, Berlioz's *L'enfance du Christ*, Mendelssohn's *Lobgesang*, Suchbát's *Psalm of the Carpathian Land*, Puccini's *Messa di Gloria*, Mozart's *Requiem*, Shostakovich's *Symphony No. 13* (Babi Yar), Szymanowski's and Rossini's *Stabat Mater*, Stravinsky's *Perséphone* and *Oedipus Rex*, Janáček's *Glagolitic Mass*, Britten's *War Requiem* and Schönberg's *Gurrelieder*. He has conducted the premieres of Krák's *Missa Pro Defunctis*, Berger's *Missa Pro Nobis*, Piaček's *Apolloopera*, Wirth's *Carmina austriaca* and others. The pinnacle of his career has thus far been the study and preparation of Schoenberg's *Moses and Aaron* for the Opera House in Zürich in 2011, with the premiere conducted by the famed conductor Christoph von Dohnányi, and preparation of the Slovak Philharmonic Choir for opera productions of Mussorgsky's *Khovanshchina* and Boris Godunov at the Vienna State Opera. He has conducted Slovak Philharmonic Choir concerts in Hamburg, Bratislava, Žilina and Piešťany. In the 2017/2018 season he cooperated with the BBC Singers, Vienna State Opera, Monte-Carlo Philharmonic Orchestra, Dortmund Philharmonic, Tonkünstler Orchestra and RAI Torino Symphony Orchestra. During the 2018/2019 season he is working with the Vienna State Opera, Bruckner Orchester Linz, Royal Opera House Muscat in Oman and the Tonkünstler Orchestra.

ADDITIONAL EVENTS

EXHIBITION

ZUFAR GIMAJEV – MY SLOVAKIA

2. 5.–30. 5. 2019 | Saloon of The House of Arts

Preklad CV textu k výstave dodáme.

ANDREJ SMOULÁK
GALLERY

Výstava sa koná v spolupráci s Andrej Smolák Gallery

[illegible]

64. KOŠICKÁ HUDOBNÁ JAR MEDZINÁRODNÝ HUDOBNÝ FESTIVAL

Vstupenky na koncerty sú v predaji v pokladnici ŠfK
(Dom umenia, Moyzesova 66, Košice, 055 2453123, vstupenky@sfk.sk,
www.navstevnik.sk)

Pokladničné hodiny: Po – Št: 14.00 – 17.00
a hodinu pred začiatkom koncertu v Dome umenia a na podujatia
realizované mimo Domu umenia 30 minút pred ich začiatkom.
Zmena programu a účinkujúcich vyhradená!

PROGRAMOVÝ BULLETIN

vydala: Štátna filharmónia Košice
zodpovedný redaktor: PaedDr. Mgr. art. Július Klein, riaditeľ ŠfK
redakcia: Hana Bonková, Lucia Potokárová, Ľubomíra Demská
dramaturg: Lucia Potokárová
rozbory diel: Andrea Meščanová
fotografie: Jaroslav Laš, Marco Borggreve, archív ŠfK, archivy umelcov
preklady: ARB Trade, Košice
redakčná uzávierka: 18. apríla 2019
sadzba: ŠfK
grafické spracovanie: LEMUR, s. r. o.
tlač: DOLIS GOEN, s. r. o.

facebook.com/filharmoniaKosice

Štátna filharmónia Košice
Dom umenia
Moyzesova 66
040 01 Košice

www.sfk.sk